

ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯ

ಹಾಗೂ

ಕೆಲವು ಲಾವಣಿಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ,
ಧಾರವಾಡ

೧೯೮೨

ಲಿಂಗಾಯುತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಧಾರವಾಡ-೮

— ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು —

- ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಗಂಜಿಗಟ್ಟ, ಬಿ.ಎ., ಎಲೆಲ್.ಬಿ. ನಿವೃತ್ತ ಡೆ. ಕಮೀಷನರ
ಧಾರವಾಡ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
- ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಹೊಸಮನಿ, ಬಿ.ಎ. ನಿವೃತ್ತ ಆ. ಕಮೀಷನರ
ಧಾರವಾಡ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು
- ೧ ಶ್ರೀ. ಕರಬಸಪ್ಪನವರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರೂ ಮಂಟೂರಶೆಟ್ಟರ.
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ. ಚೇರಮನ್
- ೨ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಸಿ. ಬಂಡಿ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಲೆಲ್.ಬಿ. ವಕೀಲ,
ಧಾರವಾಡ, ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
- ೩ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ, ನಿವೃತ್ತ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.
ಧಾರವಾಡ ವ್ಯ.ಮ. ಸದಸ್ಯರು
- ೪ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಕೆ. ಕಾಮೋಜಿ, ಬಿ.ಎ., ಜಿ.ಡಿ.ಸಿ.ಎ.
ನಿವೃತ್ತ ಜಾಯಿಂಟಿ ರಜಿಸ್ಟ್ರಾರ, ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು.
- ೫ ಶ್ರೀ ಎಫ್.ಎನ್ ಹೂಗಾರ, ಎಂ.ಎ., ಎಲೆಲ್.ಬಿ. ವಕೀಲ
ಬಸನಾಳ,
- ೬ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಬಿ. ಕಣವಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಕಾಂ., ಎಲೆಲ್.ಬಿ.
ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಧಾರವಾಡ,
- ೭ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಸಿ.ಚವಡಿ, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.
ಲೆಕ್ಷರರ ಪಿ.ಸಿ. ಜಾಬೀನ ಸಾಯನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ,
- ೮ ಶ್ರೀ ಎನ್.ಪಿ. ಕಲಿವಾಳ. ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಬಿ.ಇಡಿ.
ನಿವೃತ್ತ ಪಾಚಾರ್ಯರು ಧಾರವಾಡ,
- ೯ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಲ್.ಪಾಟೀಲ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಬಿ.ಲಿಬ್(ಸಾಯನ್ಸ್),
ಧಾರವಾಡ,
- ೧೦ ಶ್ರೀ ಸಿ.ಎಲ್. ಪಾಟೀಲ, ಬಿ.ಎ. ಧಾರವಾಡ,
- ೧೧ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಆರ್.ಶೆಟ್ಟರ, ಎಂ.ಎ. ಲೆಕ್ಷರರ,
ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು. ಧಾರವಾಡ,
- ಶ್ರೀ ಸಿ.ಜಿ. ಕಾಮೋಜಿ, ಅಕೌಂಟಂಟ.
ಶ್ರೀ ಎಂ.ವಿ.ಕುರ್ಲಿ, ಕ್ಲರ್ಕ್.

ಲಕ್ಕಪ್ಪ. ಅ. ಶಿವಪ್ಪ
ಸಹಾಯಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು (ಎ. 1)

ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯ

ಹಾಗೂ

ಕೆಲವು ಲಾವಣಿಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ,
ಧಾರವಾಡ

೧ ೯ ೮ ೨

“ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಲಾವಣಿಗಳು ” ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.
(೧೯೮೨)

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕರವು

ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ : ಮೇ ೧೯೮೨

ಬೆಲೆ : ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳು

ಮುದ್ರಕರು:

ಡಾ. ಎಸ್. ಜಿ. ಫಿನ್‌ವಾರಿ, ಎಂ. ಎ., ಪಿಎಚ್. ಡಿ.,
ಸುಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್, ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಪ್ರೆಸ್, ಧಾರವಾಡ-೮

ಪ್ರಕಾಶಕರ ನುಡಿ

೧

ನವಿಲುಗುಂದ ಶಿರಸಂಗಿ ಸರದೇಸಾಯಿಗಳಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ, ತ್ಯಾಗವೀರ ಲಿಂಗ-
ರಾಜರು, ಧಾರವಾಡ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ರಾಜೋಚಿತ ದೇಣಿಗೆ
ಯನ್ನಿತ್ತು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚಿರಂತನವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಲೆಂಬ ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಹರಸಿದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ
ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು.

ಇದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾ ನವನ್ನೇ ಸ್ಥಿರ-ಚರ ಆಸ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಲಿಂಗಾಯತ
ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲೆಂದು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ
ದಾನಮಾಡಿ ಅಪ್ರತಿಮ ತ್ಯಾಗವೀರರೆಂದು ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಘನವಂತರು.

ಇಂಥ ಮಹನೀಯರ ಕೃಪೆಯ ಬಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಈ ಮಾತೃ ಸಂಸ್ಥೆಯು
ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೩೦-೯-೧೯೮೩ ರಂದು ತನ್ನ ೧೦೦ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಪಾದಾರ್ಪಣ ಮಾಡಲಿದೆ. ಇದು ವರೆಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಜನೇವರಿ
೧೦ ರಂದು ಈ ದಾನಿವರ್ಯರ ಜಯಂತಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ
ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ; ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ (ನಿವೃತ್ತ ಅಸಿಸ್ಟಂಟ್ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಎಜ್ಯುಕೇಶ-
ನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್) ತೊರವಿ, ಇವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಾದ “ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ”
ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿ-
ಕೊಂಡು ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿ
ಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಪ್ರಸಂಗವು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ
ಮೈಲುಗಲ್ಲಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯವು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಿರಿದಾಗಿದ್ದರೂ ಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾಗಿದೆ,
ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಭೆ
ಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೃತಿ
ಕಾರರು..... ‘ಕನ್ನಡದ ಕವಿವಿಭುದರೂಳಿಗಂ ಲಕ್ಕಪಂ’ ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವಿನಯವನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಅವರು ಗದ್ಯ-ಪದ್ಯ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು
ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವರು”, “ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚರಿತ್ರೆ”, “ಕ್ರಾಂತಿ

ಗಂಗೋತ್ರಿ” (ಅಕ್ಕನಾಗಮ್ಮನವರ ಚರಿತ್ರೆ) ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು, “ನೂರೊಂದು ನೆಲೆಯ ನಿಲುವು”, “ಶಿವಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ” ಮೊದಲಾದ ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು, “ವೀರರಾಣಿ ಕೆಳದಿಯ ಚೆನ್ನಮ್ಮ” ಇತ್ಯಾದಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಇಂತು ವಿಪುಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸರಸ್ವತಿಯ ಭಾಂಡಾರವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಸಾಹಿತಿ. ಶರಣ ಶಿರಹಟ್ಟಿಯವರ ಕೃತಿ “ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ” ಕಾವ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡ “ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಲಾವಣಿಗಳು” ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯು ಅಭಿಮಾನ ತಳೆದಿದೆ.

ಸತ್ ಶ್ರವಣ, ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಅನುಕರಣೀಯವಲ್ಲದ, ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪವಾಡಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಪುರಾಣಗಳಿಗಿಂತ ಗೃಹಸ್ಥರಾದ ಲಿಂಗರಾಜರಂಥ ಜಾಗೃತಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಮತ.

೨

ಈ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ತನ್ನ ಸಾವಿಂದೆ ಸ್ವಮತಹಿತವು ಬದುಕು ತಿರ್ಬೊಡೆ ಮುದದಿ ಸಾಯ್ವೆ” ಎಂದು ಪ್ರಥಮ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವೀರಶೈವ ಮಹಾ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಿಂದ ಸಾರಿ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಗೂ ಸಿದ್ಧರೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದ, ತ್ಯಾಗವೀರ ಲಿಂಗರಾಜರ ಕೀರ್ತಿ ಚಂದ್ರಮುನಿಗೆ ಗ್ರಹಣ ಒಡ್ಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವದು ತಮ ಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದವರಿಗಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಲು ಇಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ; ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಲಿಂಗರಾಜರ ಕೊಡುಗೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾದರೂ, ಅವರು ಅಪ್ರತಿಮ ತ್ಯಾಗಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ತಮ್ಮವರ ಆಶೀರ್ವಾದವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನಾಡಿನ ನಿಜ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿ, ನಿಜವಲ್ಲದ ಇತಿಹಾಸ ಬರೆಯುತ್ತ ಮುಂದುವರೆದಿರುವದು ಶೋಚನೀಯ. ದಿಟವನಳಿದು ಸಟೆಯೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಿಜಕೀರ್ತಿಪ್ರಭೆಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತಿಯಾಗುವದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಯಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವದು ಕ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಶ್ಯಾಗವೀರ ಲಿಂಗರಾಜರ ಧವಲ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಂಗವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕಟನೆಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

(೧) ದ್ಯಾಂಪುರದ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಕವಿ ಕೃತ ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಅನ್ನದಾನೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂ. ಲಿಂಗರಾಜರು ಪುತ್ರಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅನ್ನದಾನೇಶ್ವರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಮತ್ತು ಲಿಂಗರಾಜರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಆ ತಪಸ್ವಿಗಳು, ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ “ಪುತ್ರಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ, ಮತೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ದಾನಮಾಡು” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಲಿಂಗರಾಜರ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹವಾದುದೇನನ್ನು ಕಂಡು ಅನ್ನದಾನೇಶ್ವರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಪುತ್ರಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ? ಗೃಹಸ್ಥನಾದವನು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲ್ಲವೆ ? ನ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆ ?

(೨) ಹುಕ್ಕೇರಿಯ ಪಂಡಿತ ಸದಾಶಿವ ಕವಿ ವಿರಚಿತ ‘ಶ್ರೀಮದಥಣಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ’ ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇಂತಿವೆ :

ಲಿಂಗರಾಜರು ಒಮ್ಮೆ ಅಥಣಿ ಮುರುಘೇಂದ್ರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಶಿರಸಂಗಿಯ ಅರಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪೂರೈಸಿ ಎನ್ನ ಮನೆತನವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಂಡರು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಶಿರಸಂಗಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನವಿನವೂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಪೂರೈಸುತ್ತ ಕೆಲಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ, ಒಂದು ದೆವ್ವವು ಮುದುಕಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆದುರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, “ದೇವಾ ! ನಿನ್ನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಬಹುದಿನದ ಬಯಕೆ ಈಡೇರಿತು; ಇನ್ನು ಹೋಗುವೆನೆಂದು” ನುಡಿದು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಲಿಂಗರಾಜರು, ಈ ಭೂತದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆತ್ತಿ ಅದರ ಪೀಡೆಯನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಲಿಂಗರಾಜರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಶ್ರೀಗಳು, ಆ ಭೂತ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ತೊಲಗಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅಭಯವನ್ನಿತ್ತರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಲಿಂಗರಾಜರು ಮಹಾಪಾದದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಯು ಪುನೀತವಾಯಿತು; ಈ ಕಾರುಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು

ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ; ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು, ನಿನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ನನಗೆ ಬೇಡ. ಅದನ್ನು ನೀನು “ಧರ್ಮಕ್ಕೆ, ಅದರಿಂದ ಅಂಗಜಾಹಿತನೊಲಿವನೆಂದು” ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳಿವು :—

(ಅ) ಭೂತ ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆದುರು ಲಿಂಗರಾಜರು ಉಸಿರೊಡೆಯದಿರುವದು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುವದಿಲ್ಲವೆ ?

(ಆ) ಪಿಶಾಚಿಯ ಸ್ವಂತ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಪಾದದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಪಾವನವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸತ್‌ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

(ಇ) ಒಂದು ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಅರಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದ್ದು ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ “ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುನ್ನು” ಧಾರೆಯರೆಯುವಷ್ಟು ಮಂದಮತಿ ಹಾಗೂ ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆ ಲಿಂಗರಾಜರು.

೩) ಸಾವಧಾನ ಪತ್ರಿಕೆ :— ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂ. ೩೨ ಸಂ ೭ ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಪಂ. ನಾಗಭೂಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು “ಲಿಂಗರಾಜರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಬಡಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಲಿಂಗ. ಹಾನಗಲ್ಲ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆಂಬುದು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವು” ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೇಖನವು ಪ್ರಕಟವಾದುದು ಲಿಂಗರಾಜರ ಜಯಂತಿಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಈ ಲೇಖನದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನು ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತದ್ವಾರಾ ನಾಡಿಗೆ—ಮಾಡಿದ ಮಹದುಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ, ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವದಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾನಗಲ್ಲ ಶ್ರೀಗಳವರ ಪ್ರೇರಣೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಲಿಂಗರಾಜರು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತ್ಯಾಗವೀರರೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಲಭಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಇದೊಂದು ಹೊಗಳಿ ತೆಗಳುವ ಹೊಸರೀತಿಯೆನ್ನಬಹುದು.

ಈ ವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ವಿವೇಚನೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ದಾನಮಾಡಲು ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ, ಹಾಳಕೆರೆಯ ಶ್ರೀಗಳು, ಅಥಣಿಯ ಶ್ರೀಗಳು, ಹಾಗೂ ಹಾನಗಲ್ಲ ಶ್ರೀಗಳು, ಹೀಗೆ ಮೂವರು ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಉಪದೇಶವಿತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವಾಚಕರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ.

ಈ ಮೂವರ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕರ ಉಪದೇಶದಿಂದಲೇ ಲಿಂಗರಾಜರು ‘ತ್ಯಾಗವೀರ’ರೆನಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದು ಆಯಾ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಒಬ್ಬರ ವಾದವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಾದಗಳನ್ನು ಅಸತ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಹುರಳಿಲ್ಲವೆಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿ, ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಲಿಂಗರಾಜರ ತ್ಯಾಗವು ಸ್ವಪ್ರೇರಿತವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಿದಿರದು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ಲಿಂ.ರಾ.ಬ. ರುದ್ರಗೌಡ ಚೆನ್ನವೀರಗೌಡ ಅರಟಾಳ ಆಯ್. ಎಸ್. ಬ. ಇವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ (ಅಪ್ರಕಟಿತ ೧೧೮೪ ಪುಟಗಳ ಹೆಬ್ಬೊತ್ತಿಗೆ) ಯಿಂದ ಆಯ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ಅವತರಣಿಕೆಗಳು ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧವಾದ ಸಮರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಲಿಂ. ರಾ|| ಬ|| ರುದ್ರಗೌಡ ಅರಟಾಳ ಇವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಭಾಗ ೧ ಪುಟ ೪೪೭ ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ಮುಂದೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೇನೆಯು ಬಲಿಯುತ್ತ ನಡೆಯಲು, ಸ್ಮೃತಿಯು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವಾಗಲೇ ರಾ|| ಬ|| ಅರಟಾಳ ಸಾಹೇಬರವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನಿಚ್ಛಿಸಿ ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ತಾರು ಮಾಡಿದರು. ತಾರು ನೋಡಿ ತಳಮಳಿಸಿ ತಡಮಾಡದೆ ಹೊರಟು ರಾ|| ಬ|| ರವರು ಶ್ರೀಮಂತರವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಮಿತ್ರ ಮುಖಾವಲೋಕನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರು ತಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಾಯತ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಫಂಡಿಗೆ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂತಲೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಇಂತಿಂತಹ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ, ತಾವು ಬರೆದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮೃತ್ಯುಸತ್ರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

“ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುವದೆಂತಲೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೆಸರನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಫಂಡಿಗೂ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಈಗೀಂದೀಗ ಬರೆಯಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ ರಾ|| ಬ|| ರವರು ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅದನ್ನು ಕೇಳದೇ “ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು, ನನ್ನ ಧರ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ; ಮಿತ್ರರಾದ ನೀವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿಬರಬಾರದು. ಬಹು ದಿವಸದಿಂದಲೂ ಬೇರೊರಿದ್ದ ನನ್ನ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಹಾಗಿದೆ” ಎಂದು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಕುರಿತು : “ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ದುಃಖಿಸಕೂಡದು,”....ಯಾವತ್ತೂ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೆಂಬುವ ನಂಬಿಗಸ್ತರು ಎಷ್ಟು ಪರಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ತಮ್ಮ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿದರು;

ಪುಟ ೪೫೫ ರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ “ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಿತದ ಸಭೆಗಳು ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮದ್ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಭೆಗೆ ಹೋದರೆ ವರ್ಗಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಪೀಕಲಾಟವು ಬರುವದೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ವೀರಶೈವ ಧನ ದಾಢ್ಯರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾರ ಪ್ರೇರಣೆಯು ಎಳೆಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಸ್ವಮತಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸರದೇಸಾಯಿಯವರ ಸಚ್ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾವಿರಾರು ಪಾನಗಳವರೆಗೆ ಬರೆದರೂ ಸಾಕಾಗದು....ಷಟ್ಪಲಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನ ವಿರಕ್ತರ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದ ಮೂಲ ಪೀಠಾಚಾರ್ಯರು ಸಹ ಇಂತಹ ದಾನಶೂರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪುಟ ೯೮೪..... “ ಶ್ರೀ ಮುತಲಗಪ್ಪ ದೇಸಾಯರ ಪವಿತ್ರ ಸಂಕಲ್ಪವು— ಅನ್ಯರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ವಯಮೇವ ಜನಿಸಿದ್ದು ದರಿಂದಲೂ,.....”

ಪುಟ ೪೯೦..... “ ಲಾಭವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರವು ಶ್ರೀಮಂತರ ನಿರ್ಮಾಲಂತಃಕರುಣಾರಸದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾದುರ್ಭವಿಸಿ ಅದೇ ರಸದಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದು ಜಗದಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರು : (ಲೇಖಕರು : ದೇವೇಂದ್ರಕುಮಾರ ಹಕಾರಿ)

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪುಟ ೭೦ ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ: “ (ಲಿಂಗರಾಜರು) ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿ ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಮರಳಿದರು. ಇದು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ ತೋರುವ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ! (ಅ) ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೩-೮-೧೯೦೬ರ ಗುರುವಾರದಂದು ಲಿಂಗದೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

(ಆ) ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೦೯ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅದರ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಹಾನಗಲ್ಲ ಕುಮಾರೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿ ಕೊಂಡರೆ, ಲಿಂಗರಾಜರು ತಾವು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಲಿಂಗರಾಜರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಪಂಚಭೌತಿಕ ಶರೀರವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಕುಮಾರ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ : ಇದೇ ಗ್ರಂಥದ ಪುಟ ೭೮ರಲ್ಲಿ “....ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.” ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖ ಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೦೯ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತೆಂದು ಮೇಲೆ

ಶ್ರೀಮಂತ ಲಿಂಗರಾಜರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ :

ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಅನ್ನದಾನೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಲಿಂಗರಾಜರ ಭವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮಂಗಲಕರವಾದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ :

ಕರುಣೈಕನಿಧಿ, ಶೌರ್ಯ-ಧೈರ್ಯಾದಿ ಗುಣಯುತಂ ।

ಪರಮಧರ್ಮಸುಧಾರಕಂ ಪರವಧು ಸಹೋ ।

ದರ ನಿಷ್ಠಲಿಂಗ ಪೂಜಾಪರಾಯಣನ ಭವಸಮಯ ಸೇವಾಧುರೀಣಂ ॥

ಸುರುಚಿರೋದ್ಯತ್ಕೀರ್ತಿ ವಿಭವಪೂರಿತ ಸಕಲ ।

ಹರಿದಂತನಖಿಲ ವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದನಮಲ ।

ತರಶಾಂತಿ ದಾಂತಿ ಭೂಷಣ ನಪ್ರತಿಮ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾಯಂ

॥ ಸಂ. ೨೧ ಪ. ೫ ॥

ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ನಾಚಕರು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದ ಉದಯದ ಐದು ವರ್ಷದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೦೪ರಲ್ಲಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯ ಪ್ರಥಮ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೇರಿತ್ತೆಂಬ ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ೧೯೦೮ರ ಡಿಸೆಂಬರ ೨೮, ೨೯, ೩೦ ದಿನಾಂಕದಂದು ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಅದರ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಎರಡನೆಯ ನಿರ್ಣಯವು ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನಿತ್ತಿತೆಂಬ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದೆಂದು ನಾಚಕರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ.

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯ ಸ್ಥಾಪಕರು ಹಾನಗಲ್ಲ ಕುಮಾರ ಶ್ರೀಗಳೆಂದು ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೨-೧೧-೧೯೦೮ ರಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಧಾರವಾಡ ಲಿಂ. ಘಂಟ ಕಮೀಟಿ ಅಂದರೆ ಇಂದಿನ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ೨೫ ವರ್ಷದ ವರದಿಯ ಪುಟ ೨೬ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ ! “.....ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಜನಕರಾಗಿದ್ದ ಕೈ.ವಾ. ಮ.ರಾ. ರಾ. ಚೆನ್ನಪ್ಪಗೌಡ ಕೊಂಗವಾಡ, ಕ್ಲಾರ್ಕ್-ಅಕೌಂಟೆಂಟಿ ಕಚೇರಿ ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ರಾ. ಸಾ. ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಕಿತ್ತೂರು ಎಲ್. ಸಿ. ಇ. ಮಾಮಲೇದಾರ ನವಲಗುಂದ ಈ ಉಭಯತರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. “

ಇದೇ ವರದಿಯು ಮುಂದುವರಿದು ಪುಟ ೩೦ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ ! “.....ನಮ್ಮ ಲೇಖನವನ್ನೂ ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಭಿಮಾನ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಹಾನಗಲ್ಲ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಬೀಳೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಯಾವತ್ತು ಸಮಾಜದವರೂ ನೆನಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳದಿರಲಾರೆವು ”.

ಈ ಅವತರಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವ “ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಗಳಿಗೆ ” ಎಂಬ ಪದಗಳು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕುರಿತಾಗಿರದೆ, ಅದು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡನಂತರ ಜರುಗಿದ ಮಹಾಸಭೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಗೆ ಆ ಉಭಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀಡಿದ ಸಹಾಯ ಕುರಿತಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರು ಮರೆಯದಿರಲೆಂದು ಹಾರೈಸಲಾಗಿದೆ.

ಘನಸದಾಚಾರ, ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗಿ, ಸುವಿಚಾರಿ ।

ಮನಸಿಜ ಹರಧ್ಯಾನಿ ನಿಷ್ಕಾಪದಂ ಭೋಗಿ ।

ಯನಘನಾದೆಮ್ಮ ಶಿರಸಂಗಿಯನು ಪಮಲಿಂಗ ಭೂಪಾಲ ತಿಲಕನು || ೬ ||

ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಇಪ್ಪತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜರ ಭೂಮಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ‘ಅಪ್ರತಿಮ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗು ಪಟ್‌ಸ್ಥಲಾನು-ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಂತನು ಪೂಜಿಸುವ ಷಡ್ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯದಾದ ‘ಮಹಾಲಿಂಗ’ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಮರೆಯದಿರಲಿ ! ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಅನ್ನದಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಹಾಗೆಯೇ, ಬಸವಾದಿ ಶರಣರಂತೆ ಗೃಹಸ್ಥರಾದ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜರೂ ಕೂಡ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಮರಸ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿ ಲಿಂಗಾನಂದದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸಾರುತ್ತವೆ.

ಕವಿಯು ಈ ವರ್ಣನೆಯು ಯಥಾರ್ಥವಾದುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಲಿಂಗರಾಜರು ತಾವು ಶ್ರಮಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಗೈದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಕಾಯಕ ವೆಂದೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಜಂಗಮ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಮಾಜ, ದೀನ ದಲಿತರ ಆರ್ತರ ಸೇವೆಗೈದು ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಲಿಂಗರಾಜರು ಕಾಯಕಯೋಗಿಗಳೂ, ದಾಸೋಹಸಂಪನ್ನರೂ ಆಗಿದ್ದರೆಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾಯಕ ದಾಸೋಹಗಳು ಕೂಡಿದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಶಿವ ಜೀವಿತ ಕ್ರಮ.” ಹೀಗೆ ಲಿಂಗರಾಜರು ಶಿವಜೀವೈಕ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರು, ಶಿವ ಯೋಗಿಗಳು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಗ್ರಂಥವು ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯವಲ್ಲದೆ, ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಲಾವಣಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಖಿಗೀತವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾದ “ ಆಗ ಬಾರದು ಬಾಳು-ಕೀಳು ” ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, “ ಅಕ್ಕನ ಮುಕ್ಕು ಕಾಳು ” ದಂಥ ಸರಸ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು, ಸಾಹಿತಿಗಳು ಆದ ಪ್ರೊ. ಎನ್. ಡಿ. ಭಂಡಿವಾಡ ಅವರು. ಎರಡನೆಯದಾದ “ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರು ” (ಸಖಿ ಗೀತ ಸಹಿತ) ರಚಿಸಿದವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲಾವಣಿಕಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಜಂಬಗಿಯವರು. ಮೂರನೆಯದಾದ “ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜ ದೇಸಾಯಿ ಸಿರಸಂಗಿ ” ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಅವರು. ಈ ಮೂರು ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕನೆಯದಾದ “ ಶಿವಾ ಮುನಿದಾ ಬೈಸ್ತಾರ ದಿನಾ ” ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸುಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡಿ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿದವರು ದಿ. ಗಂಗವ್ವ ಮನಿಕಟ್ಟಿ ಅವರು. ಇವೆಲ್ಲ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಧಾರವಾಡ ಆರ್. ಎಲ್. ಎಸ್. ಕಿರಿಯ ಸಂಯುಕ್ತ ಮಹಾ

ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಹೆಸರಾಂತ ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಆದ ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಹೊಗಾರ್ ಒದಗಿಸಿ ಮಹದುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಲಾವಣಿಕಾರರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಹನಿಯರಿಗೆ ನಾವು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಬಡವರ ಬಂಧುಗಳು ಬೇಡಿದವರ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೂ ಆಗಿದ್ದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಲಿಂಗರಾಜರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಎತ್ತರವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಈ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವೇಚನೆ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ಚಂದನಗೌಡರ ಅವರು ಸಮಂಜಸ ವಿವರಗಳನ್ನು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ಶರಣ ಚಂದನಗೌಡರ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಚಂದನಗೌಡರ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. 'ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ, ಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಸುಲಭಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಇನ್ನೋರ್ವ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಹಳಕಟ್ಟೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಲೆದೋರಿದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಸಮಿತಿಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಡಿ. ಭಂಡಿವಾಡ ಅವರು ಪ್ರೌಢ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತೆರನಾಗಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ತೆರನಾಗಿ ಸಮಿತಿಯ ಇನ್ನುಳಿದ ಯಾವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಕ್ರಿಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಾವು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಿದ ಮಾತೃ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹಾಗೂ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಆಗಿರುವ ಶರಣ ಎಮ್. ಸಿ. ಬಂಡಿ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಅನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಲಿಂಗರಾಜರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಜಿ. ನಾಚದಮಠ ಅವರಿಗೂ, ಬ್ಲಾಕ್ ತಯಾರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಮಲಕಾಯಿ ಅವರಿಗೂ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತೋಂಟದಾರ್ಯ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸುಸರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ಫಿವಾರಿ ಅವರಿಗೂ, ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗೂ ಸಮಿತಿಯ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಕಲ್ಲನಗೌಡರ ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಆಯ್. ಎಸ್. ಬಿದರಿ,

ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ

ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ: ಧಾರವಾಡ .

ಸೋಮವಾರ
೩೧-೩-೮೨

ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ ಕಾವ್ಯ ಕರ್ತೃಗಳ

ಅರಿಕೆ

‘ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ’ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಕಾವ್ಯ. ಶಿರಸಂಗಿಯ ಸರದೇಸಾಯಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಾವ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ, ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಕರ್ಮಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ :

ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ವರಿಸ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು (ಪ್ರಿ. ಕೌನ್ಸಿಲ್) ತ್ಯಾಗವೀರ ಲಿಂಗರಾಜರ ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರಕ್ಕಿರುವ ವಿರೋಧವನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಿತ್ತು. ತ್ಯಾಗವೀರರ ಉನ್ನತಾಶಯವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಅದರ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಕಮೀಟಿಯನ್ನು ರಜಿಸ್ಟ್ರರ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂಬಯಿ ಸರಕಾರವು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯೨೨ ರ ಸಮಯ ! ಆಗ ನಾನು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದೆನು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಗ್ರಾಮವಾದ ಇನಾಮ ಹೊಂಗಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕ ಇನಾಮದಾರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಲಿಂಗರಾಜ ಸರದೇಸಾಯರ ಜೀವನದ — ಇನ್ನೂ ನೂತನ ವಾರ್ತೆಗಳಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳು ಈ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದು ಅಭಿಮಾನವುಂಟಾಗಿ, ಸರದೇಸಾಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆನು. ಏನಾದರೂ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಹವ್ಯಾಸ ಬೇರೆ ಆಗ ! ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ, ಅದೇ ಹೊಂಗಲದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇನಾಮದಾರರಾದ ಹಾಗು ನನಗೆ ಹಿರಿಯರೂ ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಸಪ್ಪ ನವರು ನಿಸಬತ್ ದೇಸಾಯಿ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿವರ ಬಲ್ಲವರಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗರಾಜರ ಗೃಹಜೀವನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಹವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ಈ ಹಿರಿಯರು ಪಾತ್ರಲ್ಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಏಳು ದಿನಸ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ವಿವರ ನೀಡಿದರು.

ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಪುಟಗಳಾಗುವಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ‘ನವಲಗುಂದ ಶಿರಸಂಗಿ ಸರದೇಸಾಯಿ ಚಾರಿಟೇಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಫಂಡು ಬೆಳಗಾವಿ’ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಧನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ೧೯೨೯ ರಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಕಮೀಟಿಗೆ ಮನವಿಯನ್ನು ಬರೆದು, ಪುಸ್ತಕದ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿ ಸಹಿತ, ಕಮೀಟಿಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಭೀಮನ ಗೌಡರು ಪಾಟೀಲ ಶೇಗುಣಸಿ ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ಕಳಿಸಿದೆನು. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಕಲೆಕ್ಟರರು, ಸರದೇಸಾಯರ ಉಯಲಿನಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಹರ್ಷಕರ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಲಿಂಗರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾದಾಗ, ನಾನು ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೋ ಕೇಳಿದ್ದರು ಅವರು ರಾ. ಬ. ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟೆ ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು, ಆ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ನನಗೆ ಮಾನ್ಯ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದ ಹಳಕಟ್ಟೆಯವರ ಸೂಚನೆಯಂತೆ, ಹಾಗೂ ಮಂಜಪ್ಪನವರ ಸಮರ್ಥ ಲೇಖನಿಯಿಂದಲೇ ಚರಿತ್ರೆ ಬರುವದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ನನಗಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಭಾವನೆಯಂತೆ, ಆ ಕೈ ಬರೆಹದ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೇ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು. ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು 'ತ್ಯಾಗವೀರ ಲಿಂಗರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆ' ಎಂಬ ೯೨ ಪುಟಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳ್ಳ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ೧೯೩೦ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಸಮಗ್ರ ವಿವರಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ! ನನ್ನ ಕೈ ಬರೆಹದ ಪುಸ್ತಕವೂ ಮರಳಿ ನನಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅದು ಕಳೆದೇ ಹೋಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ ನನಗೆ ಭಣ ಭಣ ಎನಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡದೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಲಿಂಗರಾಜರ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲು ತೊಡಗಿತ್ತು. ಅದುವೇ ಈ 'ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ' ಚಿಕ್ಕ ಕಾವ್ಯ, ಇದಿಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಉಳಿಯಿತು. ಇದು ಕೂಡ ಅಂದಿಂದಿಗೆ (೪೩ ವರ್ಷ) ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೆಲೆ ಕಾಣದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿದೆ. ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಹನೀಯರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಭವ ಮಂಟಪ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಆಗ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ ಕರಡು ಮುದ್ರಿಸಿ, ಸಹೃದಯಿಗಳು ಹಾಗೂ ದಾನಿಗಳು ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋರಲಾಗಿತ್ತು (ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೩೩) ಅಲ್ಲಂದೀಚೆಗೆ ಈ ಕರಡು ಅಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗತವಾದಾಗ ಶ್ರೀ ಹ. ದೇ. ಚಂದನಗೌಡರ ಅವರು ಇದನ್ನು ಧಾರವಾಡ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿಯ ಸಹಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿಯು ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಸುಯೋಗ ಒದಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಿಂ. ವಿ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ ಶ್ರೀ ಹ. ದೇ. ಚಂದನಗೌಡರ, B. Ag., ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಅಭಿವಂದನೆಗಳು.

ತೊರವಿ

ಲಕ್ಕಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟೆ

ದಿ. ೧೦-೩-೧೯೮೨

“ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ” ಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ

ಸಿರಸಂಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ವಿಠ್ಠಲಪ್ಪನೆಂಬವನು ಅವರಾದಿ ಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಜಾಪುರದ ಆದಿಲಶಾಹಿಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ವಿಜಯ ನಗರದ ರಾಮರಾಯರೊಡನೆ ರಕ್ತಸ ತಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ವಿಠ್ಠಲಪ್ಪನಾಯಕನ ಕಲಿತನವನ್ನು ಕಂಡ ವಿಜಾಪುರದ ಆದಿಲಶಾಹಿಯರು ಅವರಿಗೆ ಭತ್ತ ಚಾಮರಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ಗೌರವಿಸಿ ನವಲಗುಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ವಿಠ್ಠಲಪ್ಪನಾಯಕನು ನವಲಗುಂದದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸುಖ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದನು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತವು ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಕುಲಗುರುಗಳಾದ ಸಿದ್ಧಿಗಿರಿಗಳ ಮಠವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ವಂಶದವನಾದ ಜಾಯೇಂದ್ರ ರಾಜಕವಿಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕುವಲಯಾನಂದ ಎಂಬ ಶೃಂಗಾರಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಟೀಪುವು ನವಿಲುಗುಂದದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೈವಶಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ನವಿಲುಗುಂದದ ದೊರೆಯು ವೈರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೆ ವೇಷ ಮರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅನುಕೂಲ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲರು ಟೀಪುವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ನಾಡು ಪೇಶ್ವೆಯರ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿತು. ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಜಾಯಪ್ಪದೇಸಾಯರು ಪುಣೆಯ ಪೇಶ್ವೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಅಶ್ವಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಲೆಯಿಂದ ಅದರ ಮನವೊಲಿಸಿ ಅವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಪೇಶ್ವೆಯವರು ಜಾಯಪ್ಪದೇಸಾಯರಿಗೆ ಸಿರಸಂಗಿಯನೊಳಗೊಂಡು ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಚರಿತಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ನವಿಲುಗುಂದವು ಕೈಬಿಟ್ಟನಂತರ ದೇಸಾಯರು ಸಿರಸಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟೆ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತರುವಾಯ ಅವರ ಮಗನಾದ ಲಿಂಗೇಶನೆಂಬವರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರಾದರು. ಅವರ ತರುವಾಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜಾಯರಾಯ ದೇಸಾಯರು ನಿಪುತ್ರಕರಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ರಾಣಿಯರಾದ ಗಂಗಾದೇವಿ ಹಾಗೂ ಉಮಾದೇವಿಯರು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ದತ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಿರಸ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ದೇಸಾಯರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಲಿಂಗಪ್ಪ, ಬಸವಾರ್ಯರೂ ಮಂತ್ರಿ ದೇವರಾಯರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಸಕಲ, ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಗುವನ್ನು ಬಂಧು ವರ್ಗವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿಯೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ರಾಜನಾಡಿಗೆ

ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತಕ ಕೊಡಬಯಸುವವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ರಾಜವಾಡಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಅದರಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರದ ಶಿಗ್ಗಿ ಊರಿನ ಗೂಳಪ್ಪನೆಂಬ ಕೃಷಿಕನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ರಾಮಪ್ಪನೊಡನೆ (ಜನ್ಮ ೧೦-೧-೧೮೬೧) ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಬಂದನು. ಹೀಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಊರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ರಾಮಪ್ಪನು ತಂದೆಯೊಡನೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಹ್ನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರೆಲ್ಲರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಮಪ್ಪನೇ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ದತ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಲಿಂಗರಸನೆಂದು ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ತಾಯಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಮಂಗಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆ ಉಡಿಸಿ ಸಂತಯಿಸಿದಳು. ನಂತರ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಂದು ನಗರವನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳು ಒಡಗೂಡಿ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಮಂಗಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ರಾಜಪೋಷಾಕು ತೊಡಿಸಿ, ಸಕಲ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ೨-೬-೧೮೭೨ರಂದು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ವಿದ್ವಜ್ಞನರು ತಮ್ಮ ಧನಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಅಂದು ಬರಿದಾದ ರಾಜಗದ್ದೆಗೆ ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿತೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಮರಳಿದರು.

ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಗಂಗಾದೇವಿಯವರು ವಾಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕರವೀರಪುರಕ್ಕೆ (ಇಂದಿನ ಕೊಲ್ಲಾಪುರಕ್ಕೆ) ಹೋದರು. ಬಿಡುವಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ವೇಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾಯಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯೊಡನೆಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಗಂಗಾದೇವಿಯರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋದವು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಉಮಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯಭಾವ ಒಡಮೂಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ತಾವಿರುವ ಬೇವೂರ ಅರಮನೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಿಂಗರಾಜರು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ನಿಲ್ಲದೆ ತೀವ್ರವೇ ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಂಗಾದೇವಿಯರ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬ ಕ್ಷೀಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಅವರಿಗೆ ತಾವಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕುವದಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ

ಮುಂದಿನ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನು ಕರವೀರಪುರದಿಂದ ಕರೆಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಗಂಗಾದೇವಿಯವರು ತಾವು ಇಹಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಯ ಪೂರೈಸಿತೆಂದು ಲಿಂಗದೊಳಗಾದರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಲಿಂಗರಾಜರಿಗಂತೂ ಅವರ ಅಗಲುವಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವದು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸತೊಡಗಿತು.

ದಿನಗಳುರುಳಿದಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹಾಗೂ ಲಿಂಗರಾಜರು ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಮುಂದೆ ಲಿಂಗರಾಜರ ಹಿತಚಿಂತಕರು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಚನ್ನಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗಮ್ಮರೆಂಬ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಉಕ್ಕಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರೊಡನೆ ಲಿಂಗರಾಜರ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮದುವೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಆಮಂತ್ರಿತರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತೆಂದು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಮರಳಿದರು. ಆದರೆ ಉಮಾಬಾಯಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯದ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ಜೇವೂರಿಂದ ಬಂದು, ಜ್ವರದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾದ ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ವಾಡೇಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅವರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಂಗ್ಲರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾಯಿತಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಛಲವನ್ನು ಬಿಡದೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ದೂರನ್ನಿತ್ತು ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನು ವಾಡೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟರು.

ಉಮಾಬಾಯಿಯವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಂತೆ ತೀರ್ಪು ದೊರೆತಿದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಳಗದವರನ್ನು ವಾಡೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನೆಂಬುವವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ಲಿಂಗರಾಜರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವೂ ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಲಿಂಗರಾಜರು ತಮ್ಮ ಹೊಂಗಲ ಹಾಗೂ ಇಂಗಲೇಶ್ವರ ಗ್ರಾಮಗಳ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂಬೈ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಬೇಡಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪೇಶ್ವೆಯರಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಮ ಸಂತರೆಂಬುವವರಿಂದ ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೆರವಾಯಿತು. ಉಮಾಬಾಯಿಯವರ ಸಹಾಯಕರಾದ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು ಪುಣೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯು ಬುಡಮೇಲಾದುದರಿಂದ ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದ ಉಮಾಬಾಯಿಯವರ ಶಕ್ತಿಯೇ ಕುಂದಿದಂತಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಮ ಸಂತರು ನ್ಯಾಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರಾಜರೇ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರೆನ್ನುವಂತೆ ವಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸಿರಸಂಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಡೆತನವು ಲಿಂಗರಾಜರೆಂದು ತೀರ್ಪನ್ನಿತ್ತಿತು. ಲಿಂಗರಾಜರು ೧೮೮೧ ರಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಸಿರಸಂಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರ

ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಉಮಾಬಾಯಿಯವರು ಬೇವೂರ ವಾಡೀಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಉಪಜೀವನಕ್ಕೆ ಲಿಂಗರಾಜರು ಸಾಕಷ್ಟು ಉಂಬಳಿಯನಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ತಮಗೆ ನೆರವಾದ ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಮ ಪಂತರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಅವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಿರಸಂಗಿ, ಬೆಳ್ಳೇರಿ, ಹೊಸಬಾಳ, ಹೊಂಗಲ, ಕುರನಕೊಪ್ಪ ಕೆಂಚಗಾರಕೊಪ್ಪ, ಗೋವನಕೊಪ್ಪ, ಕಲ್ಲಾಪುರ, ಚಿಕ್ಕ ಉಳ್ಳಿಗೇರಿ ಹಾಗೂ ಹೂಲಿಕಟ್ಟೆ ಈ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಸವದತ್ತಿ ಸೀಮೆಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು.

ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಅವರ ಸತಿಯರಿಬ್ಬರು ರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಅತೀವ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಹಿತಚಿಂತಕರು ತಿಕೋಟಾ ಗ್ರಾಮದ ಭಾಗೀರಥಿಯೆಂಬವಳೊಡನೆ ವಿವಾಹಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಉಕ್ಕಲಿಗ್ರಾಮದ ಗಿರಿಜಾದೇವಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಗತಿಸಿದ ನಂತರ ಗಿರಿಜಾದೇವಿಯವರು ಪುತ್ರರತ್ನವನ್ನು ಹೆತ್ತರು. ವಂಶದ ಕುಡಿ ಉದಯಿಸಿ ತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈ ಸಂತೋಷ ಬಹಳ ದಿನ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಆ ಕೂಸು ತೀರಿಕೊಂಡಿತು. ನಂತರ ಭಾಗೀರಥಿ ದೇವಿಯವರು ಗಂಡು ಮಗುವಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತರು. ಅದೂಕೂಡ ಬಹಳ ದಿನ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಅವರ ಹಿತಚಿಂತಕರು ಇಬ್ಬರೂ ಪತ್ನಿಯರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಅಂಕಲಗಿ ಗ್ರಾಮದ ಗಂಗಾಂಬಿಕೆ ಎಂಬವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಭಾಗೀರಥಿಯು ಪುನಃ ಗರ್ಭಧರಿಸಲು ಅವಳನ್ನು ಆರೈಕೆಗಾಗಿ ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅವಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಲಿಂಗರಾಜರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡದಿಯಾದ ಭಾಗೀರಥಿ ದೇವಿಯವರು ಅವರನ್ನಗಲಿದ ನಂತರ ಅವಳ ನೆನಪಿಗಾಗಿ “ಅಮ್ಮಣಗಿ” ಎಂಬಗ್ರಾಮವನ್ನು ಹದಿನೇಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಧಾರವಾಡ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೊನೆಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಗಂಗಾಂಬೆಯೂ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದಳು. ಈ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಕಲ್ಲುಬೀಳಗಿಯ ಗೌಡರ ಮಗಳಾದ ಸುಂದರಾಂಬೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು.

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಬಂದ ವಿಸತ್ತುಗಳಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದರು. ಇವರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ

ಮಾಡಿದ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅರಟಾಳ ರುದ್ರಗೌಡರು ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನು ತುಂಬಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಿಂಗರಾಜರು ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬಿದ್ದಾಗ, ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲು ಸಿರಸಂಗಿ ಹಾಗೂ ಹೊಸಬಾಳ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಆಗದವರಿಗಾಗಿ ಅನ್ನ ಭತ್ಯೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ದಯಾಮಯಿಯಾಗಿದ್ದರು. ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಾವಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮರದಡಿಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೈಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಬ್ಬಬಾಲಕನು ಹಣ್ಣುಗಳ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಲೆಸೆದನು, ಅದು ಲಿಂಗರಾಜರ ತಲೆಗೆ ಬಡಿದು ಘಾಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಅವನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ವಾಡೆಗೆ ಕರೆತರಲು ತಿಳಿಸಿ, ವಾಡೆಗೆ ಹೋದರು ಬಾಲಕ ಹಾಗೂ ಅವನ ತಂದೆ ತಮಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ಕಾದಿದೆಯೋ ಎಂದು ಅಂಜುತ್ತ ಸಾಯಂಕಾಲ ವಾಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಲಿಂಗರಾಜರು “ಕಲ್ಲಿನ ಪೆಟ್ಟು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದು ಮಧುರವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮರಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಲೇ! ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ಉಂಬಳಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಡವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಥಹ ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರದ ಮಹಾನುಭಾವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ? ಹೀಗೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ

ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಬಂಗಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಕುಶಲ ಹಾಗೂ ಅರಿತ ಕಲೆಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ವಿತ್ತರು. ಅವರು ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಾಸನ ಹಾಗೂ ನಿಧಿಗಳನ್ನಿತ್ತರು. ಕಾಶೀ ರಾಮೇಶ್ವರ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಜನಕ ತಂದೆ ಗೂಳಪ್ಪನವರನ್ನು ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಇಂಗಲೇಶ್ವರರ ರಾಯನಗೌಡರು ಉಕ್ಕಲಿಯ ಭೀಮನಗೌಡರು, ಹೊಂಗಲದ ಬನಪ್ಪನವರು, ಮುಂತಾದ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಾಗಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಮನೆತನದಲ್ಲಿಯೆ ಅನೇಕ ದುಃಖದಾಯಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸದಾವ ಕಾಲವೂ ಪ್ರಜಾಹಿತವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವೀರಶೈವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅದರ ಎರಡು ಅಧಿವೇಶನಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡು ಸನ್ಮಾನಿತರಾದರು. ಅವರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ೧೩-೫-೧೯೦೪ ರಂದು ನಡೆದ ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತ “ ನನ್ನ ಸಾವಿನಿಂದ ಸ್ವಮತಹಿತವು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಾಯುವೆ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಸ್ವಮತಾಭಿಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಈ ನುಡಿಯು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮನಗಾಣಬಹುದು, ಪುನಃ ೨-೧೨-೧೯೦೫ ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಎರಡನೆಯ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವೂ ಅವರಿಗೇ ಸಲ್ಲಿತು—ಹೀಗೆ ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಲಿಂಗರಾಜರಿಗೆ ಅರ್ಜೀ ರೋಗ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಅದು ಉಪಚಾರದಿಂದ ಗುಣ ಹೊಂದದೆ ಕ್ಷಯರೋಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ಬೆಳಗಾಂವಿಗೆ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು. ಎಷ್ಟೋ ಉಪಚಾರಮಾಡಿದರೂ ರೋಗ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತು. ಲಿಂಗರಾಜರು ತಾವಿನ್ನು ಉಳಿಯಲಾರೆನೆಂದು ತಿಳಿದು ೬-೬-೧೯೦೬ ರಂದು ಒಂದು ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಬೆಳಗಾಂವಿಯ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನವಿಲುಗುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ರೋಗ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರಲು ಮರಳಿ ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರಿಸಿ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿ, ಶಿವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ೨೩-೮-೧೯೦೬ ರಂದು ಇಹಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಅವರ ಅಗಲುವಿಕೆಯಿಂದ ಅನಾಥರಾದೆವೆಂದು ಜನ ದುಃಖಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಲಿಂಗರಾಜರು ಸಂತಾನ ರಹಿತವಾಗಿ ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವರ ತರುವಾಯ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾರು ಒಡೆಯರೆಂದು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅವರು ಬರೆದು ಇಟ್ಟ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿತ್ತು. “ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇ ಸಮಾಜದ ಬಡಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ದಾನವಾಗಿತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ದಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದರು. ಮಿಕ್ಕವರು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನಿಗಳನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಲಿಂಗರಾಜರು ಕೇಳದೆಯೇ ದಾನವನ್ನಿತ್ತರು. ಬೇಡಿ ಪಡೆದದಾನ ಸೀಮಿತ ಸಂತೃಪ್ತಿಯದು ಬೇಡದೇ ಸತ್ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ದಾನದ ಹಿರಿಮೆ ಹೆಚ್ಚಾದುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನಿತ್ತು ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸುವ ವಿದ್ಯಾದಾನಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡುವುದನ್ನು ಬೇರೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ಹೇಳುವದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಅಸುನೀಗಿದರೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೆಸರು ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆಯೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಗದ ಲಕ್ಷ್ಯವಧಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು ಲಿಂಗರಾಜರು ಧನ್ಯರಾದರು. ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ಅವರು ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರೆಂದು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದರು. ಇದು ಈ “ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ” ಕಾವ್ಯದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಾರಾಂಶವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಲಿಂಗರಾಜರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಾವೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸದಾವಕಾಲವೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬಡರೈತರ ಕುಟುಂಬದಿಂದ

ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ “ದತ್ತಕ”ಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇವರಿಂದ ಅವರ ಬಂಧುಬಳಗ ಶ್ರೀಮಂತ
ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ “ದತ್ತ” ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವರು
ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ “ದತ್ತ” ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾದಾನಿಗಳಾದರು. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೇ
ಅವರು ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರೀತಿಯ ವಸ್ತು
ವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜದ
ಉತ್ಕರ್ಷದ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ ಎಷ್ಟಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬುದರ ಅರಿವು ನಮಗೆ ಆಗದಿರದು. ಸಮಾಜ
ಸಮೃದ್ಧವಾದರೆ ಅದು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲದು. ಅದೇ ಬಡವಾದರೆ
ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು? “ಜಗವೆಲ್ಲಾ ನಗುತಿರಲಿ ಜಗದಳಲು ನನಗಿರಲಿ”
ಎಂಬ ಕವಿವಾಣಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲವೆ? ಸಮಾಜವನ್ನು ಮುರಿದು ತಿನ್ನುವ
ಜನರೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಾತಿನ ಅರಿವು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಆ ಪರಾತ್ಪರ
ಶಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೀಯಲಿ.

—ಎಸ್. ಬಿ. ಹಳಕಟ್ಟೆ,
ಧಾರವಾಡ

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

ಅ.ನಂ.	ವಿಷಯ	ಲೇಖಕರು	ಪುಟ
೧)	ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ (ಕಾವ್ಯ)	ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ	೧

ಲಾವಣಿ ಹಾಡುಗಳು

೧)	ಆಗಬಾರದು ಬಾಳು-ಕೀಳು	ಪ್ರೊ. ಎನ್. ಡಿ. ಭಂಡಿವಾಡ	೨೭
೨)	ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರು	ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಜಂಬಿಗಿ	೨೯
೩)	ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜ ಸರದೇಸಾಯಿ ಸಿರಸಂಗಿ	ಲಿಂ. ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಇಂಡಿ	೩೪
೪)	ಶಿವಾ ಮುನಿದ ಬೈಸ್ತಾರ ದಿನ		೬೩

ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರು

ಜನನ : ೧೦-೧-೧೮೬೧

ಲಿಂಗೈಕ್ಯ : ೨೩-೮-೧೯೦೬

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ

ವಿರಚಿತ

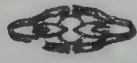
ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ
(ಕಾವ್ಯ)

ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ
ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು (ಪ್ರಕಟಣೆ)

ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯ

(ನವಿಲುಗುಂದ ತಿರಸಂಗಿ ಸರದೇಸಾಯಿಗಳು)

ವಾ. ಪಟ್ಟದಿ

ಪೀಠಿಕೆ.

ಶ್ರೀಮದಮರಾವಳಿಯು ಸಲೆಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ।
ನೇಮಗೆಟ್ಟೋಡೆ, ದಾನವರ ಕಟ್ಟೋಡೆಯೆ, ಮು. ।
ತ್ತಾ ಮುನಿವ್ರಾತಮಸುಗುಂದಿ ಭಯದಿಂ ಚದರೆ, ವಿಶ್ವ ವಿಧ್ವಂಸಿಸುತಿರೆ ॥
ಆ ಮಹಾಪ್ರಳಯದೋಳುಮಳ್ಳದೋರ್ವನೆ ನಗೆಯಿ. ।
ನಾಮೋದದಿಂದಚಲ ಶಾಂತಿಯಿಂದೀಕ್ಷಿಸುವ ।
ಸೋಮಶೇಖರನೀವುದೆಮಗಮಲ ಸುಮತಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸುಖಗಳ ರಾಗದಿ ॥ ೧ ॥

ಕರೆದು ತನ್ನಂ ದೈವವರಸುತನಮಂ ತನ್ನ ।
ಕರಕೀಯಲದರೊಡನೆ ಜನಿಸಿ ಬಹ ಕಡುಕಷ್ಟ- ।
ಕರ ಘಟನೆಗಳ ಧೈರ್ಯದಿಂ ಸಹಿಸಿ, ಹಿತಚಿಂತಕರ ನೆರವಿನಿಂ ನೀಗುತ ॥
ಪೊರೆದನನುರಾಗದಿಂ ಪ್ರಜರ, ಬುಧಜನರೊಲಿವ ।
ತೆರದಿ ಸದ್ಧರ್ಮದೀಪ್ತಿಯ ಬೆಳಗಿ, ತ್ಯಾಗದಲಿ ।
ಸರಿದೊರೆಗಳಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಕಾಯನಾದನು ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರನು ॥ ೨ ॥

ಮೇದಿನಿಗೆ ಪೊಸತಿಡಚ್ಚರಿಯೆನಿಸ ಬಗೆಯಿಂದ- ।
ಲೌದಾರ್ಯಮಂ ಮೆರೆದು ಸದ್ಭಾವ ಸಂಪನ್ನ- ।
ನಾದ ತಿರಸಂಗೀಶ ಲಿಂಗಭೂಪಾಲಕನ ವಿಲಸಚ್ಚರಿತಸಾರವ ॥
ಓದುಗರ ಕರ್ಣಮಧುರವನೆಸಗಲವ್ವಳಿಸಿ, ।
ಮೋದದಿಂ ಪೇಳ್ವಪೆಂ ಮನ್ಮತಿಗೆ ತಕ್ಕವೊಲು ।
ಸಾದರದಿ ಕೈಕೊಳ್ವದಿದನು ಕುಂದುಗಳನುಳಿದಖಿಲ ಸಜ್ಜನ ನಿಚಯವು ॥ ೩ ॥

ಪೂರ್ವಜರು

ಕಾಲಕಾಲದೊಳಡರಿಬರ್ಪ ಸಂಸಾರದ- ।

ಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಮಾಗಿರ್ಪ ದುರ್ಧರ ಸಮಯ ।

ಮಾಲೆಯಲಿ ಬಳಲಿ ತನ್ನೂರನೇ ತೊರೆದನವರಾದಿಯೆಂಬೂರಿನ ॥

ಆಳಿದಂ ವಿಠ್ಠಪ್ಪನೆಂಬವಂ ಯವನಭೂ- ।

ಪಾಲನನುಸಂಧಾನದಿಂ ಸೇನೆಯೊಳು ಸೇರಿ ।

ಬಾಳುತಿರೆ ಕಲಿಯಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂ, ಕಲಿತನಕೆ ಸಿರಿಯೊಲಯಳೇ ?

॥ ೪ ॥

ವಿಜಯಪುರದೊಳಗಿಂತು ಪಾತುಶಹನೆಡೆಯೊಳಹ ।

ವಿಜಿತವೀರಾರಾತಿ, ವಿಖ್ಯಾತ ವಿಕ್ರಾಂತ ।

ವಿಜಿತಶ್ರಮಂ ವಿನುತ ವಿಪುಲವಿವಿಧಾಯುಧ ವಿಶಾರದಂ ವಿಮಲಾಂಗನು ॥

ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀವರಂ ವಿಠ್ಠಪ್ಪನಾಯಕಂ ।

ವಿಜಯನಗರದ ರಾಯರೊಡನಾದ ಕಾಳಗದಿ ।

ವಿಜಯವಂ ಪಡೆದನುಭಯಪ್ರಬಲಭಟರಂದು ನಿಬ್ಬಿರಗಿನಿ ನೋಡಿರೆ

॥ ೫ ॥

ಮೆಚ್ಚಿದಂ ವಿಠ್ಠಪ್ಪನಾಯಕನ ಪಾತುಶಹ ।

ನಚ್ಚಿ ಪೊಗಳಿದನವನ ಭುಜಬಲವ ಬಗೆದಂದು ।

ನಿಚ್ಚಯಂ ಜಿತಶತ್ರುಸಂದೋಹನಿವನೆಂದು ಸಾರಿಸುತ ಸಾದರದೊಳು, ॥

ಚಚ್ಚರದಿ ನವಿಲುಗುಂದಾದಿ ಬಹು ಜನಪದವ ।

ನೊಚ್ಚತಂಗೊಟ್ಟು ಲೇಖನವ ಬರೆಯಿಸಿ ಸಲಿಸಿ ।

ನಿಚ್ಚಮವನನ್ವಯದಿ ನಡೆಯುವಂತೆಸಗಿದಂ ಛತ್ರಚಾಮರಗಳೊಡನೆ

॥ ೬ ॥

ಪಡೆದ ಭೂಮಿಗೆ ನವಿಲುಗುಂದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನ ।

ಗಡಮೆಂದು ಗೈದು, ತಾನಲ್ಲಿರುತ ವಿಜಯಪುರ ।

ದೊಡೆಯಗಾವಾವಾಗ ಬೆಂಬಲವನೀಯುತಂ ತನ್ನಿಳೆಯನುಂ ಪೊರೆಯುತ ॥

ಅಡಗಿಸಿದನಾರಾತಿಗಳ ಭಲವ, ಜನರ ಸುಖ- ।

ಕೆಡೆಯಾಗುವಂತೆಸಗಿದಂ ರಾಜಮಂ, ಪಡೆದು ।

ಬಡಜನರ ಹರಕೆಯಂ, ಕೈಲಾಸಕಡರಿದಂ ರಾಜವರ ವಿಠ್ಠಪ್ಪನು

॥ ೭ ॥

ಆ ರಾಯನನ್ವಯದೊಳುಧ್ಯವಿಸಿ, ನೀತಿಯಿಂ, ।

ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಸಂಪನ್ನರೆಂದೆನಿಸಿ, ।

ವೀರಭೂಮಿಪರು 'ಕೊಡುತಿಹ ಕೃಷೀವಲರೆ'ಂಬ ಪೆಸರ ನಿಜವಂ ಗೈಯುತ ॥

ಆ ರಾಜ್ಯಮಂ ನಿರಾತಂಕದಿಂ ಪೊರೆದರಿ ।

ನ್ನೂರುವರ್ಷಂ; ಸಿದ್ಧಗಿರಿಯ ಕುಲಗುರುವಿನೊಳ- ।

ಪಾರ ಭಕ್ತಿಯನಿರಿಸಿ, ಮಠವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು

॥ ೮ ॥

ತನ್ನ ಪರೋಳಭಿಜಾತ ವಿಬುಧೇಂದ್ರ ರಸಿಕಮಣಿ ।

ಸನ್ನುತ ವಿಶಾಲಮತಿ ಜಾಯೇಂದ್ರ ರಾಜಕವಿ ।

ಕನ್ನಡದಿ ಕುವಲಯಾನಂದ ಶೃಂಗಾರ ಕಾವ್ಯವ ರಚಿಸಿ ಸಂತಸಮಿರೆ ॥

ಅನ್ನೆಗಂ ಮೈಸೂರ ನೃಪರಿಂದ ರಾಜ್ಯಮಂ ।

ತನ್ನಾಧೀನಕೆ ಕೊಂಡ ಹೈದರನ ಮಗ ಟೀಪು ।

ಅನ್ಯಾಕ್ರಮಣಕೆಳಸಿ ದಲವೆರಸಿ ಬಂದೆರಗಿ ನವಿಲುಗುಂದವ ಗೆಲ್ಲನು

॥ ೯ ॥

ಸೋತಬಳಿಕಾ ಸಮರದಲಿ ನವಿಲುಗುಂದ ಭೂ- ।

ಕಾಂತನಾ ವೈರಿಗರಿಯದ ತೆರದಿ ಪೋಗಿ ವೇ- ।

ಷಾಂತರದಿ ವಿಮಲಧರ್ಮಪ್ರಾಣಗಳ ಕಾಯಲೆಂದಾಗ ಕೆಲಕಾಲವ ॥

ಕಾಂತಾರದೊಳಗಲೆದು, ದಲವನೊಂದಣಿಗೊಳಿಸಿ, ।

ಕಾತರದಿ ಸಮಯಾನುಕೂಲಕಂ ಕಾಯ್ದಿಹಂ; ।

ಭೂತಳದೊಳಾರು ಮೀರದ ದೈವದಾಟವೇ ಬೇರಾಯ್ತದೇವೇಳ್ವೆನು

॥ ೧೦ ॥

ಇಂತಿರಲ್ಪನಿತರೊಳಗಾಂಗ್ಲರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ- ।

ರಂತಿರುವ ಟೀಪುವಿನ ವರ್ತನಕೆ ಶತ್ರುತ್ವ- ।

ವಾಂತು ಸಮರದೊಳವನ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ನಾಡಿನೊಳೆಸಗಿದರು ಪಸುಗೆಯ ॥

ಅಂತೆಸಗೆ ನವಿಲುಗುಂದದನಾಡು ಪುಣೆಯ ಶ್ರೀ ।

ಮಂತ ಪೇಶ್ವೆಯರಂಕಿತಕೆ ಸೇರಲೊಡನವರು ।

ಮುಂತೆ ತಾವೆಸಗಿದ ಸಾಲದೊಳಗಡವಿತ್ತರಂದೆಯೇ ಪೊಸನಾಡನು

॥ ೧೧ ॥

ಇನಿತು ಸಂಕಟದೊಳಂ ಪದಭ್ರಷ್ಟಜಾಯ- ।

ಜನಪಂ ಕಲಾವಿದಂ ಕುಶಲಮತಿ ಕೃತಮುಖಂ ।

ವಿನಯಯುತನಾಗಿದ್ದು ಪೇಶ್ವಾಯಿಯಿಂ ತಮ್ಮ ರಾಜಮಂ ಪಡೆಯಲೆಂದು ॥

ಪುಣೆಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಪಲಬರ ನೇಹದಿಂ ಕಂಡು, ।

ತನಗಿರುವ ಹಯಪರೀಕ್ಷಾದಿ ಕಲೆಗಳ ತೋರಿ ।

ಮನವೊಲಿಸಿ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನರುಹಿದಂ ಕಾಲವರಿದು ಶ್ರೀಮಂತರೆಡೆಗೆ

॥ ೧೨ ॥

ಒಲುಮೆಯಿಂ ಪೇಶವೆಯು, ನವಿಲುಗುಂದದ ಭೂಮಿ- ।
ಯುಳಿದಿಲ್ಲವಡವಿನಿಂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡುವೆವು ಮುಂದೆ ।
ಕೆಲದಿವಸಕನ್ನೆವರಮಿತ್ತವೆವು ಪತ್ತೂರುಗಳ ನಿಮ್ಮ ಚರಿತಾರ್ಥಕೆ ॥
ಬಳಲದಿರಿ ನೀವೆಂದು ಸಂತೈಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ।
ಕಳುಪಿದಂ ಶಿರಸಂಗಿ ಮೊದಲಾದ ಪತ್ತೂರು- ।
ಗಳನಿತ್ತು; ಮುರಿದಾರಾಂಗ್ಲರು ಪೇಶ್ವೆಯರ ಬಳಿಕ; ನವಿಲುಗುಂದುಳಿದುದತ್ತ ॥ ೧೩ ॥

ನವಿಲುಗುಂದದ ನಾಡೆ ಪೋಗುಲಂತಿಂತು ಸಂ- ।
ಭವಿಸಿದುದು ಶಿರಸಂಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನಮೆನೆ ಜಾಯ- ।
ಭುವನೇಶ ಶಿರಸಂಗಿಯೊಳೆ ಕೋಟಿಯರಮನೆಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ ನಾಡನಾಳಿ ॥
ಅವಸಾನವೊಂದಲವನಣುಗ ಲಿಂಗೇಶನೆಂ- ।
ಬವನಾಳಿ ಪರಗತಿಗೆ ಪಾರಲಾತನ ತನೂ- ।
ಭವ ಜಾಯರಾಯ ಸರದೇಸಾಯರೆಂಬ ಪದವಾಂತನಾಳಿದನೆಂತೆನೆ ॥ ೧೪ ॥

ಧನವು ತನಗಿಹುದೆಂದು ಮದವನ್ನು ತೋರ- ।
ದೆನಿತುಮೆಂದುಂ ವ್ಯಸನಕೆಳಸದೆ ವಿವೇಕದಿಂ ।
ತನುಚಿತ್ತವಿತ್ತಗಳ ದಾಸೋಹದಲಿ ಸಲಿಸಿ ಸಾರ್ಥಕಂಗೊಳಿಪನಾಗಿ ॥
ಅನಘನಾಚಾರಸಂಪನ್ನನುತ್ತಮನಾಗಿ ।
ಮನವಾರೆ ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾತಿಸುಖರತನಾಗಿ ।
ಜನವನನುರಾಗದಿಂ ತನುಜಾತರಂತೆವೊಲು ಸಲಹಿದಂ ವಿನುತನಾಗಿ ॥ ೧೫ ॥

ದೈವದಾಟ

ಶಿರಸಂಗಿಯಾ ಜಾಯಾರಾಯನಸುದೊರೆದ ನಂ- ।
ತರಮವಗೆ ಸಂತಾನಮಿಲ್ಲದಿರೆ ಕಲಹಗೈ- ।
ದರು ನಾನುತಾನೊಡೆಯಳೆಂದು ಗಂಗಾದೇವಿ ಮೇಣುವಾದೇವಿಯೆಂಬ ॥
ಅರಸಿಯರು; ತಂತಮ್ಮ ಬಂಧುಬಳಗಂಗಳೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಬಾಲಕನೋರ್ವನಾವನಾದೊಡಮವನ ।
ಶಿರಸಂಗಿಯೊಡೆಯನಾಗಿಸಿ ತಾವೆ ಸುಖಪಡೆಯಲೆಂದವರು ಹವಣಿಸಿದರು ॥ ೧೬ ॥

ಅಂತರಂಗದ ಚಿಂತೆ ಮನುಜನಳಿವಿಗೆ ಮೂಲ- ।
ವಂತಸ್ಥ ಕಲಹವೇ ಮನೆಯ ನಾಶಕೆ ಮೂಲ- ।
ವಂತಸ್ಥ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಸ್ವಜನಘಾತಕವೃತ್ತಿಗಳೆ ರಾಜ್ಯವಳಿಯೆ ಮೂಲ ॥

ಇಂತಿರಲು ಶಿರಸಂಗಿಯಾರಾಜಮನೆತನದೊ- ।

ಳಂತಃಕಲಹಶಿಖಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಪ್ರಜೆಗಳಲಿ ।

ಸಂತೋಷವಳಿದು ನೆಮ್ಮದಿಗುಂದಿ ತಾಳಮೇಳಗಳಿಲ್ಲದಂತಾಗಲು

॥ ೧೭ ॥

ಶಿಸಸಂಗಿಯೊಡೆತನದ ಮೇಣರಸು ಮನೆತನದ ।

ಪರಮಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ರಾಯನಾ- ।

ಪ್ತರು ಚತುರರಾದ ಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಸವಾರ್ಯರಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರಿದೇವರಾಯ ॥

ಶಿರಸಂಗಿಯೊಡೆಯಂಗಿ ಹಿತಗೈದ ನೀತಿಜ್ಞ ।

ರಿರಲಿವರು ರಾಣಿಯರೊಳಗೆ ಬೆಳೆದ-ಕದನವ ।

ನ್ನರಿದದನು ನೊಂದಿಸಲುಬಿಹುದೆಂದಾಲೋಚನಂಗೈದು ಕೊನೆಗೆ

॥ ೧೮ ॥

ಅರಸಿಯರು ತಂತಮ್ಮ ಬಂಧುವರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ।

ಅರಸಿ ತತ್ಸತ್ಕುಲಸಮುದ್ಭವನ ಸುಂದರನ ।

ಪರಮ ಲಕ್ಷಣಯುತನ ದೈವಬಲವುಳ್ಳವನ ದೈವದಿಂದಲೇ ಪರಿಕಿಸಿ ॥

ಪೆರನೋರ್ವನಂ ಮಗನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದೆಂದು ।

ಸರಳಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ವೇಳಲನುಮೋದಿಸಿದ- ।

ರರಸಿಯರು ಸಂತಸದೊಳೋರ್ವಳನಿವಾರ್ಯದಿಂದರೆ ಮನದೊಳಿನ್ನೋರ್ವಳು ॥ ೧೯ ॥

ಸದಮಲವಿಶಾಲಮತಿಯುಳ್ಳಸತ್ ಶೀಲೆಯಾ- ।

ದುದರಿಂದ ಗಂಗಾಂಬೆ ತಾನೆ ಪಿರಿಯರಸಿಯಾ- ।

ದಧಿಕಾರ ಮಿದೋಡಂ ತನ್ನ ಬಳಗದಿ ದತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಕಲರೊಡನೆ ॥

ಒದಗಿ ಸುಖಭೋಗಕೆಡೆಯಿದೋಡಂ, ತೊರೆದದಂ ।

ಕದನವಾರಿಸುವ ಹಿತಚಿಂತಕರ ಸೂಕ್ತಿ ತನ ।

ಗದು ಶಿವನ ಪರಮ ಪ್ರಸಾದವೆನಲಮಿತಸಂತಸದಿ ಮುಳುಗಿದರೆಲ್ಲರು

॥ ೨೦ ॥

ತನಗೀ ವಿಚಾರ ಸರಿಬೀಳದಿರಲುಂ ತನಗೆ ।

ಜನಬಲವದಿನಿತಿಲ್ಲವೀಗ ಛಲದಿಂ ಕುಮತಿ ।

ಯೆನಿಸೆನಲ್ಲದೆಯಿಲ್ಲ ಫಲವೆಂದುಮಾದೇವಿ ಕಾಲಾನುಕೂಲದೊಳಗೆ ॥

ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ ।

ಮನಮಿರದೆ ಹಿತಚಿಂತಕರ ನಿಯಮಕೊಪ್ಪಿದಳು- ।

ಜನವರಿಯಲಿಂತು ರಾಣಿಯವರೀರ್ವರುಂ ಸಮ್ಮತಿಸೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೊಡನೆ ॥ ೨೧ ॥

ಸಾರಿದರು ಬೀರಿದರು ಸುತ್ತಲುಂ ಶಿರಸಂಗಿ- ।
 ಯೀ ರಾಜಕಮಲ ಸತ್ಕುಲಜಾತರಾದ ಸುಕು- ।
 ಮಾರಕರನುದ್ವಾಹಿತರು ಚತುರಮತಿವಂತರೈತಹುದು ಶಿರಸಂಗಿಗೆ ॥
 ಆರು ರಾಜ್ಯಾರೋಹಣಕೆ ಯೋಗ್ಯರಹರೆಂದ- ।
 ಪಾರಮಹಿಮೆಯ ದೈವ ಸೂಚಿಸುವದವರ- ।
 ನೀ ರಾಜ್ಯಕಧಿಸತಿಯನೆಸಗಲಾಗುವದು ನಿಜಮೆಂಬಭಿಮತವ ನಾಡೊಳು ॥ ೨೨ ॥

ಸಿರಿಯಾರಿಗಾದೊಡಂ ಬೇಡಾಗುವುದೆ ? ತಾನೆ ।
 ಹರಿದು ಬಹ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನೊಲ್ಲಿನೆಂಬಿರು- ।
 ವರೆ ? ನಾಡಿನೊಳು ಮೀರಿ ಪರ್ಬಿದಾ ಸುದ್ದಿಗೇಳ್ವೆನಿತೆನಿತೊ ಜನವು ತಮ್ಮ ॥
 ತರಳರಂ ತರತರದಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಭರದಿಂದ ।
 ಕರೆದುಕೊಂಡೆಡೆವಿಡದೆ ಬಂದಿಳಿದರಲ್ಲಲಿ ।
 ಶಿರಸಂಗಿಯೊಳು ನೋಳ್ವ ಜನವು ಬೆರಗಾಗಲೆಲ್ಲರೊಳೋರ್ವನಿಹನಾರೆನೆ ? ॥ ೨೩ ॥

ದೈವಪರೀಕ್ಷೆ

ಎಸೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೇಶ್ವರದ ಸೀಮೆಯಲಿ ಚಿಕ್ಕಾರೆ- ।
 ನಿಸುವ ಶಿಗ್ಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಗೂಳಪ್ಪನೆಂಬವಂ ।
 ಕೃಷಿಕನಾಗಿದರ್ವನವನಂಗಜಾತರೊಳೋರ್ವನಾದ ರಾಮಪ್ಪನೆಂಬ ॥
 ಲಸಿತ ಮುದ್ದಿನ ಮೊಗದ ಬಾಲಕನು ಬಾಲರಲಿ ।
 ಕುಶಲಮತಿಯಾಗಿದರ್ವನವನನ್ನು ಸೆಳೆದೊಯ್ದಿ- ।
 ತಸಮಮಹಿಮೆಯ ದೈವ; ಶಿರಸಂಗಿಗೆಲ್ಲರೊಡನೇವೆ ಳ್ವೆನಚ್ಚರಿಯನು ॥ ೨೪ ॥

ತಂದೊದಗಿಸಿದರಾಗ ಸತ್ಕಾರಸಾಧನವ ।
 ಬಂದ ಜನಸಮುದಾಯಕೆಲ್ಲಮಲ್ಲಲಿ ತ- ।
 ಕೃಂದದಿಂದಪಚಾರಮಾಗಲೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹಿತಚಿಂತಕರು ನಿಯಮಿಸಿದರ್ ॥
 ಒಂದುದಿನದಿರುಳೆರಡನೆಯ ಯಾಮದೊಳು ಹೊರಟು ।
 ನಂದನರನೀಕ್ಷಿಸಲೈಲ್ಲರಂತಿಂತಿರಲು ।
 ತಂದೆಯೊಡನಾರೋಗಣೆಯ ಗೈಯ್ವ ರಾಮಪ್ಪನಂ ಕಂಡು ತಕ್ಕುದೆಂದು ॥ ೨೫ ॥

ಅರಮನೆಗೆ ಬರಿಸಿ ಮರುದಿನವೆಲ್ಲ ತರಳರಂ ।
 ಪರಿಕಿಸಲು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ರಿಂದವರನವರೊಳಾ ।
 ಗುರುತರದ ರಾಜಲಕ್ಷಣಯುತಂ ರಾಮಪ್ಪನೆಂದೆ ನಿರ್ಣಯವಾಗಲು ॥

ಅರಿದು ಗಂಗಾದೇವಿ ತನ್ನ ವಿಮಲಾನ್ವಯಾಂ- ।

ಬರಸುಧಾಕರನಿವಂ ತನ್ನಣುಗನಿವನೆಂದು ।

ಪರಮಸಂತೋಷಾಂಬುಧಿ ಮೀರೆ ಮನವಾರೆ ಕಂಡಾನಂದಜಲಗರೆದಳು

॥ ೨೬ ॥

ಆದನುತ್ಪೀರ್ಣನಿಂತೆಲ್ಲರಲಿ ದೈವದಿಂ- ।

ದಾ ದೈವಶೋಧದಲಿ; ಸಚಿವಾದಿ ಜನರು ಗಂ- ।

ಗಾದೇವಿಗವನೆ ಮಗನೆಂದೆಸಗಿ ಲಿಂಗರಸನೆಂದೆಸೆವ ಪೊಸವೆಸರನು ॥

ಮೋದದಿಂದಿಟ್ಟು ಕರೆದರು; ಬಳಿಕ ಮಾತೆ ಗಂ- ।

ಗಾದೇವಿ ರಾಗದಿಂ ಮುಂಡಾಡಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ।

ಭೇದವಳಿದಿರೆ ತಾನೆ ಮೈದೊಳೆದಳೊಳ್ಳುಣಿಸಿದಳು ನಲಿದು ಬಳಿಕ

॥ ೨೭ ॥

ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರ

ಜನಿಯಿಸಲು ನೈಜ ಪುತ್ರಪ್ರೇಮನಿವ ತನ್ನ ।

ತನಯಂ ಕುಲೋದ್ಧಾರಕಂ ಮನೋರಥರೂಪ- ।

ನನಘನಮರಂ ಸಕಲ ಸುಜನರುತ್ಸಾಹಸಂಜೀವನನೆಂದೊಲಿದು ನಲಿದು ॥

ಇನಿಯನಾಳಿದ ನಾಡಿಗೊಡೆಯನಿವನಹನೆಂದು ।

ಮನದೊಳುಬ್ಬುಬ್ಬಿಯವನಂಗಮಂ ವಸ್ತ್ರಭೂ- ।

ಷಣಗಳಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಕೂಡಿಸಿ ನಿಜಾಂಕದಲಿ, ಮುಂಡಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸಿದಳು

॥ ೨೮ ॥

ಶೋಧಿಸಿ ಮುಹೂರ್ತಮಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನಗರಮಂ ।

ಬೀದಿಯೊಳು ಮೆರಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ।

ಸಾದರದೊಳಿತ್ತು ಕಾಣ್ಕೆಯ ಪ್ರಜರು ಹೊಸ ಅರಸನಾಳ್ವಿಕೆಯ ಕೈಕೊಂಡರು ॥

ಹೋದ ಕಳೆ ತುಂಬಲರಮನೆ ಶೋಭಿಸಿತು; ನೋಡಿ ।

ಮೋದಿಸಿತು ಪರಿಜನಂ; ಬಡವನೇನಿಂತರಸ- ।

ನಾದನೇನಹಹ ! ತಿಳಿಯದು ನಿಧಿಯಲೀಲೆ ಯೆಂದುದು ಜನವು ಸೋಜಿಗದಲಿ ॥ ೨೯ ॥

ಪೊಳೆವ ಕೆನ್ನೆಗಳುಣ್ಮುವೆಳನಗೆಯ ಕಳೆಗೂಡೆ ।

ಜಳಜಾಗ್ರಕರ್ಣಿಕೆಯ ನಾಶಿಕವು ಸರಿಗೂಡೆ ।

ನಳಿನದೆಸಗೆಯ ಪಳಿದು ಕಳೆವ ವದನವ ನೋಡಿ ಜನರವರ ದೃಷ್ಟಿ ಕೂಡೆ ॥

ಉಳಿದುದಂ ಮರೆದಿವನ ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡೆ ।

ನಳಿನಾನನೆಯರೊನಕೆವಾಡಿನಲಿ ಸಲೆ ಪಾಡೆ ।

ಸೆಳೆದನರಮಗನೆಲ್ಲರನುರಾಗಮಂ ನಾಡೆ ತನ್ನ ಮೈಸಿರಿಯಿಂದಲಿ

॥ ೩೦ ॥

ಲಲಿತಮಾಗರೆ ಮೊದಲೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸ ದೀಪಿಕೆಯು- ।

ನೊಳಗಿಡಲ್ಪಿನ್ನಿಷ್ಟ ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ಸ್ಫಟಿಕ ।

ಕಲಶದಂತಾ ರಾಜಲಿಂಗಸುಕುಮಾರಕನ ಪೊಳೆವ ದೇಹದ ಕಾಂತಿಯು ॥

ಬೆಳೆಯಲಿಹ ಹೃದಯದೌದಾರ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಂ- ।

ಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದಮಲ ನೃಪತೇಜದಿಂದೆ ಕಂ- ।

ಗೊಳಿಸಿದುರ್ದವಿಲರೊಲವಂ ಸಹಜದಿಂ ತನ್ನ ಬಳಿಗಳೆವ ಬಲದಿಂದಲಿ

॥ ೩೧ ॥

ತಾಯಿ—ನುಗ

ಬಾಲರಾಜನ ರಾಜಮಾತೆ ಗಂಗಾಂಬೆ ಸಲೆ ।

ಪಾಲಿಸುವಳಾತನಿನಿವಾತುಗಳ ಕೇಳ್ತು ಮುದ- ।

ದಾಳುವಳು, ತನ್ನಂಗಭವನೆಂಬವೊಲು ಪುತ್ರಮೋಹಗೊಳ್ಳುವಳಾತನ ॥

ಲೀಲೆಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿನೋದಿಸುವಳವನ ಪದೆ- ।

ದಾಲಿಂಗಿಸುವಳುಣಿಸುವಳು ಸೊಗಡೊ- ।

ಳೋಲಾಡಿ ಬಗೆದುಂಬಿ ಕರೆವಳಪ್ಪಾಜಿಯಿಂದವನ ನಲ್ವಿಸರಿಂದ

॥ ೩೨ ॥

ವಿನುತೆ ಗಂಗಾದೇವಿ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿಸು ।

ತನುನಯದಿ ಸುತನ ಪಾಲಿಸೆ, ಲಿಂಗಭೂವರನು ।

ನೆನೆಯದಿದಂ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ಜನನಿಯನಣಂ ಪೊಸದಾಗಿ ಸಲೆ ತನ್ನನು ॥

ಬಿನದದಿಂ ಪೊರೆವ ಜನನಿಯ ಪುತ್ರವಾತ್ಸಲ್ಯ- ।

ದಿನಿರಸದಿ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಂ ಪಡೆದು ನಿರುತದಲಿ; ।

ಘನಮಲ್ತೆ ವಿಮಲ ತನುಜಾನುರಾಗದ ಮಹಿಮೆ ? ಬಣ್ಣಿಸಲದಂ ಸಾಧ್ಯವೇ? ॥ ೩೩ ॥

ಲಲಿತವಾಣಿಯೊಳುಂಟಿ ಮದವು ನಿಟ್ಟುರವು ? ನಿ- ।

ಮೌಲ ಮನದಿ ನಲಿದು ಗಂಗಾದೇವಿ ಸುತನ ಕರೆ- ।

ಯಲು 'ಮಗುವೆ, ಯೆಂಬಾ ಮಧುರ ಮಂಜುಳದ ಪ್ರೇಮರಸಪೂರ್ಣಮಾದ ನುಡಿಯು ॥

ವಿಲಸಿತಾಮೃತವಿತ್ತು ಕರ್ಣಕ್ಕೆ, ಹೃದಯಮಂ ।

ಸಲೆ ಸೇರೆ ತದ್ರಸದಿ ಮಾತೃಭಕ್ತ್ಯಂಕುರವು ।

ಬೆಳೆಯಲುರೆ ತಾಯಿಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂದೋಲೈಸುತಿದನಾ ಲಿಂಗೇಶನು

॥ ೩೪ ॥

ಶಿರಸಂಗಿಯೊಳೆ ದೇಶಭಾಷೆಯ ಕಲಿತು ವರ ।

ಗುರುಗಳಿಂ ಮುಂದಧಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವ ಪಡೆವುದಕೆ ।

ತೆರಳಿದನು ಕರವೀರಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧತೆಯೊಳಲ್ಲಿದೊಡಂ ಲಿಂಗನೃಪನು ॥

ಸ್ತುತಿಸುತಿದಂ ಮನದಿ ತಾಯಿಯಂ ಸಂತತಂ ।
ಬರುವನಾಗಾಗ ಬಿಡುವಿನಲಿ; ಬಂದಾಗಲೊಂ- ।
ದರಗಳಿಗೆಯಾದೊಡಂ ತಾಯನಗಲಿರನು; ಮೇಣಿಂದಾದೊಡೊಂದು ದಿನವು; ॥ ೩೫ ॥

ಓದು ಮಗು ಕೇಳ್ವೆನೆನಲಾ ತಾಯಿ, ಲಿಂಗೇಶ ।
ನೋಡುಗೀಡುವದೇನು ಕುಳಿತು ನಿಮಗಾಯಾಸ- ।
ಮಾದಪುದು ತಾಯೇ, ನೀವೊರಗಿ, ನಿಮ್ಮಂಗರಕ್ಷಕನಿಹೆನು ತಾನೆನ್ನುತೆ ॥
ಯೋಧರಾಯಧ ಧರಿಸಿ ಬಳಿವರಿದು ನಗೆಯಿಂ, ವಿ- ।
ನೋದಮಂ ವಿರಚಿಪಂ; ಕಾಣುತುರೆ ಮನದೊಳಾ- ।
ಮೋದದಿಂದೆಂತಿಹುದೊ ಪುಣ್ಯಬಲಮಿಂಥ ಮಗನಂ ಕಂಡೆನೆನುತಿದಳು ॥ ೩೬ ॥

ನೆರೆಬೆಳೆಯಲಿಂತಿವರ ಪ್ರೇಮಬಂಧನವರಿದು ।
ಕೊರಗುವಳು ಸತತಂತರಂಗದಿಯುಮಾದೇವಿ- ।
ಯುರೆಬೆಂದಸೂಯೆಯಿಂದಾದೊಡಂ ತನಗೆ ಸಮಗಾಲಮಿಲ್ಲೆಂದಾಕೆಯು ॥
ಹೊರಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತಾ ಕುಮಾರನಂ ಜನವರಿಯೆ ।
ಕರೆಸುತಿಹಳಾಗಾಗ ತಾನಿರ್ಪ ಬೇವೂರಿ ।
ನರಮನೆಗೆ ಮನಮಿಲ್ಲಿದುಪಚಾರಮಂ ಮಾಡುತಿಹಳಂತೆ ಲಿಂಗನೃಪನು ॥ ೩೭ ॥

ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಚ್ಚೆಯೊಲು ಬೇವೂರಿನರಮನೆಗೆ ।
ಕೆಕ್ಕಳಿಸುತ್ತೈತರುತಲಿಹನಲ್ಲಿ ಬಂಧನದಿ ।
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವನಂತುದಾಸೀನನಾಗಿದುರ್ ಬೇಗದಿಂ ಪೋಗುತಿಹನು ॥
ಸಿಕ್ಕುವುದೆ ಪ್ರೇಮವೆಂದಾದೊಡಂ ಬರಿದೆ ? ಪ್ರೇ- ।
ಮಕ್ಕಹುದು ಪ್ರೇಮವೇ ವಿನಿಮಯವು ಕೊಂಡುತಂ- ।
ದಕ್ಕರತೆಯಿಂ ಕರಳು ಕರಗುವದೆ, ನೇಹಮುಂಟಾಗುವದೆ ಭೂತಳದೊಳು ? ॥ ೩೮ ॥

ಮಾತೃವಿಯೋಗ

ಕೆಲದಿನಂಗಳಲಿ ದಿನವಾಗಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ।
ಬಲವಳಿದು ಪಾಸನವಲಂಬಿಸಿದಳಂತಂತು ।
ಬಳಿವಿಡಿದು ಬಲುವಿಧದ ಬೇನೆಗಳು ಬೆಂಬಳಿಸೆ ದೇಹಾವಸಾನವಾಗ ॥
ಬಳಿಸಾರಲುಂ ಶಾಂತಳಿಹಳಾಶೆಯೆನಿತೆನಿತು- ।
ಮುಳಿಯದಿರಲಾಕೆ 'ಹರಶಿವಶಿವಾ' ಯೆನುತವಳ ।
ಬಳಗವೆಲ್ಲವು ನೆರೆದು ಬೆಂದುದತಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದಾ ಮಹಾ ಮಾತೆಗಾಗಿ ॥ ೩೯ ॥

ಕರೆಯಕಳುಹಿದರೊಡನೆ ತಾಯಗತಿಯನು ತಿಳುಹಿ, |
 ಕರವೀರಪುರದೊಳಿಹ ಲಿಂಗರಾಜನನಾತ- |
 ನರಿದು ಬರಲವಕಾಸಮುಳಿಯಲಿಲ್ಲೊಂದುದಿನ ತನ್ನಂತ್ಯವನು ತಿಳಿಯುತ ||
 ವರಮಹಾಮಾತೆ ಸುಚರಿತ್ರೆ ಗಂಗಾದೇವಿ |
 ಯೊರೆಯೆ, ಸಂಬಂಧಿಕೆಯರವಳ ಮೈದೊಳೆದೊರಿಸಿ |
 ಬರಿಸಿ ಪೂಜಾಗೃಹದೊಳಾಸನದಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿದರೆಚ್ಚುರಿಕೆಯಿಂದಾಕೆಯು || ೪೦ ||

ಎಸೆವ ತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗವನು ಹಸ್ತದೊಳಿರಿಸಿ |
 ಭಸಿತ ಬಿಲ್ವದಲಂಗಳಿಂದೆ ಪೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ |
 ಮಸಗಿ ನಿಂದಾಪ್ತರಂ ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು, ಲಿಂಗವ ನೋಡಿಯೊಡಗೂಡುತ ||
 ನಸುಮೂರ್ಚೆಯಂತೊರಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ, ಚಿರಶಾಂತಿ- |
 ಯೆಸೆದ ಭಾವಂ ತೋರೆ, ಬಳಗ ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿ ದುಃ- |
 ಖಿಸುತೆಮ್ಮ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಪೋದಿರಾ ಅವ್ವನವರೇ ಎಂದು ಕಳವಳಿಸುತ || ೪೧ ||

ಗಡಬಡಿಸಿ ತಾಯ ಬಳಲಿಕೆ ಕೇಳಿ ಲಿಂಗನೃಪ- |
 ನೊಡನೆ ಬಂದನು ತಾಯಮುಖ ಕಾಣಲಿಲ್ಲಿದು |
 ಅಡಗಿದುದು ಮೊದಲಾತನದನರಿದು ನೆಲನೆದ್ದು ಬಡಿವಂತೆಯಾಕಾಶವು ||
 ಕಡಿಕಡಿದು ಕಳಚಿ ಮೇಲ್ಬೀಳ್ವಂತೆ ಪರಿದಂತೆ |
 ನಡುನೀರೊಳಾಶ್ರಯವು, ದಿಕ್ಕುಗಾಣದನಾಗಿ |
 ಪೊಡವಿಗಿಡೆಗಿಡೆದುರುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ನೀನೆಲ್ಲಿರುವೆಯೆಂದು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೊರಲುತ || ೪೨ ||

ಹಾ ತಾಯೆ ! ನೀನೆನ್ನನಾರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಪೋದೆ ? |
 ಹಾತೊರೆದು ಬರಲೆನ್ನ ಮೈದಡವಿದಪರಾರು ? |
 ಮಾತುಮಾತಿಗೆ 'ಮಗುವೆ, ಅಪ್ಪಾಜಿ' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಪರಾರು ? ನಲಿವರಾರು ? ||
 ಏತಕ್ಕಿಂತೊಲಿದೊಲಯಿಸಿದೆ ? ನೀನೇಕೆ ಪರಿ- |
 ಪೂತ ಸುಖಸಂಪನ್ನನಂ ಗೈದೆ ? ಈಗಲಿಂ- |
 ತೇತಕಮ್ಮಾ ಬಳಲಿಸುತ ಪೋದೆ ? ಗತಿಯೆನಗದಾರೆಂದು ಶೋಕಿಸಿದನು || ೪೩ ||

ಸಂತೈಸಲೆಳಸಿದರು ತರತರದಿ ನೆರೆದಜನ- |
 ಮೆಂತಾದೊಡಂಶಾಂತವಾಗದಂತಾದುದವ- |
 ನಂತರಂಗವು, ಕಾಣುತುಳಿದವರು ಗೋಳಿಡಲು ಪರ್ವೆ ಶೋಕಾವೇಗವು ||

ಅಂತಃಪುರಂ ಕೆಲದಿನಂ ಕಪ್ಪು ಮೊಗದಾಳಿ- ।
 ದಂತಾಯ್ತು; ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತಿಹ ಬಂಧಮಿನ್ನೇತ- ।
 ಕಿಂತಿರಲು ತಾಯಿಮಕ್ಕಳ ಸಹಜ ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರೇಮದನುಬಂಧವಿರಲು

॥ ೪೪ ॥

ಮದುನೆ

ಆರು ಮಡಿದೊಡಮಾರು ಪೋದೊಡಂ ನಿಲ್ವುವೇಂ ।
 ಧಾರುಣಿಯ ಕಾರ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲವಂಥವರಿ- ।
 ಗಾರೆಷ್ಟು ದುಃಖಿಸರು? ಮತ್ತೆ ಮುಂದುಳಿದರುಪಜೀವನವು ನಡೆಯುತಿಹುದೇ ॥
 ಓರಂತಿದಿರಲಿ ಹಿತಚಿಂತಕರು ನೆರೆದಾವ ।
 ಧೋರಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿಯೋ ಬೇಗದಿಂ ಲಿಂಗ- ।
 ಧಾರುಣೇಶ್ವರನ ಮದುನೆಗೆಯು ಮಾದೇವಿಯನುಮತಿ ಪಡೆಯಲಣಿಯಾದರು ॥ ೪೫ ॥

ಬಲುಮೆಯಿಂದೊಡಬಡಲುಮಾದೇವಿ ಹಿತಕರ್ತ- ।
 ರುಳಿಯದರಿಸಿದರತ್ತ ಲಿತ್ತಲುಂ ವಧುಗಳಂ ।
 ಲಲಿತಸಲ್ಲಕ್ಷಣೆಯಾರಾರೊಂದು; ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಲಿಂಗಮ್ಮ ಎಂಬವರನು ॥
 ಬಲುಮಾನ್ಯ ಮನೆತನಂಗಳಲಿ ಶಿರಹಟ್ಟಿಯು- ।
 ಕೃತಿಗಳಲಿ ಕಂಡು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪುರಾತನದ ।
 ಬಳಕೆಯವೊಲೇಕಕಾಲದೊಳೇರ್ವರೊಡನೆ ಮದುನೆಯ ಮಾಡಲನುವಾದರು ॥ ೪೬ ॥

ಕರಿಸಿದರು ಸಕಲಾಪ್ತರಿಷ್ಟಜನರಂ; ಬಹಳ ।
 ಬರಿಸಿದರು ವಾದ್ಯಗಳ ಗಾನ ನರ್ತನದವರ; ।
 ತರಿಸಿದರು ವೈಭವದ ಸಂಗ್ರಹವ; ಲಿಂಗಮ್ಮ ಚಿನ್ನಮ್ಮರಿಗೆ ಕ್ರಮದಲಿ, ॥
 ಇರಿಸಿದರು ಪಿರಿಯರಸಿ ಕಿರಿಯರಸಿ ವೆಸರ; ಸಿಂ- ।
 ಗರಿಸಿದರು ಬಳಿಕವರ ರನ್ನ ದೊಡನೆಗಳಿಂದ; ।
 ಸುರಿಸಿದರು ಸಕಲರಾನಂದಬಾಷ್ಪವ ತಮ್ಮನಾಳುವರ ಸೊಬಗ ಕಂಡು ॥ ೪೭ ॥

ಗುರುಗಳೊಡಬಡುವಂತೆ, ತೃಪ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ವಂತೆ ।
 ನೆರೆದ ಜನಮಂಗಳೀನರನಾಥಜನರೊಸೆದು ।
 ಹರಸುವಂತಾಪ್ತ ಜನರೆಲ್ಲರುಬ್ಬುಬ್ಬಿ ಮುದದಾಳ್ವಂತೆ ಲಿಂಗೇಶಗೆ ॥
 ಉರುತರ ವಿನಾಹಮಂ ಪರಮೋತ್ಸವದಲಿ ಗೈ- ।
 ದರು; ಸತಿಯರೀರ್ವರೊಡನೆಸೆದನಹ ! ಕ್ಷಮೆದಯೆಗ ।
 ಳುರೆವರೆದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದಂತವನಿಸಂ; ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗೇಶನು ॥ ೪೮ ॥

ಇಂದುವನೆ ಪೆತ್ತು ಧರೆಗಿತ್ತುದೋ ಸಾಗರವು ? ।
 ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯೋ ಜಗದ ಸುಕೃತದ ಫಲಮು- ।
 ದೊಂದುಗೂಡೀ ರೂಪಮಾದುದೋ? ಸತ್ವೀರ್ತಿಮೂರ್ತಿಯೋ ? ಪೇಳಿದೆನೆ ॥
 ಸಂದಮಾಣಿಕಕಾಂತಿಯಂತಿರುವ ತನುಶೋಭೆ- ।
 ಯಿಂದ ಬಗೆಗೊಳ್ಳೆಳನಗೆಯ ನಗುವ ಮುಖದಂದ- ।
 ದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದನಖಿಲ ಜನಮಧ್ಯದಲಿ; ಧನ್ಯನವನೇವೊಗಳ್ಳೆನು ? ॥ ೪೯ ॥

ಸ್ವಾರ್ಥಭೂತ

ಘನತೆಯಿಂ ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಲು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು ।
 ಜನರೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಪೌರ- ।
 ಜನರತ್ತ ಮೋದದಿಂದಿದರ್ಬರೀ ಬಗೆಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸೇರದಂತಾದುದು ॥
 ಅನುರಾಗಮಿರದೊಡವೆಯೆಂತಿದೊಡೇಂ ಗುಣಕೆ ।
 ಮನದನುನಯವೆ ಮೂಲ ಮಂತುಮಾದೇವಿಗಾ ।
 ಜನಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗರಸ ಕೇಳಿನಿಸಿದಂ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರೇಮಮುಣ್ಣುಲುಂಟೆ ? ॥ ೫೦ ॥

ಸ್ವಾರ್ಥವಾವರಿಸೆ ತೋರ್ವವೇ ದಯಾಮಮತೆಗಳು ? ।
 ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕರರಿವರೇರಿತಿನೀತಿಗುಳ ?
 ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಲಂಕ ಬರುವುದನರಿವರೇ ? ಪಾಪಕಂ ಪಳಿಗಮಂಜಿದಪರೇ ? ॥
 ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನವೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಭೂತವು ಕೊನೆಗೆ ।
 ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕನಾತ್ಮವನೆ ಬಲಿಯ ಕೊಂಬುವದು
 ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನ ನಿಪುಣರಿದನಾದೊಡಂ ತಿಳಿವರೇನಿಲ್ಲವಿಲ್ಲವಕಟ ॥ ೫೧ ॥

ಅದರಂತುಮಾದೇವಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ತನ್ನನುಜ- ।
 ಗೊದವಿಸುವ ಬಲವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂ ಮತಿಗುಂದಿ, ।
 ಬದಿಗಿರಿಸಿ ನ್ಯಾಯದಯೆಗಳ, ನೃಪನ ಕಾಡಲನುವಾದಳಾಕೆಯ ಮನದೊಳು ॥
 ಉದಯಿಸಿದ ಕೀಳೊಳಿಕೆಗುರೆ ನೀರನೆರದಂತೆ- ।
 ಹೃದಯ ಕಲುಷಿತರನೇಕರುಮವಳಿಗುಪದೇಶಿ ।
 ಸಿದರಂತೆ, ಬಳಿಕೇನು, ಲಿಂಗನವನನುಯಾಯಿಗಳ ಬಿಡದೆ ಮುರಿವೆನೆಂದು ॥ ೫೨ ॥

ಬಂದಳಾಗಲೆ ಪರಿಜನಂ ಸಹಿತ ಬೇವೂರಿ- ।
 ನಿಂದ ಶಿರಸಂಗಿಯರಮನೆಗೆ; ತಾಂ ಕೈಕೊಂಡು ।
 ಸಂದ ಕೋಶಾಂತಃಪುರವನೆಲ್ಲವಂ, ಲಿಂಗನೃಪನ ಹಿತಚಿಂತಕರನು ॥

ಮುಂದೆ ಬರದಂತೆಸಗಿ, ಜ್ವರತಪ್ತ ರಾಯನಂ ।
ಬಂಧನದೊಳಿರಿಸಿದಳು; ಮತ್ತಾಂಗ್ಲ ರೊತ್ತಾಯ
ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೈದರುಂ ಪಲವೆಡರುಗಳಂ ತಂದಳಾ ಸುಕುಮಾರಗೆ

|| ೫೩ ||

ತೀರಲಿಲ್ಲಿಷ್ಟರಿಂ ದುದೈವದಾಟವತಿ ।
ಘೋರವಾದುದು; ರಾಜ್ಯದಧಿಕಾರದಾಶೆಯಿಂ ।
ಕ್ರೂರತನದಿಂದುಮಾದೇವಿ ಲಿಂಗರಸನಂ ರಾಜ್ಯಸಂಬಂಧದಿಂದೆ ||
ದೂರಪಡಿಸಲು ಬಯಸಿ ದುರುಳರುಪದೇಶದಿಂ ।
ಸಾರಿದಳು ನ್ಯಾಯವನು ನ್ಯಾಯಪೀಠದಿ; ಧನವ ।
ತೂರತೊಡಗಿದಳವನ ಪರದೇಶಿಯಂತೆ ಪೊರಮಡಿಸಿದಳು ನಗರದಿಂದ

|| ೫೪ ||

ಆಪತ್ತಿನಲಿ ನೋಡಿದಾಪ್ತರು

ಈಶಾವಕೃಪೆಯಾಗಲಿನ್ನೇನು ಪೊರಮಟ್ಟು ।
ಕಾಶಿಲ್ಲ ಬಳಿಯೊಳೊಂದುಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ।
ಘಾಸಿಯಾದನು ಲಿಂಗರಾಜನತಿಕಷ್ಟದಲಿ; ಕಡೆಗಾಪ್ತಹಿತವಂತರು ||
ದೇಶಗತದಭಿಮಾನದಿಂದ ಮೇಣ್ ಲಿಂಗೇಶ ।
ನಾ ಸುಗುಣಗಣದೊಲವಿನಿಂದ ಪಡೆದಾತ್ಮ ಸಂ- ।
ತೋಷದಿಂದವಗೆ ಧನವಿತ್ತು ನ್ಯಾಯದಲಿ ಬಿಡದೆಯೊಡನಲೆದು ನೆರವಾದರು || ೫೫ ||

ಬಡವರಲಿ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆದುಂ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದಿಂ ।
ಪಡೆದಧಿಕಸಿರಿಯನದರೊಳುಯಿಂತು ಪಡೆಯುತಿರೆ ।
ಬಡತನದ ಕಷ್ಟದಿಂದಧಿಕ ಕಷ್ಟವನಿಳೆಯೊಳೇನು ಸೋಜಿಗವಲ್ಲವೇ ? ||
ತಡೆಯನೊಡ್ಡು ತ ಲಿಂಗನೃಪನಾಳ್ವಿಕೆಗೆ ಸವತಿ- ।
ಗಿಡೆಯಿಲ್ಲ ದತ್ತಕಕೆ ಪತಿಯು ಗತಿಸಿದ ಬಳಿಕ ।
ಮಡಿದ ಕೂಸಿನ ತಾಯಿ ತಾನೆಯಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಹೆನೆಂದುಮಾದೇವಿಯು

|| ೫೬ ||

ದುರುಳರುತ್ತೇಜನಂಗೊಂಡು ವ್ಯಾಜ್ಯವ ಹೂಡಿ ।
ಸುರಿದು ಧನವಂ ಕೆಲರ ನೆರವಿನಿಂ ಕಲಹದಲಿ ।
ಬರಿಸಿಕೊಂಡಳು ಜಯವ ಬಳಿಕವಳ ಗರ್ವಕುಬ್ಜರಮಾಗಲರಿವನುಳಿದು ||
ಕರಿಸಿದಳು ತವರೂರ ಹಿರಿಕಿರಿಯ ಬಳಗಮಂ ।
ಅರಸರುಡುತೊಡವುಗಳಿನವರ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಮೇಣ್ ।
ಹೊರಿಸಿದಳು ಕೋಶವನೆ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯಂಗಿ ತನ್ನ ಮುಂದಾಳೆನ್ನುತ

|| ೫೭ ||

ಕುಲಜರಿದುರ್ವಂ ತಮ್ಮ ಕುಲಕಲಂಕಿತರಾಗಿ ।
 ಬಲಿದಾಸೆಯಿಂ ನೀತಿಗೆಟ್ಟು ಸಿರಿವಂತರಲಿ ।
 ಕಲಹಗಳನರಸಿಯದರಲಿ ಸೇರಿ ಬೆಳಸಿಯುಲ್ಬಣಗೊಳಿಸಿ ನೋಸ ಗೊಳಿಸಿ ॥
 ಸುಲಿದಪರಮಿತಧನವ ತಾನೆ ಬಲ್ಲಿದನೆಂದು ।
 ಗಳಹುತಿಹ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನೊಲು ದುಷ್ಟರೀ ।
 ಕಲಿಯುಗದಿ ಪಲಬರಿದರ್ಪರಿವರೆ ಮೂಲವಲ್ಲವೆ ಧರ್ಮದಳಿಗಾಲಕೆ ? ॥ ೫೮ ॥

ಗತಿಗೆಟ್ಟನಿತ್ತ ಲಿಂಗೇಶನಾಪ್ತರ ಧನವು ।
 ಗತಮಾಯ್ತು ಮೊದಲೆ ಜಯಮಿಲ್ಲಮಾದೊಡಮವನ ।
 ಹಿತಕರ್ತರಿರದೆ ಮುಂಬಾಪುರಿಯ ನ್ಯಾಯಪೀಠಕೆ ದೂರಿದರು ನ್ಯಾಯವ ॥
 ಮಿತಿಯವರೆಗಾದರಿಸಿ ಕರೆದವರೊಳಿದುರ್ವಣ್ಣು ।
 ತತಿಕಷ್ಟದಿಂ ಕಾಲಕಳೆದನಾಗದವರಾ- ।
 ಯತಮಾಗಿ ದೊರೆತರಸುತನದ ಸುಖ ಭೋಗಿಸುವನೆಂದು ನಗುವಂತಾಯಿತು ॥ ೫೯ ॥

ಪರಿಹಾರ

ಕಡೆಗಾಲಮಿಹುದಲ್ತೆ ಕಡುಕಷ್ಟಕುಂ । ಬಾಳು ।
 ಗಡಲೊಳೇರಿಳಿತಗಳುಮಿಹವಂತೆ ಗತಿಗುಂದಿ- ।
 ದೊಡೆಯಗಿತ್ತರು ಹೊಂಗಲಿಂಗಲೇಶ್ವರದವರು ಬಹು ಧನವ ವೇಶ್ವಿಯರಲಿ ॥
 ಕಡುಸಾಹಸದಿ ಜಾಯರಾಯಗೀ ರಾಜ್ಯಮಂ ।
 ಕೊಡಿಸಿದನ ದೌಹಿತ್ರ ಶಿವರಾಮಪಂತ ಕೇ- ।
 ಳ್ಲೊಡನಿದನು ಪೂರ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂ ಜಯವ ಪಡೆಯಲು ವಾಸೆಯಂ ತೊಟ್ಟನು ॥ ೬೦ ॥

ಘನವೈರಿ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಗಾಡಿ ಬುಡಮೇಲಾಗಿ ।
 ಪುಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಿ ಮಡಿದನನುಕೂಲ ಕಾಲ ಬರ- ।
 ಲನುಕೂಲಮಹುದೆಲ್ಲಮಿರಲಿ ಶಿವರಾಮಪಂತನು ನ್ಯಾಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ॥
 ಅನುವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಿರವಂ ವಿಬುಧ ।
 ಜನರ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದು ಸಾಸದಿಂ ರಾಜ್ಯದೊಡೆ- ।
 ತನಕೆ ಲಿಂಗಾವನಿಪನೇ ಪೂರ್ಣಬಾಧ್ಯಸ್ಥನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಗೊಂಡನು ॥ ೬೧ ॥

ಸಾರಿದನು ಶಿರಸಂಗಿಗಾಬಳಿಕ ಲಿಂಗೇಶ ।
 ತೋರಿದನು ಸಿರಿಮೊಗವ ಜನರಿಗವರುಬೈ, ಬೇ- ।
 ವೂರಿಗೆಯುವಾದೇವಿ ತೆರಳಲಾರಾಯ ಸಕಲಾಧಿಕಾರಗಳ ಪಡೆದು ॥

ಕಾರಕಾಲದ ಮೇಘಗಳನುಳಿದ ರವಿಯಂತೆ- ।

ಯಾ ರಾಹುವಗಿದುಂ ನುಸುಳ್ಳ ಶಶಿಕಲೆಯಂತೆ ।

ಧೀರಸ್ವರೂಪದಂತೆಸೆದನವನಾಗ ಸಭೆಯಂ ಕರೆದು ಸಂಭ್ರಮದಲಿ

॥ ೬೨ ॥

ಸಂಧಿಸಿದನಿರದೆ ಬಲಗೊಟ್ಟಾಪ್ತ ಹಿತಜನಕೆ ।

ನಂದದಿಂ ಸಂದ ಭೂಧನಸುವಸ್ತುಗಳ ಛಲ- ।

ದಿಂದ ಕಲಹವಗೈದ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಗುಂಬಳಿಯನಿತ್ತು ಸಂತಸಗೈದನು ॥

ಮುಂದೆ ಶಿವರಾಮಸಂತನೆ ತನಗೆ ಮಂತ್ರಿವರ- ।

ನೆಂದು ನಿಯಮನಗೈದು ಜನಕೊರೆದು ಸಲೆಜನಾ- ।

ನಂದಕರನಾಗಿ ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟನೂರು ಮೇಲ್ಮೂರು ಸಂದಿರೆಯಾಳ್ವನು,

॥ ೬೩ ॥

ತನಗಲ್ಲದವಳಾಗಿ ಕಂಗಾಲನಂ ಮಾಡಿ ।

ಘನತರದ ಕಷ್ಟಕೊಳಮಾಡಿ ಕಾಡಿದುರ್ಮಾ ।

ಜನನಿಗುಂಬಳಿಯನಿತ್ತದು, ಲಿಂಗನೃಪನ ಶೀಲಕೆ ವಲಂ ಸಹಜಮಲ್ತಿ ? ॥

ತನಗೆ ಕುಳದಿಂ ಕೆದರ್ದು ನೋವಿತ್ತುದಕೆ ಮುಳಿಯ- ।

ದೆನಿಸುಂ, ಜನಕೆ ಬೆಳೆದು ಬೆಳಸುಗಳನಿತ್ತ ಭೂ- ।

ಜನನಿಯ ಸುಪುತ್ರರುಂ ಕೇಡನಸಕಾರಿಗಳಿಗೆಸಗದಿಹುದೇಂ ಚಿತ್ರಮೇ ?

॥ ೬೪ ॥

ಅರಿವುದೀ ರಾಜ್ಯಮರ್ಯಾದೆಯನದೆಂತೆನಲು, ।

ಶಿರಸಂಗಿ, ಬೆಳ್ಳೇರಿ, ಹೊಸಬಾಳ, ಹೊಂಗಲಂ, ।

ಕುರನಕೊಪ್ಪಂ ಕೆಂಚಗಾರಕೊಪ್ಪಂ ಗೋವಿನಾಕೊಪ್ಪ ಕಲ್ಲಾಪುರಂ ॥

ಕಿರಿಯುಳ್ಳಿಗೇರಿ, ಹೂಲೀಕಟ್ಟೆಯನಿಪುವಿಂ- ।

ತಿರುವವೀರೈದೂರ ಸೀಮೆ, ಮೇಣ್ ಕೆಲವುಚಿತ ।

ವಿರುವದು ನೆಲಂ ನವಿಲುಗುಂದ ಸವದತ್ತಿಗಳ ಸೀಮೆಯಲಿ ಮುಖ್ಯಮಾಗಿ

॥ ೬೫ ॥

ಸಲೆಯೋಗ್ಯನಿವನೆಂದು ಸಾರ್ವಭೌಮಾಂಗ್ಲರುಂ ।

ಬಳಿಕರಿದು ಸವದತ್ತಿ ಸೀಮೆಯಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ- ।

ದಲಿ ನಡೆವ ಕೊಲೆ ಸುಲಿಗೆ ಬಡಿದಾಟಗಳ ವಿಚಾರಿಸಿ ದುಷ್ಟರಂ ದಂಡಿಸ ॥

ಬಲಿದು ಬಹ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳ ಸಂಸ್ಥಾನ- ।

ದಲಿ ತೀರ್ಚಿ ನಿರ್ಣಯವನೀಯುವಂಥಧಿಕಾರ- ।

ಗಳನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸುತ ಪದವಿಗಳನಿತ್ತರಾ ಸತ್ಯವಿಲಸನ್ನೂರ್ತಿಗೆ

॥ ೬೬ ॥

ಕೌಟುಂಬಿಕ ಅನುತಾಪ

ಬಳಿಗೊಳಿಸಿ ಲೋಕಾನುರಾಗಮಂ, ರಾಗಮಂ ।
 ತಳೆದು ಧೃತಿಯಿಂ ಜನರನೋವುತುಂ, ಸೋವುತುಂ ।
 ಬಲುದುರಿತಮಂ, ನೀತಿಯುತನಾಗಿ, ರತನಾಗಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದೊಳು ॥
 ನೆಲೆಗೊಳುತ ಸುಖದೊಳಿರೆ ನಿಸ್ಸಾರ ಸಂಸಾರ- ।
 ದೊಳಗೊಳಿತು ನಿಲಲುಂಟಿ? ರೋಗದಿಂ ಬೇಗದಿಂ ।
 ಬಳಲಿ ಸತಿಯುಗ್ಮವುಂ ಭೂಪಂಗೆ ತಾಪಂಗೆಡುತ ಮೃತ್ಯುವಶಮಾದುದು ॥ ೬೭ ॥

ಮತ್ತಾಪ್ತ ಜನರು ಚಿಂತಿಸಿ ಮುಂದೆ ವಧುಗಳಂ ।
 ಸುತ್ತಲುಂ ಶೋಧಿಸಿ ತಿಕೋಟಿಯಲಿ ಗ್ರಾಮಣಿಯ- ।
 ರುತ್ತುಂಗವಂಶದಲಿ ಭಾಗೀರಥಿಯೆಂಬಳಂ ಕಂಡು ಲಿಂಗೇಶಗೆ ॥
 ಉತ್ತಮಕ್ರಮದಿಂದ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು ಭೂ- ।
 ಭೃತ್ತನಾಕೆಯ ರೂಪನೊಡಬಡದೆ, ವರಿಸಿದನು ।
 ಮತ್ತರಸಿ ಕಾಣುತುಕ್ಕಲಿಯ ಗಿರಿಜಾದೇವಿಯೆಂಬಳಂ ತತ್ಕಾಲದಿ ॥ ೬೮ ॥

ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕಲೆಯಿರಲು ತಣ್ಣದಿರ ಬೀರನೇ- ।
 ನಿಂಗೋಲು ವಕ್ರಮಿರೆ ಸವಿಗರ್ಪ ಕುಂದದೇ- ।
 ನಂಗದಿಂ ಕಪ್ಪಿರಲು ಹಸುವದರ ಕ್ಷೀರಮಾಧುರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯೇನು ? ॥
 ಪಿಂಗದ ಲಸದ್ಗುಣಂಗಳಿರೆ ರೂಪದೇ- ।
 ನಂಗನೆಗೆ ? ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿ ತನ್ನ ಸುಗು- ।
 ಣಂಗಳಿಂ ಪತಿಯನೊಲಿಸಿದಳಮಮ ಮನುಜರ್ಗೆ ಗುಣವೇ ಭೂಷಣವಲ್ಲವೆ ? ॥ ೬೯ ॥

ಇರಲೀವಿಚಾರವಿಂತಿರುತಿರಲು, ಗರ್ಭಮಂ ।
 ಧರಿಸಿದಳು ಮುಂದೆ ಗಿರಿಜಾದೇವಿ; ಸಕಲರುಂ ।
 ಹರುಷಪಾಂತರು; ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮವನೆಸಗಿದುದು ಬಂಧುಗಣಮಾಕಾಲದಿ ॥
 ನೆರಿಸಿದರು ಸಕಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪರಿಜನರ- ।
 ನಿರಿಸಿದರು ಪಲಬರಂ ಸವದತ್ತಿಯೊಳಗಿಂತು ।
 ಭರದಿನೆಸಗಿದರು ಗರ್ಭಿಣಿಯ ಸಂಗೋಪನದ ಸೌರಣಿಯನುತ್ಸಾಹದಿ ॥ ೭೦ ॥

ಹಿತಜನಂ ಪರಿಜನಂ ಕರ್ಣಸಂತಸಂದಾಳೆ, ।
 ಕ್ಷಿತಿಸತಿಯು ಪತಿಯು ಹೃತ್ಕಮುದ ಕುಟ್ಟಲಮರಳೆ,
 ಮತಿನೆತ್ತ ರಾಜನಿಷ್ಠ ಪ್ರಜಾಹರ್ಷಪಾರಾವಾರ ಮೇರೆವರಿಯೆ ॥

ನುತಿವೆತ್ತು ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಿಕೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಪರ್ವೆ, |

ಕ್ಷೀತಿನಾಥನಾಮಡದಿ ಪೂರ್ವಾಂಗನೆಯ ತೆರದಿ |

ಸುತಬಾಲಚಂದ್ರನಂ ಪೆತ್ತುಳಾ ಕಾಂತಾದಿಗಂಗನೆಯರಾಮೋದಿಸೆ

|| ೭೧ ||

ಎಸಗಿದರಪರಿಮಿತೋತ್ಸವಗಳಂ ದೀನರಿಗೆ |

ವಸುಮತೀಶಂ ವಸನ ಧನಕನಕ ದಾನಗಳ- |

ನೊಸೆದಿತ್ತು ಸಂತೈಸಿ, ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಸಂಭ್ರಮದಿ ಸಕಲಾಗಮಿತಜನರನು ||

ವಿಷಮಕಾಲೊಡನೆ ತತ್ಸುಖಸಮಯದೊಳು ಬಂದಿ- |

ತಸುವನೀಗಿದುದೊಂದು ತಿಂಗಳಪ್ಪುವ ಮೊದಲು |

ಶಿಸುವಸಮವಿಧಿಯ ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಹುದು ಜಗದಿ ಮಾನವರ್ಗೆ ? || ೭೨ ||

ನಂದಿತಂತಃಪುರಜನಾನಂದದೀಪಿಕೆಯು |

ಕಂದಿತಾಗಲೆ ನೃಪಾನ್ವಯವಲ್ಲರಿಯ ಕುಡಿಯು |

ಬೆಂದುವೆಲ್ಲಾ ಜನರ ಹೃದಯಗಳು ದುಃಖಾಗ್ನಿಯಿಂದ ನೃಪನುತ್ಸಾಹವು ||

ಕುಂದಿತು; ಮಹೇಶ್ವರಂ ಕೃಪೆಯೊಳೊಲಿದಿತ್ತು ಫಲ- |

ವೊಂದು ಕಳೆದತ್ತೆಂದು ತಂತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ |

ಬಂದುದು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂ ಜನಂ; ರಾಯನುಂ ಶಿರಸಂಗಿಗೈತಂದನು ||

|| ೭೩ ||

ತಿರುಗಿದುದು ಕಾಲಚಕ್ರಮದೊಡನೆ ಗರ್ಭಮಂ |

ಧರಿಸಿದಳು ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿ ಮುಂದಂಥ |

ಪರಮಸಂಭ್ರಮಕೇಶನೊಪ್ಪದಿಹನೆಂದುಸಿಕನಿರೆ ಗಂಡು ಮಗುವುದಯಿಸಿ ||

ಪರಕೈದಿತದುಮೊಡನೆ ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡದೆ |

ಪರಕೈದಳಾ ಮುಂದೆ ರಾಣಿ ಗಿರಿಜಾದೇವಿ |

ಮರುಗಿದುದು ಕಂಡೆನಿತು ಭೂವರನ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತಮೆಂದು ಜನಮೆಲ್ಲವು

|| ೭೪ ||

ಮರೆದನದನುಂ ರಾಯ ಗುಣಗಣದ ಕಣಿಯಾದ |

ವರಸತಿಭಾಗೀರಥಿಯ ಪ್ರೇಮದೊಳು ಕಳೆದ- |

ನುರೆ ಶಾಂತತೆಯ ಮನೆತನದ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ಕೆಲದಿನಂ; ಹಿತಕರ್ತರು ||

ವರಿಸುವದು ಸಂತಾನಕಿನ್ನೊಂದು ಕುಲವಧುವ- |

ನಿರದೆ ನೀವೆಂದಾಗ್ರಹಕೆ ರಾಜನಾ ಪ್ರೇಮ- |

ದರಸಿಯನುಮತಿ ಪಡೆಯಲಂಜುತಂಜುತ ಕೇಳಿ ಭಾಗೀರಥಿ ದೇವಿಯು

|| ೭೫ ||

ಸುಖವೆನಗೆ ಬೇರುಂಟೆ ನಿಮ್ಮ ಸುಖವಲ್ಲದೇ ? ।
 ಸುಕುಮಾರನಪ್ಪುದೀ ವಂಶಕಾನೊಪ್ಪೆನೇ ? ।
 ಸುಕೃತಿಯೋರ್ವಳು ತಮ್ಮ ಕರಪಿಡಿಯಲಾಕೆಯೆನಗನ್ಯಳೇನನುಜೆಯಲ್ಲೆ ? ॥
 ವಿಕಲಮತಿಯಾಗೆನೆನೆ ನೃಪ ತಾನೆ ಧನ್ಯನೆಂ- ।
 ದಖಿಲರನುಮತಿಯೊಳಂಕಲಗಿಯಾ ಗ್ರಾಮಣಿಯ ।
 ಸುಕುಮಾರಿ ಸತ್ಪುತ್ರಿಯಾದ ಗಂಗಾಂಬಿಕೆಯ ವರಿಸಿದಂ ವೈಭವದೊಳು ॥ ೨೬ ॥

ಅನಿತರೊಳು ಗರ್ಭವಾಂತಳು ಮತ್ತೆ ಭಾಗಮ್ಮ ।
 ಜನಪಾದಿಗಳ ಮನದಿ ಮುದಮುಣ್ಣೆ, ಬರಿಸಿ, ಗ- ।
 ಭಿಣಿಯನಿರಿಸಿದರು ಸಂಗೋಪನಕೆ ವಿಜಯಪುರದಲ್ಲಿ ಫಲವನೀಕ್ಷಿಸುತಿರೆ ॥
 ಘನತರದ ಬೇನೆಯೊದಗಿದುದಾಕೆಗುಪಚಾರ- ।
 ವೆನಿತೆಸಗಿದೊಡಮೊಡನೆಯೊಳ್ಬಿಜ್ಜ ರದರಿಂದ ।
 ಗುಣವಾಗದಾ ಪತಿವ್ರತೆ ಪತಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ನೀಗಿದಳಸುವನು ॥ ೨೭ ॥

ಸತತ ಪತಿದರ್ಶನದಿ ದರಹಸಿತಬಿಸಜಮುಖಿ ।
 ಪತಿಪಾದಸೇವಾಮೃತಾಸ್ವಾದನಾತಿಸುಖಿ ।
 ಪತಿಯ ಮನಕನುಕೂಲೆ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಲೋಲೆ ಭಾಗೀರಥೀದೇವಿಯು ॥
 ಸತಿಯರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾದ ಪತಿಯ ಪ್ರೇಮವ ಪಡೆದು ।
 ಗತಿಸಲಾ ಸಾಧ್ವಿಯ ವಿಯೋಗದಿಂ ಲಿಂಗೇಶ- ।
 ನತಿದುಃಖದಲಿ ಮುಳುಗಿಮುಳುಗೇಳ್ವ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನೆಂಬುದೊಂದಾಶ್ಚರ್ಯವೇ ॥ ೨೮ ॥

ಭಾವಿಸಿ ನಿಜಾಂಗನೆಯ ಪ್ರೇಮಮಂ ಪದಿನೇಳು ।
 ಸಾವಿರಕೆ ಕೊಂಡನಮ್ಮನಗೇರಿಯಂ ವೀರ- ।
 ಶೈವ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಿತ್ತನಾ ಹಳ್ಳಿಯನವಳ ಸ್ಮಾರಕವಿದೆನ್ನುತ ॥
 ಆ ವಿಯೋಗವನಿಂತು ಸೈರಿಸಿರೆ ಗಂಗಾಂಬಿ- ।
 ಯಾವ ಸುಖಲೇಶವನು ಕಾಣದಲೆ ಬೇಗದಿಂ ।
 ಸಾವನಪ್ಪಿದಳಮಮ ನೃಪನ ಕಾಂತಾಭಾಗ್ಯಮಸ್ಥಿರಮಿದೆಷ್ಟೆಂದೆನೆ ॥ ೨೯ ॥

ಹೊರಗೆನಿತು ಮುದವಿದೊಡಂ ಲಿಂಗರಾಯಂಗೆ ।
 ಪರಿಪೂರ್ಣಗೃಹಸೌಖ್ಯ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲೋರ್ವರೋ- ।
 ವರ ಮೇಲೆ ಸತಿಯರೈವರು, ಜನಿಸಿದೆರಡು ಶಿಸುಗಳು ಗತಿಸಿ ಪೋದರಿಂತು ॥
 ಕೊರಗುತಿರ್ದನು ರಾಯನೊಡನೊಡನೆ ಸತಿಸುತರ ।
 ವಿರಹದಿಂ; ಹಿತಜನರ ಬಲುಮೆಯಿಂ ತಾನೊಪ್ಪಿ ।
 ವರಿಸಿದಂ ಕಲ್ಲುಬೀಳಗಿಯ ಗೌಡರ ಪುತ್ರಿ ಸುಂದರಾಂಬಿಯ ಕೊನೆಯೊಳು ॥ ೩೦ ॥

ರಾಜ್ಯ ಸುಧಾರಣೆ

ಅತಿದಾರುಣಸ್ಥಿತಿ ಯಿದಿಂತಿರಲು ಬಿಡದತ್ತ ।

ಚತುರತನದಿಂ ನಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ಪ್ರಜರ ।

ಸುತರಂತೆ ಕಾಯ್ದು ನಯದಿನಿವಾತ ರೀತಿಯಿಂದರಟಾಳವೊದಲಾಗಿಹ ॥

ಮತಿಯುತರ ಮನ್ನೆಯರ ಒಲುಮೆಯಂ ಪಲೆಪೊಂದಿ ।

ನುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ ವೇಲ್ಮೆಯಿಂ ಸಕಲರಿಂದ ಜನ- ।

ಹಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳಂ ಸುಧಾರಣೆಗಳಂ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆಸಗಿದನದೆಂತೆನೆ

॥ ೮೧ ॥

ಲಕ್ಕವಿಟ್ಟುಖಿಲರುಪಜೀವನಕೆ ಮೂಲಮಾ- ।

ದೊಕ್ಕಲತನವನುನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದನೊಲಿ- ।

ಪೊಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಧವಸಹಾಯಗಳನಿತ್ತು ಸಾಧನಕಲೆಯನರಿದು ತಿಳಿಸಿ ॥

ಅಕ್ಕರದೊಳೊರೂರ್ಗೆ ಘನತರದ ಸರಕಾರ- ।

ದೊಕ್ಕಲತನವನಿಟ್ಟು ರೈತರನುಕರಿಸುವಂ- ।

ತೊಕ್ಕಿದನು ವರ್ಷವರ್ಷದೊಳಗಣಿತದ ರಾಶಿಯಂ ಕೃಷಿಕಸಂಜೀವನು

॥ ೮೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕಷ್ಟಗಳನುಂಡವರೆ ಮರುಗುವರು ।

ಕರಗುವರು ಪರರ ಕಷ್ಟವನರಿದು, ಮೇಣವರೆ ।

ಪರಮ ಕರುಣಿಗಳಹರು ಜನ್ಮಸುಖಿಗಿಂತೆಂಬ ಜನನುಡಿಯ ನಿಜಮೆಂದೆನೆ ॥

ನೆರೆ ಮೊದಲು ಕಷ್ಟಬಟ್ಟಿಹ ಲಿಂಗ ಧರಣೀಶ ।

ಮರುಗಿ ಪರರಳಲಕೀವಂ ಸಹಾಯವ ಸತತ ।

ಕರುಣವನು ತೋರುವನು ದೀನರೊಳನಾಧರೊಳನಾಧ ರಕ್ಷಕ ನೊಲಿಯುತ

॥ ೮೩ ॥

ಬರಗಾಲದಲಿ ಬಡವರನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲು- ।

ತಿರೆ ಕರುಣಿ ಮರುಗಿ ನೆರೆ ಸುರಿದಪರಿಮಿತ ಧನವ ।

ಶಿರಸಂಗಿ ಹೊಸಬಾಳಗಳಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳಂ ಬಡಜನರನು ॥

ಪೊರೆದನಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸವಾಗದಿಹ ಮುದುಕ -ಹುಡು ।

ಗರಿಗಾಗಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥದನ್ನಭಿತ್ರವನಿಟ್ಟು ।

ಮರಣದಿಂದಿಳಿಸಿ ಕಾಯ್ದನು ಹಲವು ದೀನರನು ದೀನೇಶ ಲಿಂಗೇಶನು

॥ ೮೪ ॥

ಮಾಮರ ಮಿಂಚಿಸಿದ ತ್ಯಾಗ

ಕರುಣೆಯೆರಕಂಗೊಂಡ ಮೂರ್ತಿ ನೃಪನಿದಕೊಂದು ।

ಪಿರಿಯರ್ಥಮಿಹ ಕಿರಿಯ ಘಟನೆಯಂ, ಪೇಳ್ವೆನೀ- ।

ದೊರೆ ವಸಂತದೊಳೊಮ್ಮೆ ತೋಟದಲಿ ವಿರಮಿಸಿರೆ ಮಾಮರದ ತಣ್ಣೆಳಲಲಿ ॥

ತರಳನಾ ತೋಟಗನ ಕುವರನಿನಿವಣ್ಣಳಂ ।

ನೆರೆನೋಡಿ ಬೀಳಿಸಲ್ಕೆಸೆದ ಕೂರ್ಗಲ್ ಬಡಿದು. ।

ದರಸಂಗೆ ರಕುತಬರೆ ತತ್ಕ್ಷಣಕೆ ಚಿಮ್ಮಿ ಬಹ ಸಿಡಿಗೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲವು

|| ೮೫ ||

ತಂದೆ ತೋಟಗ ಮಗನ ಖತಿಗೊಂಡು ಬಡಿಯುತಿರೆ ।

ಮುಂದೆದ್ದು ಬಂದು ರಾಯಂ ಬಿಡಿಸಿ, ಚೀರ್ಡಳುವ ।

ಕಂದನಂ ಕೈಹಿಡಿದು ಮೈದಡವಿ ಮಂಡೆಯನ್ನಪ್ಪಿ ಸೈತಿಟ್ಟರಸನು ||

ಮಂದಹಾಸದಿ ನಿರುಕಿಸಿರಲಿತ್ತು ಬಾಲಕನ ।

ತಂದೆ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತೈ ।

ತಂದೊಡೆಯನಡಿಗಳಲಿ ಪೊರಳೆ, ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿದಂ ಕರುಣೆನ್ನಪನು

|| ೮೬ ||

ಇಂತು ಸುತಪಿತರ ಸಂತೈಸಿ, ತಾಳ್ದಂ ಭೂಪ ।

ಶಾಂತಿ ಸೈರಣೆ ಪ್ರೇಮಗಳನೆ, ತತ್ಸಮಯದಲಿ

ಸ್ವಾಂತರಂಗದಿ ಮೂಡಿ ಶಿವಭಾವ ಬೆಳಗಲುರೆಯರಿವಿರದ ಜೀವಿ ಮರವು ||

ಇಂತು ಕಲ್ಲೇಟನಿತ್ತುವಗೆ ಗಡಪಕ್ಕರಸ ।

ವಾಂತ ಪಣ್ಣಿತ್ತು ದೆನಲರಿವುಳ್ಳ ಮನುಜತಾ- ।

ನಿಂತೆಸಗದಿರೆ ಹೀನನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮಗುವಿಗುಂಬಳಿಯನೊಲಿದಿತ್ತುನು

|| ೮೭ ||

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಬೆಳಗಾವಿಯಲಿ ಭವ್ಯ ಮಂದಿರವ ಕಟ್ಟಿಸಿದ- ।

ನೊಲಿದು ಸಂಚಾರಗಳ ಗೈದಾನಿಮಿತ್ತದಿಂ

ಹಲವು ಬಡಜನರ ಪಾಲಿಸಿದನೊಡನೊಡನೆಯಾಗತ ಮಹಾ ಜನತತಿಯನು ||

ಸಲೆ ಮನ್ನಣೆಯನಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದಂ, ಲಲಿತ ।

ಕಲೆಗಳಲಿ ಕುಶಲರಾದರನರಿದು ಬಹುಮಾನ- ।

ಗಳನಿತ್ತನಖಿಲಾಂಗಸುಂದರ ಸುಧಾರಣೆಯಗೈದನಾ ಸಂಸ್ಥಾನದಿ

|| ೮೮ ||

ಈಶದತ್ತಮಿತವಾದೈಶ್ವರ್ಯಮಿರಲು ಲಿಂ- ।

ಗೇಶನೊಲಿವಿಂ ದಾನಗಳನಿತ್ತು ಹಲವು ವ- ।

ಷಾಶನಗಳಂ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಿತ್ತು ವಿದ್ಯಾನಿಧಿಗೆ ಧನವಿತ್ತನು ||

ಕಾಶೀ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ರಾಮೇಶ ಯಾತ್ರಾ ವಿ- ।

ಶೇಷಮಂ ಗೈದು ಕಾಣಿಕೆಗೆ ಭೂಧನಗಳಂ ।

ತೋಷದಿಂದಿತ್ತು ಬಹುಜನನ ಸಂತೈಸಿ ಧರ್ಮದಿ ಕೀರ್ತಿಯುತ ನಾದನು

|| ೮೯ ||

ಮುಂದಿನಾಡಳಿತೆಯೊಳು ಲಿಂಗರಾಜಗೆ, ಜನಕ ।
ತಂದೆಯಹ ಹಿರಿಯಗೂಳಪ್ಪನುಂ ಪರಮಾಪ್ತ ।
ಬಂಧುಜನಮಿಂಗಳೇಶ್ವರ ರಾಯಗೌಡರುಕ್ಕಲಿಯ ಭೀಮನಗೌಡರು ॥
ಸಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದೂರ್ ಹೊಂಗಲ ಬನಪ್ಪನವ- ।
ರೆಂದಿಗುಂ ಹಿತಕರ್ತರಾಗಿ ಪಿರಿಯಭಿಮಾನ- ।
ದಿಂದ ನೆರವಂ ನೀಡುತವನೊಡನೆ ಸಂತತಂ ಚರಿಸುತಿದರ್ರು ರಾಗದಿ

॥ ೯೦ ॥

ಜನಮೊಲ್ಲು ಪೊಗಳಲುಂ ರಾಜ್ಯದಾಡಳಿತ- ।
ವನು ಸಾಗಿಸಿದನನೂನತೆಯಿಂ ನೃಪತಿ ಸರ್ವ- ।
ಜನಹಿತದ ಘನತರದ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ಧೈರ್ಯದಿಂದೆಸಗಿದನದಲ್ಲದೆ ॥
ಮನೆತನದ ಕಷ್ಟಕರಮಾದ ಸಂಘಟನ ವಿಘ- ।
ಟನೆಗಳೆಗುಮಾಪ್ತೇಷ್ಟ್ರಹಿತಕುಮವನನವರತ ।
ದಣಿಯದೆದೆಗೊಟ್ಟನಾತನ ಬುದ್ಧಿ ಬಲಮಾನಸಿಕಬಲಗಳಿಂತಿರ್ಕುವೋ ?

॥ ೯೧ ॥

ಮಹಾಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ

ವೀರಶೈವಾವನತಿ ಕಾಲದಲಿ ತನ್ಮತೋ- ।
ದ್ಧಾರದ ಮಹಾಸಭೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಧರ್ಮ- ।
ವೀರರು ಹೆಣಗಿ ಸಾಧಿಸಿದರದನು; ಮೊದಲೆರಡು ಸಭೆಯೊಳಧ್ಯಕ್ಷಪದವ ॥
ಧೀರನತಿ ಚತುರನದರಿಂ ಯೋಗ್ಯನೆಂದರಿದು ।
ವೀರಶೈವಪ್ರಮುಖರೇ ಲಿಂಗನೃಪಗಿತ್ತು ।
ಭೂರಿಸನ್ಮಾನಿಸಿದರಾತನಂ ಜನಮಾನ್ಯನಾಗುವದು ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ ?

॥ ೯೨ ॥

ಮೊದಲನೆಯ ಧಾರವಾಡದ ಸಭೆಯೊಳಧ್ಯಕ್ಷ ।
ಪದವಿಯಲಿ ಮೆರೆದು ನೆರೆನೆರೆದ ಪಂಡಿತರ ಮ- ।
ಧ್ಯದಲಿ ಕಳಕಳಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾಷಣದಿ ' ತನ್ನ ಸಾವಿಂದೆ ಸ್ವಮತ ಹಿತವು ॥
ಒದವುತಿದೊಡೆ ಮುದದಿ ಸಾಯ್ವೆ ' ನೆನೆ ಕೇಳಿ ಕೋ- ।
ವಿದರು ನೃಪನಗಣಿತೌದಾರ್ಯಮಂ ಹೊಗಳಿದರು ।
ಪದೆದು ಮುಂದೆರಡನೆಯ ಸಭೆಯೊಳುಮಪಾರ ಜನಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆದೆಸೆದನು ॥ ೯೩ ॥

ಅನಾರೋಗ್ಯ

ಹೀಗೆ ಜನನುತನಾಗಿ ಬಾಳಿರಲರ್ಜೀರ್ಣದಿಂ ।
ರೋಗ ಸೇರಿತು ವಾಸಿಯಾಗದಿರಲದುವೆ ಕ್ಷಯ- ।
ವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲ್ಕೆ ಬೆಳಗಾವಿಗೈತಂದು ಶೋಧಿಸಿ ಸುವೈದ್ಯರಿಂದ ॥

ಬೇಗನಧಿಕೋಪಚಾರವಗೈದೊಡದಕೆ ಗುಣ- ।
 ಮಾಗದೆ ಬೆಳೆದು ಲಿಂಗರಾಜನತ್ಯಧಿಕ ಕೃಶ- ।
 ನಾಗಲತಿ ಭಯಗೊಂಡು ದುಃಖಿಸಿದರಾಪ್ತಬಂಧುಗಳು ಮರುಗಿದರಖಿಲರು ॥ ೯೪ ॥

ಕಲಿತನದಿ ರಣದಿ ಹಗೆಗಳ ಸೀಳ್ದ ವೀರರುಂ ।
 ಸಲೆ ವೈಭವಂಗಳಿಂ ಮೆರೆದ ಭೂಪಾಲರುಂ ।
 ಲಲಿತ ತತ್ವಗಳ ಬೀದಾರ್ ತತ್ವವೇತ್ವರುಂ ಘನತರದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಂ ॥
 ಕುಲಮಾನ್ಯರುಂ ಕಾಲವಶರಾದರೆನಲಾತ- ।
 ನಳುವಿಗಳವಿಲ್ಲದಿರೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಸಂಪದಗ- ।
 ಳೊಳು ನಲಿವ ಲಿಂಗಭೂವರನಿಗಾ ಕಾಲನಿದಿರಾದನಿನ್ನೇಗೈವುದು ॥ ೯೫ ॥

ಬಳಿಕತಾನುಳಿಯೆನೆಂದಾರಾಯ ಬಗೆದು ನಿ- ।
 ಮೃಲ ಮನೋಬಲದಿಂದ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವ ಬರೆದು ।
 ಬೆಳಗಾವಿಯಧಿಕಾರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಯೋಜನೆಯ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ರಾಜ್ಯದಿ ॥
 ಸಲೆಗೈದು ಶಿರಸಂಗಿಗೈದಿ ಪೆರ್ಚಿದ ಬೇನೆ-
 ಯಲಿ ನವಿಲುಗುಂದಕೈತಂದಲ್ಲಿಯುಂ ರೋಗ ।
 ಬಲಿದು, ಬರೆವತ್ಸರ ಪರಾಭವದ, ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಚೌತಿಯು ॥ ೯೬ ॥

ಶಿವೈಕ್ಯ

ವಾಯದಿಂದಿಷ್ಟರನು ಕರಿಸಿ ದರ್ಶನವನಿ- ।
 ತ್ತಾಯತಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಜನರನೀಕ್ಷಿಸಿ ಲಿಂಗ- ।
 ರಾಯ ಕೈಮುಗಿದು ಶಿವನಂ ನುತಿಸಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಚಿರಶಾಂತಿಯಂ ತಾಳ್ದನು ॥
 ಭೋಯೆಂದರಖಿಲರಾಶ್ರಿತರು ಮರುಗಿದರು ಹಾ- ।
 ಹಾಯೆಂದು, ಘನವಂತ ದೀನನಾಥನೆ ಪೋದೆ- ।
 ಯಾಯೆಂದು ಸಕಲ ಜನರತಿ ದುಃಖದಿಂದ ಬಸವಳಿದು ಬಸುರಂ ಹೊಸೆದರು ॥ ೯೭ ॥

ಪರಕೈದೆಯಾ ರಾಜರಾಜೀವ ವನಹಂಸ ? ।
 ಮರೆಯಾದೆಯಾ ಸುಜನವನವಸಂತನೆ ? ನಮ್ಮ- ।
 ಜರೆದುಳಿದೆಯಾ ಸಕಲ ಜನಮನೋರಥರೂಪ ದುರುಳರೀ ಜನರೆನ್ನುತ ॥
 ನೆರೆತೊರೆದೆಯಾ ಭೋಗಿ ಭೋಗನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನೀ- ।
 ನಿರದೆಂದೆಯಾ ಭವದಿ ಶಾಂತಿಸುಖ ಮೀಗಲಿಂ- ।
 ತುರೆಸಾರ್ದೆಯಾ ದೊರೆಯೆ ಕೈಲಾಸಕಡರ್ಡೆಯಾ? ಯೆಂದು ಹಲುಬಿದರೆಲ್ಲರು ॥ ೯೮ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಾವಧಿ ಮಕ್ಕಳು

ಮುಂದೆಯೂ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರವನೋಡಿಯಾಶ್ಚರ್ಯ- ।
 ವಿಂದದೇಂ ಧಾನಶೂರನೊ ಲಿಂಗರಾಯನಾ- ।
 ನಂದದಿಂ ರಾಜ್ಯವನೆ ಸ್ವಮತಹಿತಕಾಗಿ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದಾನವಿತ್ತಂ ॥
 ಸಂದ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನಿವನಲ್ತಿ ಗಡ- ।
 ಮೆಂದು ನೆರೆದವರುಚ್ಚಕಂಠದಿಂ ಪೊಗಳಿ ಮೇ- ।
 ಣಿಂದೀ ತೆರೆದ ತ್ಯಾಗಿ ಧರೆಯೊಳಿನ್ನಾರು ಭಾಪೆನುತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು ॥ ೯೯ ॥

ಸಂತಾನರಹಿತನೀ ರಾಯನೆಂದೆಂಬರ- ।
 ತ್ಯಂತ ಮತಿಮಂದರಲ್ಲವೇ ? ಬಗೆಯ ನೀ ಕೋಮ- ।
 ಲಾಂತರಂಗದ ಬಲದಿ ಜಡದೇಹದಂಗನೆಯನಲ್ಲದೆ ದಯಾನಂಗನೆಯನು ॥
 ಸಂತಸದಿ ವರಸಿಯವಳಿಂದೆ ಪಡೆದಿರುವೆ ಲ- ।
 ಕ್ಷಾಂತರ ಸುವೀರಶೈವಾತ್ಮಜರ ಲಿಂಗಭೂ- ।
 ಕಾಂತಾಮನೋಹರನೆ ನಿನ್ನ ಬಳಗದ ಗಣನೆಯುಂಟಿ ಭೂಮಂಡಲದಲಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ಕಡುಬಡವನಾದೊಡಂ ಪಡೆದ ತಂದೆಯು ನಿನ್ನ ।
 ಕಡುತರದ ವಿಧಿಯ ಲೀಲಾಪುಹಿಮೆಯಿಂದೆ ಮೇಣ್ ।
 ಬಡಜನಕೆ ವಿಹಿತನಾದೊಡೆಯನಿವನಹನೆಂಬ ದೈವ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ॥
 ಪಡೆದೆಯಲ್ಲವೆ ನೀನು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ? ಮತ್ತೆ ।
 ಪಡೆದೆಯಲ್ಲವೆ ಸಂಸದಾಧಿಕೃತನು ಬಿಡದೆ ।
 ಬಡವರಿಂ ಹರಕೆಯಿಂ ಪಡೆದು ಪಡೆದೈ ದಯಾನಿಧಿ ವಿಮಲ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯ ॥ ೧೦೧ ॥

ನಲಿದಾಡೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ನಾಲಿಗೆಯೊಳಾವಾಣಿ ।
 ನಲಿದಾಡೆ ಶ್ರೀದೇವಿ ನಿನ್ನ ಕರಕಂಜದೊಳು ।
 ನಲಿದಾಡೆ ಸದುಹೃದಯ ನಿಲಯದಿ ದಯಾದೇವಿ ಮತಿಯುತನು ಶ್ರೀಮಂತನು ॥
 ಸಲೆದಯಾವಂತನೆಂದೆನಿಸಿ ನೀ ಮೆರೆದು ಜನ- ।
 ರೊಲವ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದು ಮರೆಯಾದೊಡೀಗಲುಂ ।
 ನಲಿದಾಡುತಿರ್ಪೆ ಸುಜನರ ರಸನೆಯೊಳು; ನೀನದೇಂ ಪರಮ ತೇಜಸ್ವಿಯೋ ? ॥ ೧೦೨ ॥

ಎಲೆ ಮಹಾತ್ಮನೆ ಲಿಂಗಭೂವರನೆ ನಿನ್ನ ।
 ಲಲಿತ ಸುಚರಿತ್ರವನು ಕೇಳ್ವು ವಿಮಲಾನಂದ ।
 ಜಲನಿಧಿಯೊಳೋಲಾಡದವನಾವನಿರುವನೈ ಸುಗುಣಿ ಜನ ಸಮುದಯದೊಳು ॥

ವಿಲಸಿತ ಸುಗುಣನಿಧಿಯೆ ನಿನ್ನ ದೈವದ ಘಟನೆ. |
 ಗಳು, ಧೈರ್ಯದುದ್ಯಮ ವಿಚಿತ್ರ ದಾನಗಳು ಬಗೆ. |
 ಯೊಳು ಸೇರಿ ಸುಳಿಯೆ, ಸಜ್ಜನರ ಹೃಜ್ಜಲರುಹಂಗಳು ವಿಕಾಸಿಸದಿಪ್ಪುವೇ ? || ೧೦೩ ||

ತವಸದುಪಕಾರವಂ ತೀರಿಸುವದೆಂತು ಸಾ- |

ಧ್ಯವು ವೀರಶೈವರಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ವಾಂಭಿತವು |
 ತನೆ ತೀರುವಂತೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಲಿತು ಸ್ವಜನರ ಸ್ವದೇಶೋನ್ನತಿಯ ಕಾರ್ಯವ ||
 ಜವದಿ ಕೈಕೊಂಡು ನಿನ್ನಮಲ ಕೀರ್ತಿಯನು ಕಾ- |
 ಯುವದೇ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನರ್ಪಿಸುವ ಮುಖ್ಯಮಾ- |
 ಗವು ನಿಜಂ ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ? ಧನ್ಯ ಲಿಂಗಾವನಿಪ ಧನ್ಯಧನ್ಯ || ೧೦೪ ||

ಇಂತು ನುತಿಗೈದುದು ಜನಂ ರಾಯನಂ; ಧರ್ಮ |

ವಂತರಂ ಪೊಗಳದಿಹರುಂಟೆ ಸಜ್ಜನರೊಳೆಂ- |
 ದಿಂತೀಗ ಜಗದಿ ಪರ್ಬಿದ ಲಿಂಗಭೂವರನ ನಿರ್ಮಲಯಶೋದೇಹಕೆ ||
 ಅಂತ್ಯವಿರದಸ್ತಿತ್ವವನಿತ್ತು ಮೇಣಾತ |
 ನಂತರಾತ್ಮವ ತನ್ನೊಳಕೊಂಡು ಶಿವನೀಗೆ |
 ಶಾಂತಿಯನ್ನೆಂದವನ ಪಾದಕರ್ಪಿಸುವೆನೀ ಕವಿತಾಸುಮಾಂಜಲಿಯನು || ೧೦೫ ||

ಇದು ದೈವಬಲ ಧೈರ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸದ್ಭಾವ |

ಹೃದಯವೈಶಾಖ್ಯ ಚತುರತೆ ತ್ಯಾಗ ವಿನಯಾದಿ |
 ಸದುಗುಣಂಗಳ ಸೊಗಸನೀವ ಸುಚರಿತೆ 'ಲಿಂಗರಾಜ ವಿಜಯಂ' ಕಾವ್ಯಕೆ ||
 ಪದಿನೆಂಟು ನೂರೈವತ್ತಿರಡನೆಯ ಶಕೆ ಚೈತ್ರ |
 ವಿಧುವಾರ ಶುಭಯುಗಾದಿಯಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕವಿ |
 ಬುಧರೂಳಿಗಂ ಲಕ್ಕಪಂ ಮುಗಿಸಿ ಮೃಡನಡಿಗೆ ನೀಡೆ ಮಂಗಲ ಮಾದುದು || ೧೦೬ ||

ಲಾನಣಿ ಹಾಡುಗಳು

ಆಗಬಾರದು ಬಾಳು—ಕೀಳು*

ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಿಂತ ಕೀಳೇನ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ?
ಮಾವು-ಬೇವಿನಕಿಂತ ಕಡಿಯೇನ ಬಾಳು ?
ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳತಾರ್ಸ ಲಿಂಗರಾಜರು ತಮಗ್ಸತಾವು ।
ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಿಂತ ಕೀಳೇನ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ? ॥

ತಿಳಿಗೇಡಿ ಹುಡುಗ ಎಸೆದಾಗ ಕಲ್ಲೊಂದು ।
ತಡಮಾಡದೆ ಕೊಟ್ಟಿತು ಎರಡ ಹಣ್ಣು ಗಿಡವೊಂದು ।
ಬೀಸಿದ ಕಲ್ಲು ತಾಗಿದರೆ ಉರುಳಿ ತಾ ಬಂದು ।
ಬಡಿದರೆ ಸಿಟ್ಟೀಕೆ ಇಷ್ಟು ನನ್ನ ಮನಕೆಂದು ? ॥

ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳತಾರ ಲಿಂಗರಾಜರು ತಮಗ್ಸತಾವು ।
ಗಿಡ-ಬಳ್ಳಿಗಿಂತ ಕೀಳೇನ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ॥

ತಾಕಿತು ಕಲ್ಲು ದೇಸಾಯರೈ ಯೆಂದು ।
ತೋಟದ ಆಳು ಬಂದು ಮನನೊಂದು ।
ತುಂಟ ಮಗನೆಂದು ಬಡಿತಾನ ಹಿಡತಂದು ।
ಉಪ್ಪುಂಡ ಮನಿಗೆ ಬಗಿದಲ್ಲೊ ಎರಡೆಂದು ॥

ಆಳು-ಮಗನ ಪರದಾಟ ಕಂಡು ।
ದೇಸಾಯರು ಹೇಳತಾರ ಖಂಡತುಂಡು ।
ಇನ್ನೇಲೆ ಬಡಿದರೆ ಮಗನ್ನ ಕೇಳೇನಿಕಂಡು ।
ನಾಳೆ ಬಾ ವಾಡೇಕ ಹುಡುಗನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ॥

ವಾಡೇದ ಸಭಾದಾಗ ಕೇಳತಾರ ಲಿಂಗರಾಜರು ।
ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಿಂತ ಕೀಳೇನ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ?
ಮಾವು ಬೇವಿನಕಿಂತ ಕಡಿಯೇನ ಬಾಳು ?
ಕೂಡಿದ ಮಂದಿಗೆ ಕೇಳತಾರ ಲಿಂಗರಾಜರು ।

* ಬೇಸಿಗೆಯ ದಿನ. ಮಾವಿನತೋಟದಲ್ಲಿ ದೇಸಾಯರು ಕುಳಿತಾಗ, ಮಾವಿನಕಾಯಿಯ ಅಶೆಯಿಂದ ಹುಡುಗನು ಕಲ್ಲು ಬೀಸಿದನು. ಎರಡು ಕಾಯಿ ಉದುರಿದವು. ಕಲ್ಲು ಉರುಳುತ್ತ ದೇಸಾಯರಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಆಗ ಲಿಂಗರಾಜರು ತಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಬಹುದಾದ ಒಂದು ಘಟನೆ.

ಹಸುಗೂಸು ಹಸಗೊಂಡು ಹಂಬಲಿಸಿ ಅತ್ತಾಗ |
 ಹಾತೊರೆದು ತಾಯಿ ಮೊಲೆಹಾಲನಿತ್ತಂಗ |
 ಅರೆಮರುಳ ಎಸೆದ ಕಲ್ಲೊಂದಕ್ಕಾಗ |
 ಮಾಮರವು ಕೊಟ್ಟಿತು ಎರಡ ಹಣ್ಣಾಗ ||

ತಾಕಿದರೆ ಉರುಳಿ ಆ ಕಲ್ಲು ನನಗಂದು |
 ನಾನೇನು ಕೊಡಬೇಕು ಈ ಹುಡುಗನಿಗಂದು |
 ಕೂಡಿದ ಮಂದ್ಯಾಗ ಕೇಳತಾರ ಲಿಂಗರಾಜರು |
 ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಿಂತ ಕೀಳೇನ ನಮ್ಮಬಾಳು ? ||

ಊರ ಮುಂದಿನ ವಾಡೇದ ತೋಟ |
 ಮಾವು-ನಿಂಬೆ-ಕಂಚಿ- ಬಾಳೆಯತೋಟ |
 ಎರಡು ಎಕರೆಗೆ ಮಿಕ್ಕಿದರೂ ಅಷ್ಟ ||
 ಉಂಬಳಿ ಕೊಡಬೇಕ ಹುಡುಗಗ ಹಕ್ಕು ಜಿಟ್ಟು ||

ಆಗಬಾರದು ಬಾಳು-ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಿಂತ ಕೀಳು |
 ಮಾವು-ಬೇವಿನಕಿಂತ-ಕಡಿಯೇನ ನಮ್ಮಬಾಳು ||

ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರು

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕರ್ಣ ಮಹಾದಾನಿಗಳಾಗಿ ಹೋದ್ರಾ ಅಮರಾ ।
ಎಲ್ಲಾ ದಾನಿಗಳ ಮರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗವೀರ ಅರಸ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರಾ । ಪಲ್ಲವಿ ॥

೧

ಸಿರಸಂಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ವಿಠ್ಠಪ್ಪಗೌಡನೆಂಬುವ ಹುಲಿ ।
ಸಿರಸಂಗಿ ಹೆಸರ ಅಳಿಯದಾಂಗ ಮಾಡಿದ ಅರಸ ಲಿಂಗರಾಜ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿರಸಂಗಿ ತಾಣದಿ ಕಾಳಮ್ಮದೇವಿ ನೆಲಸಿದಳಲ್ಲಿ ।
ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಳಮ್ಮನ ವರದಿಂದ ಮೆರಿತದ ದಶದಿಕ್ಕಿನಲಿ ॥
ಧೀರ ಶೂರ ಗಂಭೀರ ಗುಣದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದಾರ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ।
ಅರಸ ವಿಠ್ಠಪ್ಪಗೌಡ ಜಾಯಪ್ಪನವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಬೆಳಿತ ವಂಶವೃದ್ಧಿಯಲಿ ॥

ಚ್ಯಾಲ

ಅರಸ ಜಾಯಪ್ಪ ದೇಸಾಯರ । ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಾರ । ಜಡ್ಡ ಜೋರಾಗಿ ।
ಶಿವ ಅಂದ ಹೋದ್ರ ಅಸು ನೀಗಿ ।
ರಾಜ್ಯಕ ಬಿತ್ತ ಅಂಧಕಾರ । ದುಃಖ ಸಾಗರ । ಶೋಕದ ಬೇಗಿ ।
ಸಿರಸಂಗಿಯ ಸೂರ್ಯ ಹೋದಾನೋ ಮುಳುಗಿ ॥

ಎರು

ಗಂಡನ ಅಗಲಿದ ಗಂಗೂತಾಯಿ ತಾ । ಕುಂತಾಳ ಆಗಿ ಬೇಬುಬರಾ ।
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕರ್ಣ ಮಹಾದಾನಿಗಳಾಗಿ ಹೋದ್ರ ಅಮರಾ ।
ಎಲ್ಲಾ ದಾನಿಗಳ ಮರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗವೀರ ಅರಸ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರಾ ॥

೨

ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ರಾಜ್ಯಕ ಒಡೆಯನ ಹುಡುಕತಿದ್ದ ಗಂಗಮ್ಮ ತಾನಾ ।
ಸಡಗರದೊಡೆಯನ ಶೋಧಿಸಿ ಬೇಸತ್ತಾ ಸಾರಿದಾಳ ಡಂಗೂರವನಾ ॥
ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯದ ಚನ್ನಾದ ಮಕ್ಕಳ ತನ್ನಿರೆಂದ ಹೇಳ್ವಾಳ ಪುನಃ ।
ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮಹಾರಾಜರಾಗಲಿಂದ ಕೂಡಿದಾರ ರಾಜ್ಯದ ಜನಾ ॥
ಸಮಸ್ತ ಶಿಶುಗಳ ಪೋಷಿಸಿದಾಗ ಮನಸೆಳೆದ ಗುಣ ಸಂಪನ್ನಾ ।
ಸಿಂಹದ-ಮರಿ ಇದು ಸಿಂಹಾಸನಕಧಿಕಾರಿ ಯೋಗ್ಯ ಅಂತ

ಹೇಳಿದ ಪ್ರಜಾ ಜನಾ ॥

ವನಶಿಗ್ಗಿ ರೈತ ಘೂಳಪ್ಪನ ಮಗ ಅವನ ಹೆಸರ ಇತ್ತು ರಾಮಣ್ಣಾ ।
ಹೆಸರ ಬದಲ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗರಾಜರಂತಾ ಪುನಃ ಮಾಡಿದಾರ ನಾಮಕರಣಾ ॥

ಚಾಲು

ಹದಿನೆಂಟೆ ನೂರಾ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡನೇ ಸಾಲ | ಜೂನ ತಿಂಗಳ |
 ಶುಭದಿನದಂದಾ | ದತ್ತಕ ಮಾಡಿದಾರ ಆನಂದಾ |
 ಅಸ್ಪಾಸಾಹೇಬ ಅಂತ ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಲಿ | ತುಂಬ ಬಾಯಲಿ |
 ಕರೆಯೂಳ ಬಹು ಚಂದಾ | ಎಲ್ಲಾರ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಂದಾ ||

ಏರು

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕಡುಗಲಿ ಲಿಂಗರಾಜ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಭೂಪ ಗಂಭೀರಾ |
 ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಶಿಖಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕರ್ಣ ಮಹಾದಾನಿಗಳಾಗಿ ಹೋದ್ರ ಅಮರಾ |
 ಎಲ್ಲಾ ದಾನಿಗಳ ಮರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗವೀರ ಅರಸ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರು ||

೩

ಸರಳಸ್ವಭಾವದ ತರುಳ ಲಿಂಗರಾಜ ಕೊಲ್ಹಾ ಪೂರದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಣಾ |
 ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಒಳಜಗಳ ಹತ್ತಿ ಅಂದೇ ಶಿಕ್ಷಣಕ ಹೊಡೆದಾರ ಶರಣಾ ||
 ಜಾಯಪ್ಪದೇಸಾಯ್ ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಉಮಾದೇವಿ ನಡಿಸ್ಯಾಳ ಕದನಾ |
 ಸಾಧ್ವಿಶಿರೋಮಣಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯವರು ನೋಡಲಾರದೆ ಮುಚ್ಯಾಳ ಕಣ್ಣಾ ||
 ತಾಯಿ ತೀರಿದ ಮ್ಯಾಲ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಉಮಾದೇವಿ

ವಹಿಸಿಕೊಂಡ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನಾ |

ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನ ಕಿತ್ತ ಒಗೆದ ಸುಳ್ಳೆಮಾಡಬೇಕಂದ್ಲ ದತ್ತಕವನ್ನಾ ||
 ಚಂಡಿಯಾಂಗ ಶನಿಯಾಗಿ ಬೆನ್ನಹತ್ತಿ ಕಾಡಿದಾಳ ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನಾ |
 ಮುಂಬೈ ಹಾಯಕೋರ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಹೂಡಿದಾಳ
 ಸುಳ್ಳೆಮಾಡಬೇಕಂದ್ರ ಸಿಂಹಾಸನಾ ||

ಚಾಲ

ಲಿಂಗರಾಜರಂತೆ ತೀರ್ವಾತ | ಅಧಿಕಾರ ಕೈಗೆ ಬಂತ |
 ಹರುಷದಿ ಮನಾ ತುಂಬಿ ತುಳಿಕಿಶ್ಯಾರ ನಾಡ ಜನಾ |
 ಪ್ರಜರಿಷ್ಟ ಕೈಗೂಡಿತ | ದೇವರ ಚಿತ್ತ | ಆತ ಪ್ರಬಲಾ |
 ಲಿಂಗರಾಜರ ಹೆಸರ ನಾಡಮ್ಯಾಲಾ ||

ಏರು

ಧರ್ಮದ ಮೂರುತಿ ಬಡವರ ತಾಯಿ ತಂದಿ ಅನಿಸಿಕೊಂಡ್ಲ
 ದೊರಿ ಲಿಂಗರಾಜರಾ |

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಶಿಖಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕರ್ಣ ಮಹಾದಾನಿಗಳಾಗಿ ಹೋದ ಅಮರಾ |
 ಎಲ್ಲಾ ದಾನಿಗಳ ಮರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗವೀರ ಅರಸ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರಾ ||

೪

ಪರಶುರಾಮನ ಪ್ರತಿ ಅವತಾರ ಲಿಂಗರಾಜ ಪವಿತ್ರ ಮನದಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದಾ ।
 ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದೂ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ ತುಂಬು ಮನಸಿನಿಂದ ಕೊಡುತಿದ್ದಾ ॥
 ಗೋದಾನ ಭೂದಾನ ಬಡವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಅನ್ನಭತ್ತ ಊರೂರಿಗೊಂದಾ ।
 ಕಾಶಿ-ರಾಮೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಭತ್ತಗಳ ಕಟ್ಟಿಸಿದಾ ॥
 ಇದ್ದ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತ ಹೋದರೂ ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಸುದ್ದಾ ।
 ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳೇ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಲಿಂಗರಾಜ ಮನಸಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಾ ॥
 ದಾನಪತ್ರವನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರೆದ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದನಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ।
 ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೂರು ಆರನೆ ಅಗಸ್ಟದಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದ್ದಾ ॥

ಚ್ಯಾಲ

ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿ । ಸಂಸ್ಥಾನ ಖುದ್ದಾಗಿ ।
 ಕೊಟ್ಟ ಹೋದ್ರ ನಿತ್ಯ ತಂದೆಯಾಗಿ । ನಾಡು ಮರೆಯಲಾರದೆಂದಿಗಿ ।
 ಕೆ. ಎಲ್. ಇ. ಸಂಸ್ಥಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ । ನಾಡ ತುಂಬ ಬೆಳಗಿ ।
 ಲಿಂಗರಾಜರಿಂದಾಗಿ । ಕಾಲೇಜ ಆದವು ಊರ್ಮುಖಾಗಿ ॥

ಎರು

ಖ್ಯಾತ ಬನಹಟ್ಟಿ ಕವಿ ಗಂಗಾತನಯ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಹೇಳಿದ ಈ ಸಾರಾ ।
 ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಶಿಬಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕರ್ಣ ಮಹಾದಾನಿಗಳಾಗಿ ಹೋದ್ರ ಅಮರಾ ।
 ಎಲ್ಲಾ ದಾನಿಗಳ ಮರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗವೀರ ಅರಸ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರಾ ॥

ಸಖೀ ಗೀತ

೧

ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನೂ ಬಾ ।
 ಅವರಂತೆ ನಡೆಯುದು ಕಲಿಯುದು ಕಲಿಯೋಣು ಬಾ ।
 ಜಗದೊಳು ಮಾನವರಾಗೂನು ಬಾ ।
 ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನು ಬಾ ॥

೨

॥ ಅಂತಾ ॥ ರಾಜ್ಯಭೋಗದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ । ಭಾರ್ಗವನಂತೆ
 ಮಹಾದಾನಿ ಎನಿಸಿದ ।
 ಜಗದೊಳು ಅಳಿಯದೆ ಧರ್ಮವೀರ ಯೋಗಿಯ ನೆನಿಯೂನು ಬಾ ।
 ಜಗದೊಳು ಮಾನವರಾಗೂನು ಬಾ ।
 ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನು ಬಾ ॥

೩

॥ ಅಂತಾ ॥ ಒಬ್ಬ ಮಗನ ತಂದಿಯಾಗದೆ ಜಗದೊಳು ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ
 ತಂದಿಯಾಗಿ ।
 ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಉಪಕಾರಿಯಾದ ಲಿಂಗರಾಜರ ನೆನಿಯೂನು ಬಾ ।
 ಜಗದೊಳು ಮಾನವರಾಗೂನು ಬಾ ॥
 ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನು ಬಾ ॥

೪

॥ ಅಂತಾ ॥ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷನ । ಉನ್ನತ ಧೈಯ
 ಸಾಧಿಸಿದವನ ।
 ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಪುಣ್ಯ ಪುತ್ರನಿಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಡೂನು ಬಾ ।
 ಜಗದೊಳು ಮಾನವರಾಗೂನು ಬಾ ।
 ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನು ಬಾ ॥

೫

॥ ಅಂತಾ ॥ ಪೆರಶುರಾಮನ ಪ್ರತಿ ಅವತಾರದವನ । ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯ ಮಾಡಿರಿ
 ಆತನ ಸ್ತವನ ।
 ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಉಳಿದ ಬೆಳಗಿದ ಮಹಾಲಿಂಗರಾಜರ ನೆನಿಯೂನು ಬಾ ।
 ಜಗದೊಳು ಮಾನವರಾಗೂನು ಬಾ ।
 ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನು ಬಾ ॥

೬

|| ಅಂತಾ || ಖ್ಯಾತ ಬನಹಟ್ಟಿ ಕವಿ ಗಂಗಾತನಯಾ | ಅಪ್ಪಣ್ಣ ತೋರಿದ
ಆತನ ಹೃದಯಾ |
ನಾಡಿನ ನಂದಾದೀಪವೆನಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಯ ನೆನಿಯೂನು ಬಾ |
ಜಗದೊಳು ಮಾನವರಾಗೂನು ಬಾ |
ತ್ಯಾಗವೀರ ಸಿರಸಂಗಿ ಲಿಂಗರಾಜರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡೂನು ಬಾ ||*

* ಈ ಲಾವಣಿಯನ್ನು ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬನಹಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ಜೆಂಬಗಿ
ಯವರು ಬರೆದಿರುವರು. ' ಗಂಗಾತನಯ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ-
ರಾಗಿರುವ ಇವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಯೋಧರು. ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಗೀ ಗೀ ಮೇಳಗಳ ಮಾರ್ಗ
ದರ್ಶಕರಾಗಿರುವ ಇವರು ಕವಿಗಳಾಗಿರುವಂತೆ ಉತ್ತಮ ಸಂಘಟಕರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.
ಅರವತ್ತೂರು ಪುರಾತನರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವಂತೆ ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಶರಣ-ಶರಣಿ
ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಗೀ ಗೀ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನೇಕಾರರಾದರೂ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಗೀ ಗೀ ಪದಗಳ ರಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದಾರೆ.

—ಎ. ಎಸ್. ಹೂಗಾರ

ಶ್ರೀ ಲಿಂಗರಾಜ ಸರದೇಸಾಯಿ ಸಿರಸಂಗಿ

ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗೆ ಜನಿಸಿದವಗೆ ಮೃತ್ಯು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಹುದು ।
ವೃಥಾವಿದು ಜನ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾರ್ಥಕವೇನು ।
ಅನರ್ಥವಾಗುವದೊಂದು ದಿನ ತಪ್ಪಿಹದೇನು ।
ಪಾರಮಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತು ಪುರನಿತ್ತ ಪುಣ್ಯೇನು ।
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಷ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ।
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು

॥ ಪಲ್ಲ ॥

೧

ಹತ್ತೂರವೇಕ್ಷಿತ ಜೀವ ಮೃತ್ಯು ಜನಕೆ ಸಿಗುವದಲ್ಲಾ ।
ಮೃತ್ಯುಹರನ ಭಕ್ತರುದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಜನಿಸಿದನು ।
ಅಜನು ಚಿತ್ತದಿಂದ ರೂಪವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಮಾಡಿದನು ।
ಮಿರ್ಜಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಶಿಗ್ಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು ।
ದತ್ತದಿಂದಾ ದತ್ತಕ್ಕಾಗಿ, ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗೊಡೆಯನಾಗೈವತ್ತು ।
ಸಾವಿರುತ್ಪನ್ನ ಕ್ಷಾಧೀಶನಾದಾನು ।
ಸರದೇಶಗತ ನವಲಗುಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕನು ॥

ಫಕ್ತ ದೈವದಿಂದ ಇವರು ದತ್ತಕ್ಕಾದ್ದದಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥೆಯನು ।
ಹೇಳುವೆನು ಅರಿಯದಾತನು ।

ಶಿಗ್ಗಿ ರೈತಾ ಘೋಳಪ್ಪನ ಪುತ್ರ ಭಕ್ತ ಕುಲದವನು ।
ಮಾತಾಪಿತೃರರಿತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನವನು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಉಂಡು ತಾನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಡುವವನು ।
ಎತ್ತಿಬಂದು ಜಾಯಸತಿಯರ ಪುತ್ರನಾದನು ।
ಇಂಥಾ ಕಥೆಯ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳೀರೀಗ ಸಭಿಕರನ್ನು ॥

ರೂಪದಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವೈರಿ । ಕೋಪದಿ ಪಾಪಿಗಳ ವೈರಿ ।
ತಾಪದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ವರೂಪನಿದ್ದನು ।
ಭೂಪ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ದಾತೃದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನು ।
ಶಕ್ತಿ ಭೀಮ ಯುಕ್ತಿ ವಾಮ ವಚನದಲ್ಲಿ ರಾಮನು ।
ದೀಪಲಿಂಗ ಧಾರಣರ ತಾಪವನ್ನು ಲೋಪಮಾಡಿ ।
ಭೂಪಾದ್ವೀಪಾಂತರಲ್ಲಿ ಧೂಪನಿದ್ದನು ।
ಇಂಥಾ ಕರ್ಪೂರೋಡೆಯು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾನು ॥

ದೊರೆಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮಾಡುವೆನು ।
 ಕರುಣದಿಂದ ಕೇಳಿರೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೇನು ।
 ಹರಳು ಒಡೆದು ಹೋದ ಗೆಜ್ಜೆಯಂತೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದೇನು ।
 ಅರಸು ತಾನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರ ದೂರ ಮಾಡಿದನು ।
 ಅರಿಯದವಗೆ ಅರಸಾಗಿ ಸಿರಿಯು ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿ ।
 ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ದೇಶಗತನಾಳಿದನು ।
 ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಮುಂದೆ ತಂದನು ॥

ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಅಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿದವರಿಗೆ ।
 ಮೃತ್ಯುವಾಗಿ ಮೈಯದೊಗಲು ಸುಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು ।
 ದುಷ್ಟಕೃತ್ಯ ಪಾಪ ಕರ್ಮವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದನು ।
 ತನ್ನ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಂತನಿರಿಸಿಕೊಂಡಾನು ।
 ಧಾತ್ರಿಪಾಲನ ಕೀರ್ತಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ।
 ವೀರಶೈವ ಸಭೆದಲ್ಲಿ ಸಾರುವದನ್ನು ।
 ದಾನವೀರ ಪುಣ್ಯವಂತ ಲಿಂಗಭೂಷನು ॥

ಏರು

ಮಾತುಕೇಳಿ ವೃದ್ಧಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ।
 ರಸನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ।
 ದ್ರೌಪತಿ ಸರಿ ಭಾಗೀರಥಿ ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ।
 ರೂಪದಲ್ಲಿ ಧನ್ಯರತಿ ಸತಿ ।
 ಹಗಲಿರುಳು ರನ್ನದಾ ಹರಳು ಮಾಳ್ವಿನಾ ಸ್ತುತಿ ।
 ದೇವ ಮುನಿದ ನಮ್ಮ ಮೇಲತಿ ॥

ಸೂರ್ಯನುದಯದಿಂದಿ ತಾನು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತನಾಗುವತನಕಾ ।
 ಆರ್ಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೀರಶೈವ ಜನರಿನ್ನು ।
 ಕಾರ್ಯದಕ್ಷರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಚಿಂತಿಕಾಲನ್ನು ।
 ಧೈರ್ಯದಿಂದಾ ವಹಿಸಿ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆ ಗೈದಾನು ।
 ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಷ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ।
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೨

ಅವರಾದಿ ವಿಠ್ಠಲಗೌಡ ಇರುವನಿವರ ಮೂಲಪುರುಷ ।
 ಸರಿಯ ತಮ್ಮನ ಕೂಡ ಕಲಹ ಮಾಡಿ ಹೊರಟಾನು ।
 ವಿಜಾಪುರ ಬಾದಶಹನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರನಾದನು ।
 ವಿಜಯನಗರದರಸು ಬಾದಶಹನ ಶತ್ರುವಿದ್ದನು ।
 ಕೇಳಿರಿಲ್ಲಿ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲಾ ತಾಳಿಕೋಟಿ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ।
 ಕಾಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಆದಿಲಶಹಾ ಗೆದ್ದಾನು ।
 ರಾಮರಾಜ ಸೋತು ಸತ್ತು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿ ಹೋದನು ।
 ತಾಳಿಕೋಟಿ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಆದಿಲಶಹಾ ತಾನು ।
 ವಿಠ್ಠಲಗೌಡನ ಶೂರತನವ ಕಂಡು ಕೊಂಡನು ।
 ಅರಸು ಮೆಚ್ಚಿ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಾನು ।
 ನವಲಗುಂದ ರಾಜ್ಯ ಮೂರುಲಕ್ಷ ವರಹ ಉತ್ಪನ್ನ ।
 ಜಾಗೀರ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿಗಳು ।
 ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆದರ್ದೇಳಲಿನ್ನೇನು ।
 ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲನಾದ ಹೈದರಲ್ಲಿಯ ಮಗನು ॥

ಮೈಸೂರೀಶಾ ಟೀಪು ದೊರೆಯು ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು
 ನವಲಗುಂದ ಸಂಸ್ಥಾನ ವಶವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾನು ।
 ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲಿಯ ಒಡೆಯನ್ನಟ್ಟಿದನು ।
 ಸರದೇಸಾಯಿ ವೃತ್ತಿ ಕಳೆದಕೊಂಡು ಕೂತಾನು ।
 ಟೀಪು ಉರಿಯುವದನ್ನು ಕಂಡು ನೈರುಗಾಮೇಂಗ್ಲ ವೇಶ್ವಾಯವರು ।
 ಐಕ್ಯಮತದಿಂದ ಕಾದೆ ಟೀಪು ಮಡಿದನು ।
 ತ್ರಿ ರಾಜರ್ ಹಂಚಿಗೊಂಡರ್ ಟೀಪುಗೆದ್ದ ಭೂಮಿಯನು ॥

ನವಲಗುಂದ ಸಂಸ್ಥಾನ ವೇಶ್ವಿಯವರ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿ ।
 ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಆದ ಖರ್ಚಿಗೆ ವತ್ತಿ ಹಾಕಿದರು ।
 ಜಾಯದೇಸಾಯರೆಂಬುವವರು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟರು ।
 ಪರತ ಸಂಸ್ಥಾನ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾರು ।
 ವತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವೆವೆಂದು
 ಹತ್ತು ಪುರವ ಹೊಟ್ಟೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ।
 ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೇಶ್ವಿಯರೊಡನೆ ಇಂಗ್ರಜಿಯವರು ಬಂದರು ॥

ಹೊಟ್ಟೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ವೇಶ್ಯಕೊಟ್ಟ ಹತ್ತುಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ।
 ಧಿಟ್ಟರಾಗಿ ತಾವು ಕಾಲ ಕಳೆದರೈವರು ।
 ಒಟ್ಟ ಹನ್ನೊಂದು ತಲೆಯವರಾದ ಜಾಯದೇಸಾಯರು ।
 ಹುಟ್ಟಿದೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹೆಂಡರಿರಲು ಮರಣವಾದಾರು ।
 ಮುಂದೆ ಮಗನು ತೀರಲಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದ ಬಾಯಿಯವರು
 ನಾನು ನೀನು ಒಡೆಯರೆಂದು ನ್ಯಾಯವಾಡಿದರು ।
 ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ದತ್ತಕೆಂದು ನುಡಿದರು ॥

ಎರು

ಇಬ್ಬರಲಿ ಕಲಹ ತಪ್ಪದಲಿ ನಡಿತು ಹೆಚ್ಚುತಾ ।
 ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಕೇಳಿ ಸಮ್ಮತಾ ।
 ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಬಂದರು ನೋಡಿ ಜಾಹೀರಾತಾ ।
 ಸರಿಕಂಡವನು ಮಗನಂತಾ ।
 ಆತುರದಿ ಜನರು ಬಂದು ಭರದಿ ಗ್ರಾಮ ತುಂಬುತಾ ।
 ಐಶ್ವರ್ಯದೊಡನೆ ಜರಗುತಾ ॥

ಪಾಸ ಕಂಡರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೀಶನನ್ನು ಮಾಡುವರಂಥಾ
 ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಜನರು ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದರು ।
 ದಿವ್ಯಭೂಷಣಾದಿಗಳಿಂದ ಅಶ್ವವನ್ನೇರಿ ಬಂದಾರು ।
 ಶಿಗ್ಗಿಯೊಳಗೆ ಇವರ ತಂದೆ ಬಡವರಿದ್ದರು ।
 ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೩

ಬಂದ ಉಮೇದವಾರರೊಳಗೆ ಅಂದಗಂಡ ರಾಮಪ್ಪನು ।
 ರಾಮಪ್ಪನು ಇಂದುವಿನಂತೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಸಕಂಡಾನು !
 ದತ್ತಪುತ್ರ ಬರಿದು ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ಲಿಂಗಭೂಷನು ।
 ದಿವ್ಯವೈಭವದಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೊಡೆಯನಾದನು ।
 ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನ ಕೂಡ ಬಂದು ಸಿರಸಂಗಿಯೊಳಗೆ ।
 ಬಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಠದೊಳಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದನು ।
 ಇವರ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ಹೆಸರು ರಾಮಪ್ಪನು ॥

ಗಂಗಾಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬರದು ಲಿಂಗಭೂಷಣ ಮೇಲೆ
 ವ್ರೇಮ ಅಂಗಜಾತನಂಥ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ।
 ರಾಜಪುತ್ರ ಶಾಲೆಯ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರದಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದನು ।
 ರಾಜಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಕನ್ನಡಾದಿ ಮರಾಠಿಯನ್ನು ।
 ಕಲಿಯುತ್ತಾತ ಇರುವುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ತಾಯಿ ತೀರಲಾಗಿ
 ಉಮಾಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬರು ದ್ವೇಷದಿಂದಿನ್ನು ।
 ಕಲಿಸಿದಾನು ಸಿದ್ಧರಾಮಪ್ಪನೆಂಬ ದುಷ್ಟನು ॥

ಖುಷಿ ದತ್ತಕ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹುಸಿ ಮಾತು ।
 ಆಡುತ್ತ ದ್ವೇಷದಿಂದ ವಾಸಿಸಿದಳು ಸಿರಸಂಗಿಯಲ್ಲಿ ।
 ಸುದ್ದಿಕೇಳಿ ಈಶ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರದಿ ಹೊರಡುತ್ತಲಿ ।
 ಭರದಿ ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಬಂದ ತೀವ್ರದಲಿ ।
 ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬರುವವನ ನೇಮದಿಂದಾ ನೂಕಿದಳು ।
 ಕಾಮನಂಥವಾ ತಿರುಗಿದಾಸರಿಲ್ಲದಲಿ ।
 ದೇವ ತನ್ನಮೇಲೆ ಮುನಿದನೆಂಬ ಚಿಂತಿಯಲಿ ॥

ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲಾ ಜನರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ
 ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಆಸರಿಲ್ಲಾ ನಿಂತ ಅಂತರಲ್ಲಿ ।
 ಇವರನ್ನಾರು ಕೇಳುವರು ಬಾಯಿಯ ದುರದಲ್ಲಿ ।
 ಯಾವ ಆಸರರಿಂದ ನಿಂತಾರು ವೈರದಲ್ಲಿ ।
 ನದೇವೋ ನನ್ನಧರ್ಮಾಯ ನೆನ್ನುತ ಭೂವರ
 ನಿರ್ಧಾರನಾಗಿ ತಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲಿ ।
 ಪರಸಗಡದ ಪರಪ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಲಿ ॥

ಮೂರು ಕೋಟಿನ ವರೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ।
 ಧೀರತನದಿಂದ ನಡಿಸಿದಾನು ।
 ಸಿದ್ಧರಾಮ ಚರಮೂರ್ತಿ ಹತವಾದಾನು ।
 ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಿಲ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಯ್ಯನ ಸ್ವಾಧೀನು ।
 ಕಾಗಿ ಹಿರಿಯತನದಂಥವನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಾನು ।
 ಸಿಕ್ಕಂತೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಲೆಖ್ವಿಲ್ಲದ್ದಾಳು ಮಾಡಿ ।
 ಬಳಿದುವಾಡೆ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ತೊಳೆದು ಬಿಟ್ಟಾನು ॥

ಸಿದ್ಧರಾಮ ಸತ್ತಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಳಾಗಿ ಬಾಯಿ ।
 ಇದ್ದ ಮಗನಗೂಡ ರಾಜಿ ಆಗುತ್ತಲಿ ।

ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ದತ್ತಪತ್ರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ।
 ವಾಡೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿತವನ ತಾಬೇದಲ್ಲಿ ।
 ತಾಯಿ ತಾ ಹತ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ।
 ಹೊಟ್ಟೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಾ ಮಹಾಕಲಿ ।
 ವಾಡೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬೇವೂರಲ್ಲಿ ॥

ಏರು

ಅತಿ ಕಷ್ಟ ಕಾಡಿತು ಅರಿಷ್ಟ ಗೆದ್ದ ರಾಜೇಂದ್ರಾ ।
 ಖಾಲಿ ವಾಡೆಕ್ಕಾದ ತಾ ಇಂದ್ರ ।
 ಖರ್ಚಿಗಿ ಹಣಾ ಇಲ್ಲದಾಗಿ ಗ್ರಾಮದಲಿ ಬಂದಾ ।
 ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ತಂಬಿಗಿಲ್ಲ ಒಂದಾ ।
 ತುರ್ತಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡ ಕಳಿಸುವದಕ ಪತ್ರ ತಾ ಬರೆದಾ ।
 ಇಂಗಳೇಶ್ವರದ ಗೌಡ ಕಳಿಸಿದಾ ॥

ವಾಡೆ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದನು ಮಾಡದಲಿ ಇಲಿಯ ಹಿಕ್ಕಿ ।
 ಕೋರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿ ಚೀಲು ಒಂದೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲಾ ।
 ಭೋಜನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪಂಕ್ತಿ ಚಾಪಿ ಸಹ ಕಂಡಿಲ್ಲಾ ।
 ಹಂಡೆ ಭಾಂಡೆ ತಗಡು ತುಣಕು ಮಣ್ಣು ಪಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲಾ ।
 ಔಷಧಕ್ಕೆ ಕಾಳು ಇಲ್ಲ ವಿಷಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲಾ ।
 ಕಸಕ್ಕೆ ಬಾರಿಗಿಲ್ಲಾ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಾ ।
 ನಾಶಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಿದ್ಧರಾಮ ಸತ್ತನಲ್ಲಾ ॥

ನಳನ ಸತಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರನಡವಿಗಟ್ಟಿ ।
 ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಹೊಲಿಯರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲಿಟ್ಟಾನು ।
 ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಳಿದಾನು ।
 ವಿಧಿಯಂಥ ಕುಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ಕಾಣೆನು ।
 ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು ।
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೈವಕೃವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೪

ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದ ಜೀವನಿದು ಭುವನದಲ್ಲಿ
 ಭಾವ ಮೂಡಿ ತೋರಿ ಅಡಗಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ।

ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಜಿಹ್ವದಲ್ಲಿ ।
 ಸರಸ್ವತಿ ಮಚ್ಛನಿದ್ದು ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ।
 ನಾವು ನೀವು ನೋಡಿದೆವು ಸುಳ್ಳುಮಾತು ಒಂದು ಇಲ್ಲ
 ಸರಿಯು ಮಾತು ಶಿವನ ಭಕ್ತಿ ಮನದಲ್ಲಿ ।
 ಎನ್ನ ಕವಿಯ ಕೊಯ್ಯಬೇಕು ಸುಳ್ಳು ಕಂಡಲ್ಲಿ ॥

ಸತಿಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ ।
 ಹಿತದ ಮಾತು ಬೋಧಿಸಿದನು ಜನರಲ್ಲಿ ।
 ಹೆತ್ತ ತಂದೆಗೊಂದು ಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ।
 ಗೋರಾ ಜನರಗೂಡ ಗೆಳೆತನ ನೇಮದಲ್ಲಿ ।
 ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವಯಾದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ತಾಬೇಯಾಗಿ ।
 ಚಿತ್ತದಿಂದ ದೇಶಗತ ಪಾಲಿಸುತ್ತಲಿ ।
 ವಸೂಲಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರಿತ್ತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ॥

ಬೆಳ್ಳೇರಿ ಹೊಂಗಲ ಚಿಕ್ಕಲುಳ್ಳಿಗೇರಿ ಹೂಲಿಯಕಟ್ಟಿ ।
 ಹಳ್ಳದ ದಂಡೆಯಲಿರುವ ಕುರುವಿನಕೊಪ್ಪಾ ।
 ಬೆಳ್ಳಗುಳ್ಳಗರಿಯಲಾರದಂಥ ಗೋವಿನಕೊಪ್ಪ ।
 ಒಳ್ಳೇ ಬಾಳ್ವೆಯುಳ್ಳ ಹೊಸಬಾಳ ಕೆಂಚನಕೊಪ್ಪ ।
 ನಳ್ಳ ಸಿರಸಂಗಿ ನೆರೆಹಳ್ಳಿ ಕಲ್ಲಾಪುರ ಧೊರಿ ।
 ನವಲಗುಂದ ಪರಸಗಡ ಚಾವರಾತ ಭೂಪಾ ।
 ವರ್ಷ ಮತ್ತೆಯಾಗುವದು ಸತ್ಯಬಾವಿಯ ಕೂಪಾ ॥

ತಾಯಿ ನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಷ ಹಿಡಿದ ।
 ಪಂತನಿಗೆ ಹತ್ತು ನಂಬರೀನಾಮು ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಾನು ।
 ಸಾಲಿ ಕಲಿಯುವಾಗ ಹಸ್ತ ನೋಡಿದ ವಿಷ್ಣು ಪಂತನು ।
 ರಾಜನಾಗುವಂಥ ಲಕ್ಷಣಾತ ಹೇಳಿದ್ದನು ।
 ಭವಿಷ್ಯ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯಾಗಿ ವರ್ಷಾ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ।
 ಹರ್ಷದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತನಕಾ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟಾನು ।
 ವಚನಕೊಟ್ಟಂತೆ ಪಾರುಮಾಡಿ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟಾನು ॥

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಾ ದೇಶಗತದುತ್ತನ್ನದ ಬೆಳೆಸಿದಾನು ।
 ರೈತಕೀಯ ತರ್ಮ ಆಕಾರ ಏರಿಸಿಟ್ಟಾನು ।
 ಖರಾಬ ನಂಬರ ಕಿರ್ದಿ ಮಾಡಿ ಲಾವಣಿ ಸಾಗಿಸಿದನು ।

ಮೂರು ಊರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಕಮತಾ ನಡಿಸುತಿದನು ।
ಮೂರು ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ ತಾ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು
ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ ನೀರಿನಿಂದ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದನು ।
ಮತ್ತು ಆರುತಿಂಗಳತನಕಾ ನಡ್ವಿದಾಲಿಗಾಣು ॥

ಬಂಟ ತಾನು ಒಂಟೆಯನ್ನು ರೆಂಟೆಗಾಗಿ ಸಾಕಿದನು ।
ಎತ್ತು ಕೋಣೆಂಭತ್ತುಗಳನು ಕಮತಕಿಟ್ಟನು ।
ತಗ್ಗು ದಿನ್ನೆಗಳನು ಸಾಫ ಮಾಡಿ ಸಾಗು ಮಾಡಿದನು ।
ರೇವು ಖಾತೆ ಇಟ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯಂತೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟನು ।
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಖಾತೆ ಇಟ್ಟು ಕಾರಕೂನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಟ್ಟು ।
ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟನು ।
ದಿವಾರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲಾ ದುಡಿಯುತಿದನು ॥

ಎರು

ಜೋಗುಳ ಬಾವಿ ದರಸಾಲ ಲಿಲಾವ ಸಾವಿರಕ್ಕ ।
ಕಾಳಿದೇವಿ ಜಾತ್ರೆಗಿಟ್ಟು ಸುಂಕಾ ।
ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಇವರ ಹಕ್ಕಾ ।
ಜಂಗಲ ಖಾತೆಯಿಂದಾ ಬೇರೆ ರೊಕ್ಕಾ ।
ಮಾವಿನತೋಫಿನುತ್ಪನ್ನ ತಪ್ಪದೊರುಷಕ್ಕ ।
ಕಮತದ ಮೇಲೆ ಒಳೆ ಲೆಕ್ಕಾ ॥

ರೈತಾಕಿ ಜಮೀನ ಮೇಲೆ ರೈತರ ಹಕ್ಕ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ
ಜಾತ ಇನಾಮು ಸನದು ತಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಾನು ।
ಸೂಜಾತ ಲಿಂಗವಂತ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯನು ।
ಈ ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ ಮಾಯವಾದಾನು ।
ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೫

ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬು ಹೇಳತೀನಿ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಯೆಣೆಯಿಲ್ಲ
ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ತಿಜೋರಿ ಸೂರಿ ಮಾಡಿದರು ।
ಹುಟ್ಟಿದೂರ ಭಿಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಹೋಗಲಿಚ್ಛಿಸಿದರು ।
ರಿತ್ತಿ ಸ್ವಾರಿ ನೆವದಿಂದ ಸಿಗ್ಗಿ ಗೊರಟಾರು ।

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು ।
 ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಹಣ ತೂರಿಬಿಟ್ಟರು ॥

ನ್ಯಾಯ ಹಿಡಿದ ತಾಯಿ ಉಮಾಬಾಯಿಯವರು
 ತೀರಿದರೆ ಸಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಆರು ಸಾವಿರ ದಾನಕೊಟ್ಟರು ।
 ಬೆನಕ ಚತುರ್ಥಿಯುತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ।
 ಸಕಲ ಸಂಸ್ಥಾನ ಗಾನದಾರರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ।
 ನೇಮಣೂಕ ಇದ್ದಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಂಗಮರಿಗೆ
 ಪಂಚದಿವ್ಯ ವೃಷ್ಟಾನ್ನವ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ।
 ಘನಯಾತ್ರೈ ಖರ್ಚು ದರಸಾಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ॥

ದಾಸೋಗಿತ್ತು ಲಿಂಗಾಂಗರೇಸುಮಂದಿ ಬಂದರು
 ಉಪವಾಸ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟವರು ।
 ಸೀದಾ ಒಯ್ಯುವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದಾರಿಕಾರರು ।
 ಕೋರಿ ಮೇಲೊಬ್ಬ ಕಾರಕೂನನ್ನಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು ।
 ನೂರಾರು ಗೋವುಗಳು ನೇಮದಿಂದ ಕರೆಯುವವು
 ಬಂದವರಿಗೊಂದು ತಂಬಿಗಿ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟರು ।
 ಬೇರೆ ಖೋಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಯೊಬ್ಬನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದರು ॥

ಕಾಶೀ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ದಾಸಿ ದಾಸರಾ
 ಶ್ರೀ ತರುಮೇಶನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಮೇತ ಹೊರಟರು ।
 ಕಾಶೀ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಒಯ್ದು ರಾಮೇಶಗೆರಿದರು ।
 ರಾಮೇಶ್ವರನ ಮಳಲ ಪುನಃ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರು ।
 ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಯೊಂದು ಮುಗಿಸಿ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ।
 ದೇಶಗತ ಭೂಮಿಗತ ಭೂಮಿ ಒಂದು ಇನಾಮು ಕೊಟ್ಟರು ।
 ಲಾವಣಿ ವಸೂಲ ಮಾಡಿ ವರ್ಷಾ ಕಾಶಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವರು ॥

ದೇಶಗತ ನೇಮವನ್ನು ಖಾಸ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು
 ಜೈಷ್ಠ ಬಾಯಿಸಾಹೇಬರು ಉಕ್ಕಲಿಯವರು ।
 ಹೀಂಗ ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿನಹಿಡ ಬಂದಾರು ।
 ಸಂತಾನಾಗದಕ್ಕೆ ಆರು ಮಂದಿ ಹೆಂಡರಾದಾರು ।
 ಉಕ್ಕಲಂಕಲಗಿ ಹಿರಸಂಗ ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಇವರೈದು

ಮಂದಿ ಅಂತರ ಪಟದಿಂದಾ ಮದುನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರು ।
ಪಂಚಕಳಸ ಹೂಡಿ ಲಗ್ನವಾದ ಕಲಬುಳಿಗಿಯವರು ॥

ಪಂಚಗುರು ಪಂಚಸೀತಾ ಪಂಚಗೋತ್ರಾ ಪಂಚಸೂತ್ರಾ
ಪಂಚಮ ಸಾಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ಮುಖ್ಯರು ।
ಅಷ್ಟಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದವರು ಒಂದೇ ಕುಲದವರು ।
ಹಲವು ದಂಧೆಯಿಂದ ಜಾತಿವರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರು ।
ಅನ್ನ ನೀರು ಮುಟ್ಟದಂಥಾ ಅನ್ಯಮತಸ್ಥರಿಂದಾ
ಮಂಗಲಸೂತ್ರ ಧಾರಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಾರು ।
ಶಾಸ್ತ್ರಶೋಧ ಮಾಡಿಸಿದ್ದವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡಾರು ॥

೪

ಇಂಗ್ಲಂಡದರಸು ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಬಾದಶಹಾ ರಾಜಧಾನಿ ಲಂಡನ್ನ
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ।
ಮಹಾರಾಣಿ ಪುತ್ರ ಬಹುಮಾನಿ ಏರಿದನು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನಾ ।
ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವದ ಖೂನಾ ।
ದರಬಾರ ಸೇರಿಸಿ ಬರಪೂರ ಇಂಡಿಯಾ ಮುನ್ನೂರುವರಿಸಂಸ್ಥಾನಾ ।
ಸಭೆಗಿತ್ತು ಇವರಿಗೆಂತೌತಣಾ ॥

ಪಾಶ್ಚಮಾತ್ಯ ಜನರೊಡಾ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ಸ್ನೇಹವಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದಾನು ।
ಸಮಾನರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆದುಕೊಂಡಾನು ।
ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೫

ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು
ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ।
ಜಿಲ್ಲಾ ಕಲೆಕ್ಟರ ನಾಮದಾರ ಕಮೀಷನರು ।
ರಾನಬಹಾದ್ದೂರ ಅರಟಾಳ್ ಇಲಾಖೆ ಸಾಹೇಬರು ।
ರಾಜಧಾನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಮೇಜನಾನಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ।
ಒಂಟೆಮುರಿ ಶ್ರೀಮಂತರೊಟ್ಟುಗೂಡುವರು ।
ತಲ್ಲೂರ ಯಜಮಾನ ನೇಮದಿಂದ ಸಂಗಡಿರುವರು ॥

ಬೆಳಗಾವಿ ಲಕ್ಷ್ಮರ ನಡುವೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ।
 ಕೊಂಡು ಹೊಳೆಯುವಂಥ ಬಂಗ್ಗೆ ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವರು ।
 ಮೇಲು ಮಾಡಿ ಅಶ್ವಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಹರು ।
 ಇಂದ್ರವನದಂತೆ ಪುಷ್ಪ ವೃಕ್ಷ ಹಚ್ಚಿಸಿರುವರು ।
 ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಕಂಪೌಂಡ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮಹಾದ್ವಾರ ।
 ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಪವನ್ನು ತೋಡಿಸಿರುವರು ।
 ಎಸ್ಪೆಕ್ಟ್ರೆದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು ॥

ಡಿ. ಪಿ. ಗುರುಸಿದ್ಧಾಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅರಟಾಳ ಸಾಹೇಬರು
 ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಫಂಡಿನವರು ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟಾರು ।
 ಅಮ್ಮಣಗೇರಿಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಖರೀದಿ ಕೊಂಡಾರು ।
 ತಮ್ಮ ಋಷಿಯಿಂದ ಫಂಡಿಗಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಾರು ।
 ಜೀವಂತನಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅಮ್ಮಣಗೇರಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಫಂಡಿನವರು ।
 ಬೇರೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ।
 ದೇಶಗತದಿಂದಾ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಾರು ।
 ಧಾರವಾಡ ಮಹಾಸಭಾಕ್ಯಾರು ಸಹಸ್ರಕೊಟ್ಟು
 ಮೈಸೂರು ಇಲಾಖೆಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರು ।
 ಯುವರಾಜ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮುಂಬಯಿ ಸ್ವಾರಿ ಹೋದಾರು ।
 ಶ್ರೀಮಂತೋಂಟಮುರಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪಣ್ಣಾ ವಾರದರು
 ಬೋರ್ಡಿಂಗ ಸಭೆಗೈದು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಹಣವು ।
 ಧೀರ ಮನಸಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಾರು ।
 ಧೈರ್ಯ ಎಷ್ಟೆಂತ ಹೇಳಲಿಯ್ಯೊ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷರು ॥

ದುರ್ಮುಖಿ ನಾನು ದುಷ್ಟಾಳದಿ ಗೋರಾಬಾಳ
 ಬಸಿದೋಣಿ ಸಿರಸಂಗಿ ಹೂಲಿಕಟ್ಟಿ ಬಡಜನರು ।
 ಆಜು ಬಾಜು ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯವರು ।
 ಕೂಳು ಇಲ್ಲದಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವದನ್ನು ಕಂಡಾರು ।
 ದೂರದಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಹಳ್ಳಾಕಟ್ಟಿ ।
 ಮೂರು ಮೈಲು ಅರಣಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿರುವರು ।
 ಆರು ವರ್ಷ ಬಿಡದೆ ಕಾನುಗಾರಿ ಮಾಡಿಸಿರುವರು ।
 ಮೂರು ಮೈಲು ನೀರು ಕಟ್ಟಿ ಯಂತ್ರದಿಂದಾ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ।
 ಭತ್ತ ಕಬ್ಬು ಪೈರುಗಳನು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಾರು ।

ಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಬಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವರು ।
 ವ್ಲೇಗ ರೋಗ ತಗಲಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುವರು ।
 ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹಣದಿಂದ ಧೀರರು ಸ್ವತಃ ನಿಂತು ।
 ನೋಡತಕ್ಕ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವರು ।
 ಹುಣಸಿ ಪಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರು ॥

ಏರು

ಕುಲದವನು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತವನು ಸಿಕ್ಕರವ ಮಗನು ।
 ಬಿ. ಎ. ಆಗಲಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬವನು ।
 ಉಕ್ಕಲಿ ಬಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆಲೆ ಹುಟ್ಟಿದೊಬ್ಬ ಮಗನು ।
 ಹರುಷೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಯ್ಯೋ ನಾನು ।
 ಸವದತ್ತಿ ಪೇಟಿಯಾ ಸುತ್ತಿ ಹಂಚಿ ಸಕ್ಕರೆಯನು ।
 ಪುತ್ತೋತ್ಸವದ ವರ್ಣನವನು ॥

ಹತ್ತು ದಿವಸ ಜೀವದಿಂದ ಇತ್ತು ಕೂಸು ।
 ಊರ ಊರ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು ।
 ಎತ್ತಿದಂಥ ಕೈ ಇಳವಲಿಲ್ಲಾ ದಾನ ಮಾಡಿದನು ।
 ಶಿಲ್ಕ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿ ಬಿಟ್ಟನು ।
 ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ಯ ಇನ್ನತ್ತು ಮೂರು
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೭

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಹಾಸಭಾ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ
 ಬಸವರಾಜಾ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು ।
 ಧಾರವಾಡ ಜನರು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು ।
 ಪೂರ್ವಪಾಲಯ ಲಿಂಗೇಂದ್ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ।
 ಸರ್ವಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಒಪ್ಪಿದಾನು ।
 ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವರು ।
 ಮಹಾಸಭಾ ಚರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನು ಛಾಪಿಸಿರುವರು ॥

ಎಕ್ಕೋಣಿ ಶೇ ಪಾಚ ಇಸ್ವಿ ಯಕಣಾತೀಸ
 ಡಿಸೆಂಬರಕ್ಕೆಕಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರ ವೀರಶೈವರು ।

ಎರಡನೆ ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ತಾವು ನಿಶ್ಚೈಸಿದರು ।
 ಸಭೆಗಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾರು ।
 ಶ್ರೀಮಂತ ಒಂಟಮುರಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವಾರದ ।
 ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರಟಾಳರೊಲ್ಲೆಂದರು ।
 ಸಭಾ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ನಂಜುಂಡ ಡಾಕ್ಟರರು ॥

ನವ್ವಂಬರವರೆಗೆ ಸಭಾ ನಾಯಕರಿಲ್ಲದಾಗಿ
 ಚೀರಮನ್ ಸಭಿಕರು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾರು ।
 ಸಭಾಧೀಶನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ವಿನಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾರು ।
 ಅನಿರ್ವಾಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಾರು ।
 ಒಡೆಯನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ರಾಜ ಒಡಂಬಡಲು ।
 ಸಹಾಯಕರಿಗೆ ಧನದ ಕುಂಭ ಕಂಡ ಬಡವನಂತೆಯಾದಾರು ।
 ಧನ್ಯರಾದೆವೆಂದು ಮಾನ್ಯರನ್ನು ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾರು ॥

ಸ್ವಾರಿದೇಹರಕ್ಷಕರು ಪಾಕಸ್ವಾಧೀನೀಕರಲ್ಲಾ
 ಪಾರಮಾರ್ಥ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಗಿ ಪೋದಾರು ।
 ಅಣ್ಣಿ ಗೇರಿ ಸ್ವೇಶನಕ್ಕೆ ರೈಲು ಹತ್ತಿಕೊಂಡಾರು ।
 ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹಾವೇರಿ ಬ್ಯಾಡಗಿ ರಾಣೇಬೆನ್ನೂರು ।
 ಬೆಂಗಳೂರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಿಲ್ದನೆಯ ಗ್ರಾಮದವರು ।
 ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಐದಿದ್ದರು ।
 ಪುಷ್ಪ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿ ಪೋದಾರು ॥

ಪುಣ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಲ್ಲಾ ವಿನಯದಿಂದ
 ಮಾನ್ಯನಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತು ಕೊಂಡಾರು ।
 ಸೂರ್ಯನುದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯನ್ನಿಳಿದರು ।
 ಕಮೀಶನ್ನರಾದ ಬಹುಮಾನ್ಯ ಪುಟ್ಟಣಾಖ್ಯರು ।
 ಸರ್ವಸಭಾ ಜನರೆಲ್ಲ ಗರ್ವಹರಣರಾಗಿ ತಾವು ।
 ಹರುಷವಾಯಿತೆಂದುಕೊಂಡು ಎದುರುಗೊಂಡರು ।
 ಈ ವೈಭವಕ್ಕೆ ದೇವತೆಯರು ಪುಷ್ಪ ಕರೆದರು ॥

ಬೆಂಗಳೂರ ಮಹನೀಯರು ಲಿಂಗಭೂಷನನ್ನು
 ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿರುವ ತಲ್ಲೂರ ಶ್ರೀಮಂತರು ।
 ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಅರಟಾಳ ರುದ್ರಗೌಡರು ।

ಸರ್ವ ಮಂಡಳಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದರು ।

ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ ಕೃಷ್ಣ ನಾಲೋಚಿತನ ।

ನೈಷ್ಠಿಯಿಂದ ಬಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡರು ।

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣರಿಂಥಾ ಪುಣ್ಯವಂತರು ॥

ಮೂರು ದಿನಸ ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಧೀರರು ಸ್ವಮುಖ

ಲೆಕ್ಕರಿಯನು ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಘಾಬರ್ಯಾದರು ।

ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಕಂಡೆನೆಂದು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡರು ।

ಜನರ ಸಂಘವೆಂಬ ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕುಡುರಾಜರು ।

ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಾಳಿದಾಸ ರಸನೆ ಸರಸ್ವತಿಯು

ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದರು ।

ವಕ್ರ ತುಂಡ ತಾನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡಾರು ॥

ಏರು

ಮೈಸೂರ ಸೀಮೆ ಕಾರಭಾರ ಮಾಳ್ವ ಪೂರ್ಣಯ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾ ।

ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾದಾ ।

ಮಹಾರಾಜ ಅರಸು ಚಾಮರಾಜ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದಾ ।

ಭೆಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾ ।

ರಾಜಮಂದಿರಾ ಉತ್ತರದ ಪ್ರಜೆರು ನೋಡಲುಮ್ಮೇದಾ ।

ಪರವಾನಿಗೆಯನು ಕೊಡಿಸಿದಾ ॥

ಮೇಘರಾಜಾ ಪುಷ್ಪ ಕರೆದಾ ವಾಯುರಾಜಾ ವಾಸನಾದಾ ।

ಅಗ್ನಿದೇವಾ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡಾನು ।

ಸೂರ್ಯಕಿರಣವನ್ನು ಮಂಜಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಾನು ।

ಚಂದ್ರಶಾಂತಸ್ವರೂಪ ನೋಡಿ ಕ್ಷಯವಾದನು ।

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು

ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕೃವಾದನು ।

ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

ಉ

ಹಿಂದು ಸಭಾ ಡ್ರೆಸ್ ಬೇರೆ ನಿಲುವಂಗಿ ಪಾಗೋಟಿ

ಶ್ವೇತ ಶೆಲ್ಲಿ ಮೈಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು ।

ಚರ್ಮ ಜೋಡು ಮೆಟ್ಟು ಭತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ।

ಸಾದಾಧಡಿ ಧೋತರ ಉಟ್ಟು ಉಲ್ಪಿ ಬಡಿಗಿ ಹಿಡಿಯುವರು ।
 ಜೋಡು ಎತ್ತು ಹೂಡಿದಂಥಾ ಡಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುವರು ।
 ಸಂಗಡಿರುವರು ಉಕ್ಕಲಿ ಭೀಮರಾಯರು ।
 ಆಪ್ತಜನರೆಲ್ಲಿವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದರು ॥

ರಾಜಧಾನಿ ಸಿಸ್ತ ಬೇರೆ ಶರ್ಟ್ ಫಾಸಿ ಕೋಟೆಗಳು
 ಪಲ್ ಸಾಯೋಜ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೂಟು ಮೆಡುವರು ।
 ಪಾಟೋನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜರದ ಮಂದಿಲ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವರು ।
 ಕಟ್ಟಾ ಬಿಗಿಸಿ ಬತ್ತಲಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು ।
 ವಿಕೋರಿಯಾ ರಥ ಟಾಂಗಿಕಶ್ವಗಳನ್ನು ಹೂಡಿಕೊಂಡು ।
 ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಶ್ರೀಮಂತರು ।
 ಮನಸಿಗೆ ಬಂದದ್ದರ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವರು ॥

ಆದರ ಸತ್ಕಾರವಿತ್ತು ಅತಿಥಿ ಸನ್ಮಾನವಿತ್ತು ಆನರೇಬಲ್
 ಬಹುಮಾನ ಪಡಕೊಂಡರು ।
 ಸುಭೇದಾರ ಹಕ್ಕು ಎರಡನೇ ವರ್ಗ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ।
 ಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವವರು ಇವರು ಸಬ್ ಜಜ್ಜರು ।
 ಇಂಗ್ರೇಜಿ ಹದ್ದಿನಿಂದಾ ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯರು ।
 ಬೇಕಂತ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು ।
 ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಸಾಂಡು ಪುತ್ರನೆಂದು ತಿಳಿದರು ॥

ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಇರುವ ರೈತ ಜನರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ।
 ಅಂಗರಹಿತ ಕುರುಡ್ ಕುಂಟ ಬಡ ಜನರನು ।
 ಬೇರೆ ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಡೋಲನಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದನು ।
 ರಾಜ ಪೇಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿರಪರಾಧಿಯನ್ನು ತಾನು ।
 ಪೂಜ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ।
 ಲಂಚ ತಿನ್ನುವಂಥ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಪಾತ್ತಲಕ್ಕಿದನು ॥

ಬಸವರಾಜನೆಂದು ನಾನು ವಸುದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದೆ
 ಮಂತ್ರಿಯಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ಈತಾ ರಾಜನಿದ್ದನು ।
 ಕರ್ಣನಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾತನು ।

ಧರ್ಮರಾಜನೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬಂಧು ಇಲ್ಲದಾತನು ।
ಬಳಿಚಕ್ರನಲ್ಲ ನಿವ ನಿಗರ್ವಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೈವನಲ್ಲಾ ಪರದೇಶ ನೌಕರನು
ಶಿವಾಜಿಯೆಂದೆ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಹೀನನು ॥

ಪ್ರಬಲನಾದ ಬಾದಶಹ ಅಕಬರನೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಸತಿಯು
ಪರಜಾತಿಯವಳಾಗಲಾರನು ।

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೆಂದೆ ನೀತನಿದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಮಗನು ।
ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಮೂರು ತಾ ಅಳಿದಾತನು ।
ಮುವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷತನಕಾ ಮಾಡಿ ಹೋದ ಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ।
ಘಳಿಗೆ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆನು ।
ಅಳಿದು ಬಿಟ್ಟ ಕಾಯಾ ಉಳಿಸಿದನು ಕೀರ್ತಿಯನು ॥

ಏರು

ಸುಜನರಿಗೆ ಆಶ್ರಿತಾ ಧರೆಗೆ ತವರ ಮನೆಯಾಗಿ ।
ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದನು ಸಾಗಿ ।
ಭವದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದ್ವಲ್ಲ ಸಾರ್ಥಕನಾಗಿ ।
ಮಹಾಪುರುಷ ಪ್ರಪಂಚಕ ಯೋಗಿ ।
ಲಿಂಗೇಂದ್ರನಲ್ಲ ದೇವೇಂದ್ರ ಕರುಣಕನಾಗಿ ।
ಕಣ್ಣಾರೆ ಜಗಕೆ ತೋರಿಯಡಗಿ ॥

ಸತಿ ಸುತ ಸುಖಮಾತ್ರ ಅತಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ
ಪಾರಮಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದು ಬಿಟ್ಟವನು ।
ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನ ನೋಡಿ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು ।
ಭಾಗ್ಯದಾಶೆಯಿಲ್ಲ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಲಿಂಗಭೂಪನು ।
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಸ್ವತ್ತು ಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೯

ಭಾಗೀರಥಿ ಬಾಯಿಯವರು ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯರು
ನಿತ್ಯ ಪುರುಷನ ಪಾದ ತೊಳೆದು ನೀರು ಕುಡಿಯುವರು ।
ಪತಿಯ ಎಂಜಲಿಲ್ಲದ ವಿನಃ ಉಗುಳು ಸಹ ನುಂಗರು ।
ಪತಿಯ ಮುಂದೆ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರು ।

ಸೀತಾ ಮಂಡೋದರಿ ಆರುಂಧತಿ ದ್ರೌಪತಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದರು ।
ಅಹಿರಸಂಗ ತಿಮ್ಮನಗೌಡ ಇವರ ಅಗ್ರಜರು ॥

ಅವರಸಂಗ ಬಾಯಿಯವರು ದೈವದಿಂದ
ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಸಿರಸಂಗಿಯ ಸ್ಥಾನಾಂತರಾಗಲೆಂದರು ।
ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸವದ ಕಾಲ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು ।
ವಿಧಿಯು ಎತ್ತು ಹೋಗಲು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವದ್ಯಾರು ಕಂಡಾರು ।
ತಿಕ್ಕೋಟೆ ಉಕ್ಕಲಿಗೌಡಾ ಇಂಗಳೇಶ್ವರ ರಾಯನಗೌಡಾ
ಇಂಡಿ ಗುರಪ್ಪನವರು ಕರೆದು ತಂದಾರು ।
ಸಕ್ತ ಅವ್ವನವರ ಸರ್ಬಾರಿಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ಮಾಡಿದರು ॥

ಐಶ್ವರ್ಯೇನು ಹೇಳುವದು ಈಶ್ವರಿತ್ವ ಧನಿಕತನಾ
ಅಶ್ವವಾಹನೀಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಂಗಡಿದ್ದರು ।
ದಾಸೀ ದಾಸರೇಸು ಮಂಡಿ ಪಾಕ ಸಾಧನೀಕರು ।
ಶಹಾಪೂರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಬಾಡಗಿ ಹಿಡಿದರು ।
ನೂರಾರು ಜನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ಸರಬರಾಯ
ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಭರದಿವಾಸ ಮಾಡಿದರು ।
ಸರ್ವಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಯಾರು ಅರಿದವರು ॥

ಅಸ್ಪಾಸಾಹೇಬ ದೊರೆಗಳವರು ಎಷ್ಟತ್ತು ಸಾವಿರ
ನೋಟ ತಪ್ಪದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಂತ ಬಂದಾರು ।
ಪುತ್ರೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಿಗವರು ಸಿದ್ಧನಾದರು ।
ದಾಸೋಗಿಟ್ಟಂತೆ ವನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯರು ।
ಕರ್ಪುರಂಥ ದೊರೆಯ ಮುಖ ಕಪ್ಪಾಗು ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಎದ್ದು ಬಂದಲ್ಲದ್ದು ಬಡಿದು ಬಿನ್ನವಾದರು ।
ಸತಿಯ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಆಶೆನಳಿದರು ॥

ಭಾಗೀರಥಿಭಾಯಿಯರಿಗೆ ಆಗಿತ್ತೆಂಟು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭ
ಶನಿ ಹನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆದನು ।
ಆಗ ನೇತ್ರ ಧೂತರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕರೆದು ವೈದನು ।
ಭೋಗ ಏನ ಹೇಳಲಯ್ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮ ಹಾಗೆ ಬರೆದಾನು ।
ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯಾಗುತ್ತನಕಾ

ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದು ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದನು ।
ಸೌಖ್ಯವಿದ್ದರೆಷ್ಟು ಕೀರ್ತಿ ಘಳಿಸುವಾ ಹೇಳಲಾರೆನು ॥

ವೀರಶೈವ ಸಂಘಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಣದ ಗುಂಪು
ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು ।
ಬಹು ಜನರೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೆಂದಾ ಶೇರದಾರರು ।
ಈ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಲೆಂದಾರು ।
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೊಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ
ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಂಪನಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು ।
ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ॥

ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹೇತುವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು
ಬಲ್ವಜನರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ।
ಬೆನಕನಕೊಪ್ಪ ಬಾಪುಗೌಡ ಹೊಂಗಲ ಹವಾಲದಾರನು ।
ಶೇಗುಣಿಸಿ ಭೀಮನಗೌಡ ತಾಳಿಕೋಟೆ ಗುರಪ್ಪಣ್ಣಾ
ಏಳು ಮಂದಿ ತುರ್ತು ಶೇರ ಹಾಕಿಸಿಟ್ಟನು ।
ವಿಜಾಪುರದ ಅಂಗಡಿ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸುರುವು ಮಾಡಿದನು ॥

ಏರು

ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಏಳೂರ ಗೌಡರ ಅಂಗಡಿ ।
ಇಟ್ಟಾನ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ।
ಕಂಪನಿ ತೆಗೆದ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ ಪಾಯಾಹಾಕಿ ನೋಡಿ ।
ಬರಲಿಲ್ಲ ಮಾತು ಕೈಗೂಡಿ ।
ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆಯ್ತು ನೋಡು ಬೆಳಗ ಶಿವನ ಪಾದ ಕೂಡಿ ।
ಕಂಪನಿ ಆಯ್ತು ಅಡತಿ ಅಂಗಡಿ ॥

ತುರ್ತುಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದ ರಕಮು ಭರ್ತಿ ಮಾಡತೀನಿ ಅಂತಾ
ಶರ್ತಿನಿಂದ ಸುರುವಾತ ಮಾಡಿದ್ದನು ।
ಸಿಡ್ಡಿಗೊತ್ತಿಗಲಿಲ್ಲ ನಟ್ಟು ನಡುವೆ ಕೈಬಿಟ್ಟನು ।
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಷ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೧೦

ಬೆಳ್ಳೇರಿ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಏಳು ದಿವಸ ಹೋಗಿ ನಿಂತ
ಕಾಳಬಂದು ಒದಗಿತಯ್ಯಾ ಊಟದಲ್ಲಿ ।
ಅನ್ನ ಜೀರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬತಲಿ ।
ಕೈಕಾಲು ತಲೆಶೂಲಿ ಹಾಕಿ ಮಲಗುತ್ತಲಿ ।
ನಳಿನಳಿ ಅಂತಾ ತಿರುಗಿ ಬಳಲುತ ಬಂದಾರು
ತಿಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೇನೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿ ।
ಕ್ಷಯರೋಗವಾಗಿ ಮಾಯ ಬಲಿ ಒದಗುತ್ತಲಿ ॥

ದೇಶಿವೈದ್ಯರಿಂದ ಬೇನೆ ವಾಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲಾ
ಗೋವೆಯ ಡಾಕ್ಟರರಿಂದಾ ಕಷಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾರು ।
ಮಿರ್ಜಿ ಜಮಖಂಡಿ ವೈದ್ಯರು ನಿಲುವ ನಿಂತರು ।
ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ ಬೇನೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೃಶವಾದರು ।
ಆಕ್ಟೋಬರ ತಿಂಗಳಿಂದಾ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳತನಕಾ
ಹದಿನೈದು ತಿಂಗಳ ಬೇನೆ ತಾಳಿಕೊಂಡರು ।
ನಾಂತಿ ಶೌಚಾದಿ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದರು ॥

ಬೇನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು
ಅಂತ್ಯಕಾಲ ಒದಗಿತೆಂದು ಮರಣ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಇಟ್ಟಾರು ।
ಸಾವು ಎರಡು ತಿಂಗಳಿರತ ಬರಹ ಸುರುವು ಮಾಡಿದರು ।
ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದರು ।
ಬೆಳಗಾಂವಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಕಲೆಕ್ಟರರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ
ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಾರು ।
ಸ್ಥಾನಾಂತರ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಾಂವಿ ಬಿಟ್ಟರು ॥

ನವಲಗುಂದದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿದ್ದರಯ್ಯಾ
ಕೆರಿಗಾಗಿ ರೈತರ ಭೂಮಿ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದರು ।
ಅಲ್ಲಿ ಕರಿಸಿ ಇಚ್ಛಾ ಜಮೀನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು ।
ಪುರವಣಿ ಉಯಿಲ್ ಒಂದು ಬರೆದು ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರ ಮುಗಿಸಿದರು ।
ರಾವಸಾಹೇಬ ದೇವಣಾಯ್ಕನವಲಗುಂದ ಸುಭೇದಾರ
ಅಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹತ್ತರಿದ್ದರು ।
ಟ್ರೇಯರಿ ಕೀಲಿಯನ್ನು ಅವರ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ॥

ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕರಿಸಿಕೊಂಡನು
 ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಅರಟಾಳ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ।
 ನವಲಗುಂದ ಸುಭೇದಾರ ಸಿದ್ಧಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು !
 ರಾಯನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಇಂಗಳೇಶ್ವರ ಹತ್ತರಿದ್ದಾನು ।
 ಚೌತಿ ಗುರುವಾರ ದಿನಸ ಐದುಗಳಾಗಿ ಹೊತ್ತು
 ಏರಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸೋಪಾನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದನು ।
 ಹರನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಮಾಯವಾದನು ॥

ತಾರಿನಿಂದ ಮರಣವಾರ್ತೆ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ
 ವಿಕೃದಿಗಂತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು ।
 ಪಾಹರೆ ಮಾಂಡಲಿಕ ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಮಾಡಿದರು ।
 ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ಯಾ ಕುಮಾರಿ ಜನರು ಹೌಹಾರಿದರು ।
 ವ್ಯಾಪಾರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಾ ಬಂದ ಮಾಡಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿ
 ಸರ್ವ ಜನಾಂಗ ಮುಳುಮುಳುಗಿ ಎದ್ದಾರು ।
 ದೇವರನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡ್ಯಾರು ॥

ಏರು

ನವಲಗುಂದ ಸುಭೇದಾರ ಬಂದು ಪ್ರೇತಯೆರಿಸಿದಾ ।
 ಪೂರ್ವಜರ ಕೂಡ ಕಲಿಸಿದಾ ।
 ದಾನ ಧರ್ಮ ಜಾತಿಯ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದಾ ।
 ದ್ವಿಸಹಸ್ರ ಖರ್ಚಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾ ।
 ಸಾಯುವ ಮುಂದ ಅಳುವದು ಬಂದ ಮಾಡಿ ತಾ ಹೋದಾ ।
 ಶಿವನಾಮ ಸ್ಮರಿಸಿ ದೇಹ ಒಗೆದಾ ॥

ಶರಣನಾದ ಲಿಂಗದೊರೆಯು ಮರಣ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ
 ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಗೃಹದಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ದತ್ತಕ ಮಗನು ।
 ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂಬ ಸಂಶಯ ಸೇರಿ ಸರ್ವರನ್ನು ।
 ಅಂತ ತಿಳಿಯಲಾರದಾತ ಲೇಖಿ ಬರೆದು ಇಟ್ಟಾನು ।
 ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾರ್ಥಿನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೧೧

ದೇಹ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರ ಮುದ್ರಿಸುವದಕ್ಕೆ
ಹಿತದ ಜನರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತರು ।
ಉಯಿಲ್ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹಂಗು ದೊರಿದರು ।
ರಾವಬಹದ್ದೂರವರು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗಿಸಿದರು ।
ಮೆಹರ್ಬಾನ ಕಲೆಕ್ಟರವರು ಮೊಹರು ಒಡೆದು ನೋಡಿದರು ।
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರು
ದೇವ ಬರಹವನ್ನು ರಜಿಸ್ತರ ಮಾಡಿಸಿದರು ॥

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದ್ವಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರಿ ಗರ್ಭದೊಳಗೊಂದು
ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ನೂರಾವೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು ।
ಬ್ರಹ್ಮನಂದನ ನಾರದ ಸ್ತ್ರೀರೂಪವಾದನು ।
ಕೃಷ್ಣನಿಂದಾ ಆಗಿ ಅರವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರು ।
ಎಂದು ನಾವು ಕಥೆಯನ್ನು ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಕೇಳುವೆವು ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಂಡಿಲ್ಲಾ ರ್ಯಾರು ।
ಇದು ಒಂದೇ ನೋಡಿದೆವು ಎಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮರು ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷಣ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಕುವರರನ್ನು
ಹಸ್ತದಿಂದಾ ತೆಗೆದು ದಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು ।
ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಒಡೆದು ನೋಡಿ ಘಾಬರ್ಯಾದರು ।
ಮುವತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ಕುವರರನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದರು ।
ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಲಿಂಗಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವವರು ।
ಭಂಟ ರಾಜಗ ಆಗುವವರು ನಂದನರು ।
ಇಂಥಾ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಯಾರ್ಯಾರು ॥

ದಕ್ಷನಾದ ಮಾತು ಈಗ ಪಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವೆನು
ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿರೀ ಸಭೀಕರು ।
ಲಕ್ಷಕ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಿಗರಿಂಥಾ ಮಹನೀಯರು ।
ವೈಭವ ಭಿಕ್ಷಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಿರುವರು ।
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನು ಅರ್ಧಾಲಕ್ಷ ಉತ್ಪನ್ನ ಭೂಮಿ
ಪಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ಭಿಕ್ಷಾ ಕೊಟ್ಟರು ।
ವಿದ್ಯಾ ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟು ಕಲಿತು ಹೇಳಿರಾತನ ಹೆಸರು ॥

ಮೃತ್ಯು ಪತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸತ್ಯ ನಾನು ಹೇಳುವೆನು
ಪಂಚರೇಳು ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ।
ರಾವ ಬಹದ್ದೂರರಟಾಳ ದೊರಿ ಹಿರಿಯವರು ।
ರಾವಸಾಹೇಬ ರೇವಣಾರ್ಯ, ಘಾಳಿಯವರು ।
ಬೀ. ಪ. ರೇಣಾಪುರ ಮತ್ತು ತಿಕ್ಕೋಟಿಯ ತಿಮ್ಮನಗೌಡರು
ಇಂಗಲೇಶ್ವರ ರಾಯನಗೌಡ ಅಣ್ಣನವರು ।
ಅತಿ ಸಂಭಾವಿತ ಉಕ್ಕಲಿಯ ಭೀಮರಾಯರು ॥

ಬುದ್ಧಿವಂತರೇಳು ಜನರು ಮುದ್ದಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ
ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಕಲೆಕ್ಟರರು ।
ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದಂಥ ಮಾತಿಗಿವರು ತುತ್ತ ಕೊಡುವವರು ।
ಕಾರಭಾರಿಯನ್ನು ಪಂಚರಿಂದ ನೇಮಿಸುವರು ।
ನೌಕರ ಚಾಕರ ಖರ್ಚು ಹಕ್ಕು ಬಾಬು ಹೋಗಲಾಗಿ
ಶಿಲ್ಕು ಉಳಿದ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಇಡುವರು ।
ವರ್ಷ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯತ ಘಂಡಿಗೆ ಕೊಡುವರು ॥

ಏರು

ತನ್ನ ಬಂಧು ಬಳದವರಿಗೊಂದು ಕೊಟ್ಟ ಅರಲಕ್ಷ ।
ಉಳಿದದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ನೀಡಿ ಭಿಕ್ಷಾ ।
ಮನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾತು ಕೈಲೆ ಬರೆದ ನವದಕ್ಷಾ ।
ವಿದ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಲೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷಾ ।
ಕಲ್ಯಾಣ ಕಲಿತ ಪಾಷಾಣದಂತೆ ಇವರ ಕುಕ್ಷ ।
ಶಿವನಿಂದ ತಾ ಪಡೆದ ತಾ ಮೋಕ್ಷ ॥

ಶ್ರೀಮಂತ ಸತಿಯಳಾದ ಸುಂದ್ರಾಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ
ಮಹಿನಾ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೋಟಿಗಿಟ್ಟನು ।
ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ನೇಮಿಸಿದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ।
ಯಾತ್ರೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಹಣವನು ಮಂಜೂರಿಟ್ಟನು ।
ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೧೨

ದೇಶಗತ ಮನೆತನದ ವಂಶದವನು ಅಲ್ಲಿ ನಾನು
 ಬೇಸಾಯ ನಂದನನು ದತ್ತಕಾದೇನು ।
 ಖಾಸ ಹೊಟ್ಟೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬ ನಾನು
 ದೇಶ ರೂಢಿಯಂತೆ ದತ್ತಕ ಮಗನ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
 ಹಿಂದೆ ಉಳಿದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನಂದನರ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ
 ಬಂದ ಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದೆನು ।
 ಸಾಯುವ ಮುಂದ ಹೇಳಿದನೆಂದು ನೊಂದಕೊಂಡರೆ ಸುಳ್ಳದೇನು ॥

ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳದೊಳಗೆ ಶಂಭುವಿನ ದಯದಿ
 ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಗು ಎನಗೆ ಜನಿಸಿದಲ್ಲಿ ।
 ಐದು ವರ್ಷ ತನಕಾ ಕುಟುಂಬ ತಾಬೇದಲ್ಲಿ
 ನಂತರಧ್ಯಕ್ಷ ಕೊಳ್ಳಿ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ।
 ಬುದ್ಧಿವಂತ ಕೊಂಕಣೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ
 ಶಿಕ್ಷಣೀಯ ಕನ್ನಡ ಮರಾಠಿ ಕಲಿಯುತ್ತಲಿ ।
 ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತನಕಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ॥

ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ್ದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ।
 ಇಟ್ಟು ಕಂದನಿಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣೆಯನ್ನು
 ಧರ್ಮರೀತಿಯಂತೆ ಅನ್ನೋದಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ।
 ಜಿಲ್ಲಾಧೀಶ ಮಾಡಲಿ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ।
 ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ
 ಏಸು ಕಾಲದಿ ಕಳಿಸಬಾರದೆಂದೆನು ।
 ಸುಜ್ಞಾನೆಂದಮೇಲೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೆಂದನು ॥

ಹಿಂದಿನ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಂಗಳೇಶ್ವರ
 ತಿಕ್ಕೋಟಿ ಉಕ್ಕಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣೀಯರನ್ನು ।
 ಕೇಳಿ ಕಂದನಿಗೆ ತೆಗೆಯುವದು ಕನ್ಯೆಯನ್ನು
 ಅವರ ಮರ್ಜಿಯಂತೆ ಮಾಡಿರೆಂದೆ ಲಗ್ನವನ್ನು ।
 ಸಜ್ಜಾ ನ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಥಾನನಾಳುವಂಥ
 ಸುಜ್ಞಾನಾದರೆ ತಾಬೆ ಕೊಡಲೆಂದನು ।
 ಲಿಂಗವಂತ ಘಂಡಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಶಿಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ॥

ಪುತ್ರಿಯಳು ಹುಟ್ಟಲು ಅವಳ ಆಸ್ತರ ಸಮ್ಮತಿಯಂತೆ
ಜ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರವನ್ನು ।
ನೋಡಿ ಐದು ಸಾವಿರುತ್ಪನ್ನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ।
ನೀಡಿ ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಡಿರೆಂದು ಅವಳನ್ನು ।
ತನುಜೆಯಳ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಂಥ ಕುವರನನ್ನು
ದೇಶಗತಕೊಡೆಯನನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂದೆನು ।
ಸಜ್ಜಾ ನಾಗುತನಕಾ ಶಿಲ್ಕು ಹಣ ಘಂಡಿಗಿಟ್ಟೇನು ॥

ಏರು

ಕುವರೀ ಕುವರ ಕೂಡಿ ಜನಿಸಿದರ ಕುವರ ಮಾಲಕನು ।
ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವೃತ್ತಿಯನು ।
ಆ ಪುತ್ರನಾಗಲು ಪುತ್ರ ದತ್ತ ದತ್ತಕ ಮಗಳ ಮಗನು ।
ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನು ।
ಮಗಳ ವಂಶ ಆದರೆ ನಷ್ಟಾಂಶ ಮಗನು ಮಾಲಕನು ।
ಹೀಗಿರುವದಯ್ಯ ಸ್ವಮನು ॥

ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಉಣ್ಣುವಂಥ ಪೋಟ
ಇನಾಮದಾರರನೇಕರನ್ನು ।
ಅವರ ಸನದ ನೋಡಿ ನಡಿಸಲೆಂದೆ ವತನಿಯನು ।
ಹೆಚ್ಚುಗಿರುವಂಥಾ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಲೆಂದನು ।
ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಷ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೧೩

ಸಿರಸಂಗಿ ಸವದತ್ತಿ ಮತ್ತು ನವಲಗುಂದ ವಾಡೆಗಳನು
ದುರಸ್ತ ಇಟ್ಟು ಉಳಿದ ಜಾಗಾ ಮಾರಲೆಂದನು ।
ಬೆಳಗಾಂವಿ ಬಂಗಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಆಳನ್ನು ।
ತಿಂಗಳಾ ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಗಾರವನ್ನು ।
ಕನ್ನೂಲ ಮಾಧುಬಾಯಿನಗೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ
ಹಣವು ಏನ್ ಜಿಖೇರಿಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿಸೆಂದೆನು ।
ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಕ್ಷೀಸವನ್ನು ॥

ಸೋದರಳಿಯನಾದ ಅಂಣು ಬಸವಂತ ಇವರಿಗೆ
 ಮೊದಲಿನಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನಾನು ಕಲಿಸಿಹೆನು ।
 ಅವರು ಬಿ. ಎ. ಆಗುವತನಕಾ ಕೊಟ್ಟು ಅದ ಖರ್ಚನ್ನು ।
 ಅವರ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ।
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಾರಕೂನರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ
 ಪಂಚರಿಂದಾ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಯ ಕಾರಬಾರಿಯನ್ನು
 ನೇಮಿಸಿದ್ದಂತೆ ನಡಿಸಲೆಂದೆ ಸಂಸ್ಥಾನ ॥

ತಿಕೋಟಿ ಗಂಗವ್ಯಮ್ಮಾ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದು
 ಬೇನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ।
 ಮಾಡಿದರಾದ ಕಾರಣವರಿಗೆ ಸ್ತೀಧನವನ್ನು ।
 ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟು ಬಂಗಾರವವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆನು ।
 ಜೀವಂತ ಇರುವತನಕಾ ತಿಂಗಳ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ
 ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸೆಂದು ಬರೆದಿಹೆನು ।
 ಬಸಮ್ಮನಿಗೆ ತಾಹಾತಾರು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ॥

ಸಿಗ್ಗಿ ಮುದಿಯಪ್ಪನಿಗೆ ಸಾಲಪಟ್ಟ ಕಮತಮನಿ
 ನಾಲ್ಕು ಎತ್ತು ಸಾಮಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು ।
 ಇಲ್ಲಿ ಬಿನ್ ಪಗಾರದಿಂದ ಕಮತಾಮಾಡಿಸಿರುವನು ।
 ಕರಿಬಸವ ತನುಜಾ ಸಿಗ್ಗಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನನ್ನು ।
 ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಾ ರಕ್ಷಿಸೇನಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿ ವಿಜಾಪುರ
 ಇಟ್ಟ ಅಂಗಡಿಯ ಪಾಲವಿದ್ದದ್ದನ್ನು ।
 ಇವನ ತಂದೆಗಿತ್ತಿ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ॥

ವಿರು

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗನು ಹುಟ್ಟದಿದ್ದರಿದನು ಕೊಟ್ಟ ದಾನವನು ।
 ಪಂಚರಿಂದ ಸಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನು ।
 ಹೀಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿದನವರಿದು ಲಿಂಗಭೂಷನು ।
 ತಲೆ ಶುದ್ಧವಿತ್ತು ಕೇಳಿನ್ನು ಜಗದಲ್ಲಿ
 ದಾನಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸಿಗನು ಇಂಥವನು ।
 ಪಾಲಿಸಿದ ಹತ್ತು ಪುರವನ್ನು ॥

ಅಂಬಿಯ ತೊಡೆಯ ತಲೆಗಿಂಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದೇವಾ
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷ ನೀಯಲೆಂದೆ ಮೋಕ್ಷವನು ।
ಸಾಂಬ ರಹಿತ ಮಾಡಲೆಂದೆ ಜರಾಮರಣವನು ।
ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಷ್ಟ ಇವತ್ತು ಮೂರು
ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕೃವಾದನು ।
ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಪ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೧೪

ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಜೋತಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮುದ್ರಿಕಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಸಹವಿದ್ಯೆ ಸಕಲ ಗುಣ ಸಂಪನ್ನನು ।
ವೇದಶ್ರುತಿ ಆಗಮಾದಿಗಳ ಪಾರಾಯಣನು ।
ಗಾನ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಲ್ಲಿದನು ।
ತೆಲಗು ತಮಿಳು ಅರವು ಆಂಗ್ಲ ಕನ್ನಡ ಹಿಂದು
ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಲ್ಲವ ಭಾಷೆಯನು ।
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಪ್ರವೀಣನು ॥

ತ್ರಿಕಾಲ ಶಿವಪೂಜೆ ನಕುಲ ಸಹದೇವ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ
ಅಕಲ ಅನಂತನು ಮಹಾತ್ಮನು ।
ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ತಾ ವ್ಯಾಘ್ರನು
ಅಮಲ ಭರಪೂರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನರಯಮನನು ।
ಶ್ರೀಶೈಲ ಕಾವಡಿಯು ವರ್ಷಾ ಕಳುಹಿಸುವವನು
ಕಾಡಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಕುಲದೇವನು ।
ಸಿದ್ಧಗಿರಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಿವ ಶಿಷ್ಯನು ॥

೧೫

ಇದ್ದನಿವ ಸರಳಾ ಕನ್ನಡದಿ ಹರಳಾ ಭುವನದಿ ಜನಿಸಿದನು
ಧರ್ಮಾನುಜ ಪಾರ್ಥ ವೀರನು ।
ವಿದ್ಯದ ಸದನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮದನ ಗಣಾಧೀಶ್ವರನು ।
ಶಿವಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದನು ।
ಶಿವನಾಜ್ಞೆ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವಜ್ಞ ಲೀಲನಾಡಿದನು ।
ತೀರದೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಾರಿದನು ॥

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರೆ ಉಮಾ ಮಹೇಶ ತಾನು
 ಕಮಲಾಕ್ಷನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ।
 ಅಮಿತ ಮಹಿಮೆ ಅಖಿಳಾಂಡ ಸ್ವರೂಪನು ।
 ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥

೧೫

ದಾನ ಕೊಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯು ಅಜ್ಞಾನ ನಾತೆಯಿಂದ
 ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಸರಕಾರಿ ಸ್ವಾಧೀನು ।
 ಧೂಮೆ ಸಾಹೇಬ ಬಂದು ಹೇರಿಸಿದ ಖಜೀನಿಯನ್ನು ।
 ಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಇದ ಸಹನ ।
 ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಕಲ್ಲನಗೌಡನನ್ನು ದತ್ತಕನಾಗಿ ಮಾಡಿ
 ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಚನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು ।
 ಎಂದು ನಡಿಸಿದರು ಬಾಯಿಯವರು ನ್ಯಾಯವನು ॥

ದೇಶಗತ ಭೂಮಿ ತನ್ನ ಖಾಸಗತವಾದದ್ದೆಂದು
 ಮುಲಕೇನಾತೆಯಿಂದ ಸರಟಿಫಿಕೇಟು ಬೇಡಿದರು ।
 ಎದುರದಾರರಾದರಪ್ಪ ಕೇಳ್ ಘಂಡಿನವರು ।
 ಹಾಯಕೋರ್ಟಿನವರು ಘಂಡಿನವರ ತಾಬೇ ಕೊಟ್ಟರು ।
 ದಿವಾಣಿ ಮಾರ್ಗದಿ ತಾವು ದಾವೇ ತಂದರಿದಕ್ಕಾಗಿ
 ಸಿದ್ಧಗಿರಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು ।
 ಜಜ್ಜ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ದತ್ತಕ ಕಾಹೀಮೆ ಆದರು ॥

ಘಂಡಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಸಂಸ್ಥಾನ ಟ್ರಸ್ಟಿಯವರು
 ಹಾಯಕೋರ್ಟಿಗಪೀಲ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ನಡಿಸಿದರು ।
 ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಘಂಡಿನಂತೆ ಹುಕುಂ ಪಡೆದರು ।
 ಪುಣ್ಯವಂತ ಬರೆದ ಲೇಖಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದರು ।
 ಅತ್ತ ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಹೆತ್ತ ತಂದೆಯು ದುಡ್ಡು ಕೊಡನು
 ಸತ್ಯವಂತ ಶೀಲರಿವರು ಎಂಥ ಬಹುಳಾರು ।
 ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವತನಕಾ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಉಳಿಸಿದರು ॥

ಸೊಲ್ಲಾ ಪುರ ಸಭಾದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಜನರು
ಕೂಡಿ ಕೈಲಾಸವಾಸಿ ಲಿಂಗರಾಜರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ
ಯಾವತ್ತರು ಮಾಡಿದರು ದುಃಖವನ್ನು ।
ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರಿದ್ದರದಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ।
ತ್ರಿಸಷ್ಟಿ ಪ್ರಮಥರೊಳು ನೈಷ್ಠಿಯಿಂದಾ ಕೂಡಿಸಿದರು
ಒಟ್ಟು ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯನ್ನು ।
ಪ್ರಮಥನಾದ ಕೇಳಿರಿಹದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೇಂದ್ರನು ॥

ದೋಣಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಏನು ಹೇಳಲಯ್ಯೋ ನಾನು
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಕ್ಷಾರವುಳ್ಳದ್ದು ।
ಮನಗೊಳಿ ಉಕ್ಕಲಿ ಎರಡು ಜೋಡಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಇದ್ದದ್ದು ।
ಪರಮಾನಂದದೇವರು ಎರಡು ಊರು ನಡುವೆ ಇರುವದು ।
ರಾಮರಾಜ್ಯನಾದಂಥ ಕಾಮನನ್ನು ಸುಟ್ಟಂಥ ಯಮನಿಂದ
ಭೂಮಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಿರುವದು ।
ಅಂಥ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎನ್ನ ಹೃದಯ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದದ್ದು ॥

ತಾಳಿಕೊಟೆ ಕಂಠಿ ಸ್ವಾಮೀ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿದವನು
ಹೇಳುವೆನು ಆತನಿಗೆ ನಾನು ಶಿಷ್ಯನು ।
ಮೂಲ ಕುಂಟೋಜಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರ ಭಕ್ತನು ।
ಉಕ್ಕಲಿಯ ಪರಮಾನಂದ ಗ್ರಾಮದಾತನು ।
ಶಬ್ದ ದೋಷ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಇದ್ದ ಸಾರ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಕೊಟ್ಟ ಮೌಲ್ಯ ಧನವನ್ನು ।
ತಪ್ಪು ತಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ನಾನು ಕವಿಗಾರನು ॥

ಏರು

ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹೊಂದಿ ಸಾಯುಜ್ಯ ಸ್ವರ್ಗನಾಥನಲ್ಲಿ ।
ದಯವಿರಲಿ ದೇವರಿವರ ಮೇಲೆ ।
ಜಯ ಜಯ ಲಿಂಗ ಮಹಾರಾಯ ಕೂಡಿ ಪುಣ್ಯದಲಿ ।
ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ ।
ನವಲಗುಂದ ಸಾರ್ಥಕನಾದ ಪ್ರಾಣ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ।
ಬಸವ ತನುಜ ಹೀಂಗ ಹೇಳುತಲಿ ॥

ಭೀಮನಗೌಡನ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮದಿಂದ ಇರುವೆನು
 ಕಾಮಧೇನು ಅಗಲಿಹೋದಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತೆನು ।
 ಸೋಮಧರನು ಕಾಯಲೆಂದು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು ।
 ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಆರು ಅಗಸ್ತ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು
 ಭಾದ್ರಪದ ಶುದ್ಧ ಚೌತಿಗೆ ಐಕ್ಯವಾದನು ।
 ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾಧೀನಾದ ಲಿಂಗಭೂಷ ಸಿರಸಂಗೀಶನು ॥*

ಬಿಜಾಪೂರ 'ಅನುಭವ ಮಂಟಪ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ ಅ. ಶಿರಹಟ್ಟಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಈ ಲಾವಣಿಯು ದೊರೆಯಿತು. ಲಿಂಗರಾಜರ ಆತ್ಮೀಯರ, ಬಂಧುಗಳ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀಯುತರು ಈ ಲಾವಣಿಯನ್ನು ಲಿಂ. ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಇಂಡಿ ಉಳ್ಳಲಿ, ತಾಲೂಕು ಬಸವನ ಬಾಗೇವಾಡಿ ಇವರು ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪನವರು ನೀಡಿದ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಿವಾ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ

ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯ್ರ ವರತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
ಚಂದ್ರಮನಂತ ಚಲುವರ ಮೌಲ್ಯ ಶಿವಾ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ||

೧

ಏನು ಹೇಳಲಿ ದುಃಖ ಬರತೈತಿ ದೊರೆಗಳ ಮನದ ಅಕ್ಕರತಿ
ಲೋಡಲೆಜಿಮಾ ತಾಲೀಮ ಕಾನ್ಯಾಗ ಶಿವಪೂಜೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ
ಚಲುವಿಕೆ ಚಿತ್ರಾಯ ಬರದೈತಿ ಕೈಕಾಲು ಬಾಳಿಯ ದಿಂಡಗತಿ
ಕಾಮನಂಗವರು ಇಬೂತಿ ಹಚ್ಚತಾರ ಸದರಿಗೆ ಒಪ್ಪು ಸೊರ್ದತಿ
ಸಿಪಾಯಿ ಸಿಲೆದಾರಿ ಬಹುಬರತಿ ಚಬಕ ಸ್ವಾರ ಕುದುರಿಯ ಹತ್ತಿ
ಕುದುರಿಯ ಮುಂದ ಹೊಗಳುನ ಮಾದಿಗರಂತಾರ ದೊರೆಗಳ ಕೀರ್ತಿ
ಸುತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದ ದೇಶ್ಗತಿ ಎಲ್ಲಾರಿಗಿಂತ ಅವರು ಚಡತಿ
ಯಾರೊಬ್ಬರಂತಾರ ಏನ್ನದೊರಿಯವರ ಪೂರ್ವದ ಪುಣ್ಯ ಹೆಚ್ಚೈತಿ
ಹಿಂಗಂತ ಹೋದರು ಬೇಲೂರಿಗೆ ತಟ್ಟಿತು ವಿಗ್ನವನ
ಉರಿ ಬಡಿದು ಬಿಗದಾವು ಬೆನ್ನ ಬಾಯಿ ಇಸಾ ಕಯಿಯಾಯಿತಿನ್ನು
ಸದಾ ಶಿವಪ್ಪ ಕೇಳೊ ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವಕೆಲ್ಲೊ ಸಮಾದಾನ
ತಿರುಗಿ ಬಂದ್ರು ಅವರು ಮರುದಿನಾ ದೊರಿಗುಳಿಗೆ ಇಲ್ಲೊ ಸಮಾದಾನ ||
ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯ್ರ ವರತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
ಚಂದ್ರಮನಂತ ಚಲುವರ ಮ್ಯಾಲ ಶಿವಾ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ||

೨

ಒಂದು ದಿನ ಸಿರಸಂಗಿ ಊರಾಗ ಅಪ್ಪಾ ಸಾಹೇಬ್ರು ಕುಳಿತಿದ್ದು ಸದರಿನ್ಯಾಗ
ಮೋಸಮಾಡಿ ವಿಷಾ ಹಾಕಿದಾರ ದೂದ ಪೇಡೆ ಸಕ್ಕರಿಯಾಗ
ಪಳಾರ ಮಾಡ್ಯಾರ ರಾತ್ರಿಯಾಗ ದೊರಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಗ.
ಕನಸು ಬಿದ್ದಿ ತವರ ಮನಸಿಗೆ ಟಾವಿಕೆ ದೊರಿ ತಿಳಿದ ತನ್ನ ಮನಸಿಗೆ
ಸಿಪಾಯ ಬಾಗೋಜಪ್ಪ ಹಿಂಗ ತಿಳಿದು ಕಸಾರ್ಕಿ ಬಂದೈತ್ರಿ ದೊರಿ ನಿಮಗ
ಹ್ಯಾವ ತೋರಿಸ್ಯಾರ ಗಂಟಲದಾಗ ಉಗಳಿಸಿದ ಹೆಸಿಕೆ ಮ್ಯಾಲ.
ಹಿಂಗಂತ ಹೋದರೊ ಹೂಲಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಇರುವ ದೇವರಿಗೆ
ಬೇಡಿಕೊಂಡ್ರೊ ಮನೆಯ ದೇವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಟ್ಟೊ ಬ್ರಹ್ಮಣರಿಗೆ
ಅಲ್ಲಿ ಚಡವಾತೊ ದೊರಿಗಳಿಗೆ ಎಂಟಾನೆಂಟು ದಿನ ಮಲಗಿ

ಜಗ ಬದಲು ಮಾಡಬೇಕು ದೊರಿಗೆ ಅಂತಾವೊದಾರೋ ಬೆಳಗಾಂವಿಗೆ
 ದೊರಿ ಹೇಳತಾರೋ ತಮ್ಮ ಮಂದಿಗೆ ಒಯ್ಯಬ್ಯಾಡೋ ನನ್ನ ಬೆಲೂರಿಗೆ
 ಸಿಪಾಯಿ ಬಾಗೋಜಪ್ಪ ಹಿಂಗ ತಿಳಿದ ಲಗು ಮಾಡಿ ಗಾಡಿ ತರಿಸಿದ
 ಗಾಡಿಯ ಒಳಗ ಮಲಗಿದ್ದ ದೊರಿ ನವಲಗುಂದ ಊರಿಗೆ ತಾ ಬಂದ ||
 ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯ್ ವರತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
 ಚಂದ್ರಮನಂತ ಚಲುವರ ಮ್ಯಾಲ ಶಿವಾ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ||

೩

ಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬ್ರು ಹೇಳತಾರೋ ಬಾಗೋಜಪ್ಪಗ ಕೇಳರಿ ನೀವು ನನ ಮಾತ
 ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಗಾರನ ಈ ವ್ಯಾಳಕ ತರಿಸರಿ ತುರತ
 ಬಾಗೋಜಪ್ಪ ತಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ ವೈದ್ಯಗಾರನ ತರಿಸ್ಯಾನ ತುರತ
 ವೈದ್ಯಗಾರನು ತಿಂದು ಹೋದನು ರೂಪಾಯಿ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತು
 ಔಷದ ಔಷದ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ವರುಷವಾಯ್ತು ದೊರಿ ಬೇಸತ್ತು
 ಎಂತ ಬೇನೆ ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಟಾವಿಕೆ ತಿಳಿಯವಲ್ಲದು ಇದರಂತ
 ಬುದವಾರ ದಿನ ಹರ್ಯಾಗ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾರೋ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ
 ಎರಡು ಆಕಳ ಅಚ್ಚೀರ ಬಂಗಾರ ದಾನ ಕೊಟ್ಟರು ಐಗುಳಿಗೆ
 ಕುಲಾಯಿ ಕುಂಚಿಗೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ರೊಕ್ಕ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಡವರಿಗೆ
 ಮುತ್ತಿನಂತಹ ಒಂದು ಹತ್ತು ಕೂಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪುನ್ನೆದ ಐಗುರು ಸ್ವಾಮಿಗೆ
 ಉಸ್ಪನ್ನ ಕೊಟ್ಟೊ ಮಠದವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಳಿವಿಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೆ
 ಬುದವಾರ ಮೂರು ತಾಸು ರಾತ್ರಿಯ ಮ್ಯಾಲ ಕರಿಸಿಕೊಂಡಾರೋ

ತಮ್ಮ ಮಡದಿಯನ್ನ

ದೊರಿ ಅಂತಾರ ತಾ ಸಮರಂತ ಏನ ಮುನಿದಿ ನೀ ಭಗವಂತ
 ಜೀವದ ರಾಣಿ ಕಿಲಿಕ್ಕೆಯಾ ಹಿಡಿ ನೀ ಕೊಡಬ್ಯಾಡ ಯಾರಿಗೆ
 ತಾ ಮಲಗು ಅರಮನೆ ಕೋಲಿ ದೊರಿ ನೋಡತಾರ ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ
 ಮೇಲ ಉಸಲಗಟ್ಟಿತೊ ತೀರಾ ದೊರಿ ಮಾಡತಾರ ಎತ್ತಾರಾ
 ಬಾಯಿ ಸಹೇಬರು ಕುಂತಾರೋ ಹಂತಿಲೆ ನೀರು ಚಲ್ಲತಾರೋ ಕಣ್ಣೀಲೆ
 ಕುದರಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಸಿರಸಂಗಿಗೆ ಕಾರ್ಕೂನ ಕಳಿವ್ಯಾರೊ ತುರ್ತಿಲೆ
 ಗೌಡ ಶಾನಬವರು ರೈತರು ಹಳಬರು ವತ್ರ ಮಾಡಿ ಹೋದರು ಅದೇ ದಿನಾ
 ನಿತ್ರಾಣಕ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಅಸ್ಪಾಸಾಹೇಬ್ರು ಎದ್ದು ಹೇಳುವಂತ ತ್ರಾಣವಾಗಲಿಲ್ಲ
 ಗಾತ ಮಾಡಿ ಹೋದ್ರು ಅಸ್ಪಾಸಾಹೇಬ್ರು
 ಬೆಸ್ತಾರ ಮೂರು ತಾಸು ಹೊತ್ತೇರಿತು ಜೀವ ಬಿಟ್ಟು ಅವರಿನ್ನ ||

ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯ್ ವರತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
ಚಂದ್ರಮನಂತ ಚಲುವರ ಮ್ಯಾಲ ಶಿವ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ||

೪

ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ಹರಿಯಾಗ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತ್ತು ಸುತ್ತ ನಾಡಿಗಲ್ಲ
ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದವರು ಎದೆಬಾಯಿ ಬಡಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಾರೊ ತಂದಿಲ್ಲ
ದರಣಿಯ ಮ್ಯಾಲ

ಅಗಾದ ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಳಿಕ್ಕಾರ ಅವರ ಪುನಿಯಾಗ
ಬೆಳ್ಳೇರಿ ಶಿಗ್ಗಿ ಉಕ್ಕಲಿ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯಾರ ಬಂದಾರ ಆಗ
ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ದುಃಖ ದುಂದ ಏನು ಹೇಳಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದ
ಚಪ್ಪನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ದವಲತ ಕೊಟ್ಟ ಹೋಗ್ಯಾರ ಯಾರ ಕೈಯಾಗ
ಇಂಗ್ರೇಜಿ ಸಾಹೇಬರು ಆವಾಗ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳ್ಯಾರೊ ಬೆಳಗಾಂವಿಯಾಗ
ಬತ್ತಲಗುದರಿ ಒತ್ತರ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿ ಬಂದ್ರೊ ಮರುಗಳಿಗ್ಯಾಗ
ಸರುವ ಸಿಂಗಾರ ಕುದುರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಚಾಬಕ ಸೋರ ಬೋರಾಡಿ
ಕುದುರಿ ಹಿಡದಾರ ಮುಂದ ಮುಂದ ಜೋಡ ಕುದರಿ ಅಳತಾವ ಮುಖಬಾಡಿ
ಕುದರಿ ಕಣ್ಣಿನ ನೀರು ನೋಡಿ ಜನ ಅಳತೈತಿ ಹೊರಳಾಡಿ
ಊರ ಹೊರಗ ಹೊಂಟಿತೋ ವಿಮಾನ ಸುತ್ತಗಟ್ಟಿ ಅಳತೈತಿ ಜನ ||
ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯ್ ವರತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
ಚಂದ್ರಮನಂತ ಚಲುವರ ಮ್ಯಾಲ ಶಿವ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ||

೫

ನಗಾರಿ ನೌಬತ್ತ ಹೊಡೆಸುತ್ತ ಡೆಂಕಿ ನಿಶಾನಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತ
ಬಿರದಿನ ಕಾಳಿ ಅವರ ಮುಂದ ಮುಂದ ಸಂಬಳದವರು ನಡವುತ್ತ
ದೊರಿಗುಳ ಇಳಿವ್ಯಾರ ತಡಿಯಾಗ ಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬ್ರು ಹೊಕ್ಕಾರು ಒಳಿಯಾಕ
ತೆಕ್ಕಿಹಾದ ಮಹಾದುಃಖ ಮಾಡತಾರ ಮುನಿಗಿದ್ದರು ಚಿಂತಿ ಮನದಾಗ
ಬಂದು ಬಳಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಬಾಯಿ ಸಾಹೇಬ್ರು ಸಮಾದಾನ ಮಾಡಿ
ಬಹುಮಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ದೊರಿಗುಳನ ಮಣ್ಣು ಮರೆ ಮಾಡಿ
ರೊಕ್ಕ ರೂಪಾಯಿ ದಾನ ಮಾಡಿ ತಿರಿಗಿ ಬಂದರವರು ಅರಮನಿಗೆ
ಅಲ್ಲಿ ಗೈಬು ಸಾಹೇಬು ಜೋಡು ಹುಸೇನುಸಾಹೇಬು ಕವಿ ಮಾಡಿ
ಮೇಲೆ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅವ ದಿನ ಏನು ಮುನಿದು ಸ್ವಾಮಿ ಬಗವಾನ ||

ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯ್ ವರತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ದು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
ಚಂದ್ರಮನಂತ ಚಲುವರ ಮ್ಯಾಲ ಶಿವ ಮುನಿದ ಬೆಸ್ತಾರ ದಿನ ||*

*ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಲಾವಣಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಮನಿಕಟ್ಟಿ, ಮನಿಕಟ್ಟಿ ತಾಲೂಕು ಸವದತ್ತಿ ಇವರು ಹಾಡಿದರು. ಈ ಲಾವಣಿಯು ತುಂಬಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಇತ್ತೆಂದು, ತಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಸಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ಇದು ಅಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಹಾಡಿನ ಬಗೆಗೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಲಕ್ಷ ಸೆಳೆದವರು ಕರಡಿಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಂಗಪ್ಪ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಹೂಗಾರ ಇವರು. ಹೂಲಿಕಟ್ಟಿಯ ಶ್ರೀ ಶಿವರಡ್ಡಿ ಹನುಮರಡ್ಡಿ ಗಿರಡ್ಡಿಯವರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಹೂಗಾರ ಇವರು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗೂಬಾಯಿಯವರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಈ ಹಾಡು ಹೇಳಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗೂಬಾಯಿಯವರು ಈಗ ಕೈಲಾಸವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಂಗೂಬಾಯಿಯವರು ಹಾಡಿದ ಲಾವಣಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಪ್ಪೋಲೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೩೬	೮	ಅಲ್ಲಿಆದಿಲಶಾಹ	ಅಲ್ಲಿಆದಿಲಶಾಹ
೩೬	೧೯	ನೈರ್ಝಾಮೇಂಗ್ಲ	ನೈರ್ಝಾಮಾಂಗ್ಲ
೩೬	೨೮	ಇಂಗ್ರಜಿಯವರು	ಇಂಗ್ರೇಜಿಯವರು
೩೭	೧೪	ಮಾಡುವರಂಥಾ	ಮಾಡುವರಂತಾ
೪೦	೧೯	ಮತ್ತೆ....	ಮಕ್ಕೆ
೪೦	೧೯	ಬಾವಿ	ಭಾವಿ
೪೦	೨೭	ವೇಶಗತದುತ್ತನ್ನದ	ದೇಶಗತದುತ್ತನ್ನವ
೪೨	೨೭ನಹಿಡನಡಿತ
೪೩	೨	ಕಲಬುಳಿಗಿ	ತಲಬೀಳಿಗಿ
೪೩	೧೫	ಇವರಿಗೆಂತೌತಣ	ಇವರಿಗೌತಣ
೪೫	೨೨	ಪೂರ್ವಿಪಾಲಯ	ಉರ್ವಿಪಾಲ
೪೫	೨೬	ಯಕಣಾತೀಸ	ಯಕಣೌತೀಸ
೪೮	೨೫	ಪಾತ್ತಲಕ್ಕಿದನು	ವತ್ತಲಕ್ಕಿದನು
೫೨	೨೬	ದೇವಣಾರ್ಯ	ರೇವಣಾರ್ಯ
೫೫	೫	ಬೀ. ಪ. ರೇಣಾಪೂರ	ಮ. ಪ. ರೈನಾಪೂರ
೫೫	೧೦	ತುತ್ತ	ಮತ್ತೆ
೫೬	೧	ಅಲ್ಲಿ	ಅಲ್ಲ
೫೬	೨೧	ಸುಜ್ಞಾನೆಂದ	ಸುಜ್ಞಾನನಾದ
೫೬	೨೬	ಸುಜ್ಞಾನ ಮೇಲೆ	ಸುಜ್ಞಾನನಾದ
೫೭	೬	ಮಾಡಿದರೆಂದೆನು	ಮಾಡಿರೆಂದೆನು
೫೭	೧೦	ದತ್ತ	ಅತ್ತೆ
೫೭	೧೩	ಸ್ವಮನು	ಸ್ವಮನ
೫೭	೨೬	ಮುಟ್ಟಿಸಿದೆನು	ಮುಟ್ಟಿಸೆಂದನು
೫೮	೧೪	ತಾಹಾತಾರು	ಸಹಿತಾರು
೫೯	೨೧	ಕನ್ನಡದಿ	ರನ್ನದಾ
೬೩	೧೪	ದೊರಿಗುಳಿಗೆ	ದೊರೆಗಳಿಗೆ

ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ,
ಧಾರವಾಡ-೮

(ಸ್ಥಾಪನೆ : ೧೯೩೦)

★

— ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು —

- ೧) ಶ್ರೀ ಆರ್ಯ್. ಎಸ್. ಬಿದರಿ, ಬಿ. ಎ., ಎಂ. ಇಡಿ. ಜೇರಮನೊ
೨) ಪ್ರೊ. ಎನ್. ಡಿ. ಭಂಡಿನಾಡ, ಎಂ. ಎ. ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
೩) ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಂಡಿ, ಬಿ. ಎಸ್‌ಸಿ., ಎಲೆಲ್.ಬಿ. ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ
೪) ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ಚಂದನಗೌಡರ, ಬಿ. ಎಜಿ. ಸದಸ್ಯರು
೫) ಶ್ರೀ ಬಿ. ವ್ಹಿ. ಗುಂಜೆಟ್ಟಿ, ಎಂ. ಎ. ,,
೬) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಫ್. ಬಾಳಗಿ. ಎಂ. ಎ , ಬಿ. ಇಡಿ. ,,
೭) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ದೇಸಾಯಿ, ಎಂ. ಎ. ,,
೮) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಹಳಕಟ್ಟ, ಬಿ.ಎಸ್‌ಸಿ.,ಎಂ.ಇಡಿ. ಸಹಕರಿಸಿದ ಸದಸ್ಯರು
೯) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ.,ಬಿ.ಇಡಿ. ,, ,,

+++++

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ಕಲ್ಲನಗೌಡರ, ಬಿ. ಎ. ಧಾರವಾಡ

ಕ್ಲರ್ಕ್

ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

೧)	ಶರಣರು ಕಂಡ ಬಸವಣ್ಣ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ಚಂದನಗೌಡರ, B. Ag.	ರೂ. ೧೨-೦೦
೨)	ವೀರಶೈವ ತತ್ವಪ್ರಕಾಶ(ಪ್ರೊ. ಶಿ.ಶಿ. ಬಸವನಾಳ ಸಂಪಾದಿತ)	,, ೧೦-೦೦
೩)	ಬಸವ ಪುರಾಣ— ೨ನೆಯ ಸಂಪುಟ	,, ೬-೦೦
೪)	ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ (ಚಾಮರಸಕೃತ)	,, ೮-೦೦
೫)	ಶಬರಶಂಕರ ವಿಳಾಸಂ (ಷಡಕ್ಷರದೇವ ಕೃತ)	,, ೬-೦೦
೬)	ವೀರಶೈವದ ಹುಟ್ಟು-ಬೆಳವಣಿಗೆ (ಪ್ರೊ. ಶಿ. ಶಿ. ಬಸವನಾಳ ಕೃತ)	,, ೨-೦೦
೭)	ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದೊರೆತ ವಚನಗಳು	,, ೨-೦೦
೮)	ಮಹಾಕವಿ ಹಂಪೆಯ ಹರಿಹರ ದೇವನ ರಗಳೆಗಳು	,, ೪-೦೦
೯)	ರಕ್ಷಾಶತಕ ಮತ್ತು ಸಂಪಾಶತಕ (ಹರಿಹರದೇವರ ಕೃತ)	,, ೧-೦೦
೧೦)	ವೀರಶೈವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು	,, ೦೦-೭೫
೧೧)	History and Philosophy of Lingayat Religion By Shri M. R. Sakhare	,, ೩೨-೦೦

—ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ದಯವಿಟ್ಟು
ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

Hon. Secretary
Literary Committee
L. E. Association
Dharwad-8.

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ
ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ,
ಲಿಂಗಾಯತ ಭವನ, ಧಾರವಾಡ-೮.